

МАРТ 2023

ЛИК

LIK@BTA.BG

ИЗДАНИЕ НА БТА ЗА ЛИТЕРАТУРА, ИЗКУСТВО И КУЛТУРА, ГОДИНА LVIII

WWW.BTA.BG

Музикалната фамилия

Казасяя

ISSN 0324-0444

23003

Цена: 5 лв.

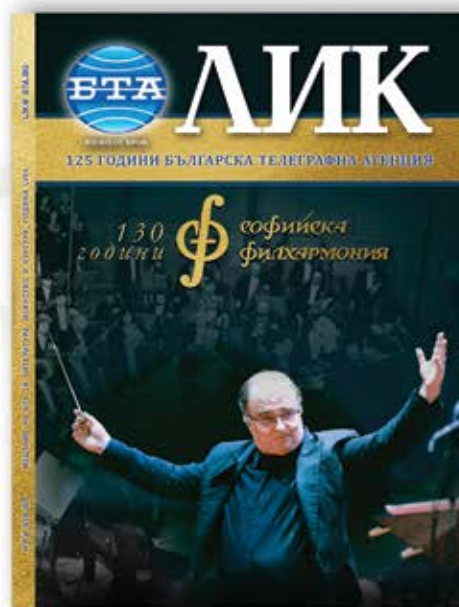
9 770324 044004

НОЕМВРИ

ДЕКЕМВРИ

ЯНУАРИ

ФЕВРУАРИ

ЛИК
Литература Изкуство Култура

СЪДАБРЖАНИЕ

МУЗИКАЛНАТА ФАМИЛИЯ КАЗАСЯН

- 2** Вили Казасян и два успоредни знака за безкрайност, Добромир Славчев
- 10** Кратки спомени за Вили Казасян, Недко Трошанов
- 12** Вили Казасян: Изкуството и културата са най-голямото богатство на една нация
- 20** Хилда Казасян: Щастливци сме, когато работим това, което обичаме най-много
- 28** Семейство Казасян в архива на БТА
- 78** Христо Йоцов: Джазът създава интерес у младите да използват повече от възможностите на узуката
- 80** Васил Петров: Джазът е начин на живот, той не е само музика
- 82** Богдана Карадочева: Съвременните музиканти трябва да знаят, че това е професия за цял живот

БТА ЛИК

ТЕМАТИЧНО ИЗДАНИЕ - МАРТ 2023

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ТЕЛЕГРАФНА АГЕНЦИЯ

ГЕНЕРАЛЕН ДИРЕКТОР:
Кирил Вълчев

ПЕЧАТ:
Издателство
„Изток-Запад“
ISSN 0324-0444

ГЛАВЕН РЕДАКТОР:
Георги Лозанов

ОТГОВОРЕН РЕДАКТОР:
Яница Христова

КОРЕКТОР:
Евелина Стефанова

ХУДОЖНИК НА КОРИЦА:
Маряна Шадрина
Симона Колева

ДИЗАЙН И ПРЕПЕЧАТ:
Маряна Шадрина
Данаил Алексиев
Моника Зашева

КОНТАКТИ:
Българска телеграфна
агенция
1124 София,
бул. "Цариградско шосе" 49

РЕКЛАМА: reklama@bta.bg
02 926 2306

В БРОЯ СА ИЗПОЛЗВАНИ СНИМКИ ОТ:
архив на Пресфотото БТА,
pressphoto@bta

Вили Казасян и два успоредни знака за безкрайност

Добромир Славчев

Стилка: Личен архив на Добромир Славчев

Добромир Славчев е роден на 13 октомври 1973 година. Завършил е СУ „Св. Климент Охридски“. Специализирал е бизнес анализи в Женева. Занимава се с парашутизъм и лекомоторна авиация. Професионален инструктор по парашутизъм и в аеродинамичен тунел, въздушен видеооператор. Световен и европейски рекордьор в клас – големи парашутни формации. Води майсторски класове по skydive в различни летателни центрове по света. От 1998 до 2008 година продуцира Биг бенда на Вили Казасян. Отличаван е с редица национални литературни награди, сред които „Чудомир“, „Добромир Тонев“, „Райко Алексиев“ и други. Автор е на книгите: „Инфлация на чувствата“, „Храна за върколаци“, „Луди разкази“ и „Да обичаш Вили Казасян“. Живее в Швейцария.

Има непонятни неща, за които човек няма обяснение и даже не е необходимо да бъдат обяснявани. Едно от тях е свободата да се чувстваш свободен. Нещо, което е абсолютно необхватно и различно като усещане. Усещането за свобода е безначално и безкрайно като самата свобода. При всяка среща с познати, колеги и приятели на Вили ми се струваше, че сякаш те предварително се бяха наговорили. Всеки път ставаше така: каквото и да чуех за него, и то от съвсем различни хора, в по-голямата си част всичко се припокриваше. Изключение правеха някои лични истории. Всички постоянно говореха за неговата толерантност, човечност, почтеност, чувствителност, деликатност, галантност, честност... Но първото нещо, което всеки споменава без изключение, е чувството му за хумор. Качество, което никога не подминаваше. Тук май се налага и аз да се повторя, че това не бе някакво обикновено чувство за хумор, а отношението му към живота въобще. Вили Казасян владееше самоиронията до съвършенство. Дребнотемиято изобщо не го интересуваше. Не обръщаше внимание на интригите и с цялостното си поведение си беше изградил безупречен имидж и код на честта. Много показателна е следната случка – малък епизод от достойния живот на маестро. На една репетиция в зала „България“, когато времето все още беше наше, е строен целият Биг бенд. Учат различни поп- и рокизпълнители. Идва редът на един от участниците, явно смятащ себе си за адски гениален. Той застава пред микрофона и изтърсва следното:

– Отказвам да бъда на една сцена – и сочеику към Вили, продължава разпадено – с хора, които са компрометирали българската музика и са й пречели да се развива през годините. И поради тази причина аз не мога да пея.

Следва гробовно мълчание. Всички чакат реакцията на Вили. С привичния си жест маестро само намества очилата си и спокойно казва: – *Следващият.*

Какво по-елегантно от това да отминеш глупака с мълчание? Всъщност на всеки можеш да кажеш, че е глупак, само не и на истинския, защото той обезателно ще се засегне. Колко посредствен трябва да си, за да изресиш подобна глупост, нямаща нищо общо с действителността? Да си помислиш, че политиката, след като ти е пришила криле, ти е тала и талант!?

С широката си душа Вили наистина умееше да стои над всичко. Затова за него беше отворена всяка врата. В очите на тези, които са го познавали и работили с него, той винаги ще стои едно стъпало над останалите.

И не само от професионална гледна точка. Затова свидетелствам и спомените на много хора, и този на Тончо Русев: „Вили беше усмихнат човек, незлоблив. Беше награснал всички нас в това отношение. Вили Казасян, Йосиф Цанков и Петър Ступел бяха хора от друго тесто, от съвсем друга категория. Вили още тогава се открояваше от всички. Даже смятам, че е недооценен. Поради позицията, която заемаше – диригент на бенда – го канеха във всякакви комисии и журита, но той не попречи на никого да се развива. Всячески се опитваше да дава път на младите хора, на млади певци, на млади композитори. Беше изключително скромен и не парадираше с творчеството си. Той беше фактор и можеше да налага безпроблемно собствената си музика, но неговото благородство не му позволяваше да прави това. Затова е важно да кажа, че такива хора като Вили, които умеят безпогрешно да разграничават таланта и се впускат безвъзмездно да помагат, са безценни. Благодарение на него, на оркестъра, а и на собствения му квинтет „Студио 5“, тръгна цяла плеяда от певци и музиканти. Към мен се отнасяше благосклонно – поощряваше ме в първите ми композиционни опити. Винаги ми е помагал. Въобще Вили беше над гребнавите неща. Сигурен съм, че и други са ти го казвали. Ние скоро не сме имали и няма да имаме такава личност като него. Защото такива хора като Вили се раждат много рядко. И го казвам съвсем убедено. Вили бе изключително колегиален и почтен. Прекрасен професионалист и човек. На него можеше да се разчита във всеки един момент. Беше човек на честта, никога не съм го чул да обиди или да каже нещо лошо за колега. Не е в неговата природа. Той винаги стоеше над нещата... Имаше великолепно чувство за хумор. И изключително ларж. Ларж, много ларж! Ти поне го познаваш, бяхте приятели. Вили е голям музикант и въпреки времената и ограниченията на някои свободи живя като свободен човек. Сега такива фигури няма. При него нещата бяха истински. Джазови. С една дума – *синг*“.

Може би един от най-впечатляващите разкази за маестрото бе този на Милчо Левиев. Няма да забравя как грейна лицето му, когато двамата си говорихме и му споделих, че пиша книга за Вили. Ето и съвсем малка част от неговите думи: „Вили бе прекрасен човек. Дори и аз не смятам себе си за такъв. Притежаваше уникални качества и това не го казвам, защото си отиде, а защото така си беше. Той бе много, много услужлив. Изключителен. От онези, истинските хора... Защото, както си казваме помежду си колегите, „музиканти има много големи, но само готам...“.

Голям джентълмен в истинския смисъл на думата.

Човек над всичко, бохем, но и много работлив. Отлично съчетаваше бохемския живот с работата. И винаги бе в настроение и усмихнат. Невероятен познавач на музиката. За мене е чест и много се радвам, че се прави нещо за Вили. Безспорният му музикален принос отдавна трябваше да бъде признат и в други книги. Чудя се как той не можа да намери място в българската джаз енциклопедия само заради аргумента, че не бил джаз музикант! Искам да кажа, че този, дето е писал това, е направил голяма грешка. Изглежда, сам си е втълпил в главата, че Вили не е джаз музикант. Ама музиката не е като спорта – някой участвал в тая или оная дисциплина, скочил с няколко сантиметра повече... Музика как се мери?“.

Наистина е доста тенденциозно да напишеш претенциозен и обемен труд за българския джаз, без да включиш името на Вили Казасян. Явно освен Милчо Левиев и Йълдъз Ибрахимова споделя това мнение, защото по същия този повод ми каза буквално следното: „Работих близо девет години като музикален редактор в Българското национално радио и имах достъп до всякакви музикални фондове. Да слушам, да анализирам всичко, което съдържаеше фонотеката. Ще повярваш ли, че Вили Казасян е навсякъде в нея. Особено в инструменталните пиеси... Говоря специално за джаз записите. Уверявам те, че името на Вили Казасян е едно от най-големите в българския джаз“ – завърши убедено тя. В същото се уверих и аз, докато проучвах музикалното наследство на маестрото. Парадоксално е изобщо да се подлага на съмнение присъствието на името му в тази сфера. Свидетелствата в тази насока са много и би било добре да се споменат някои от тях. А това са авторските му произведения, *Синята мотриси* – първата джаз композиция на Вили, която той пише още като ученик, *Джаз*

настроения за два оркестъра, налични в три абсолютно различни варианта: параноичен, ритмичен и романтичен. Следват *Автомобилна история*, *Пумпал*, *Торандата*, *Въртележка*, *Признание*, *Срещи*, *Подарък*, *Тема в 7*, *Студеният шейк*, *Ретро*, *Медисон 5*, *Джинка*, *Стъргалото* и други. Тук изобщо не включвам безбройните му аранжировки и първоначалните негови участия в различни оркестри, където в репертоара е присъствала и джазовата музика. Когато постигнеш нещо обществено, ти първо постигаш нещо за себе си и после за останалите, които го оценяват. Единствено онова, което си оставил, и времето показват кой си ти в действителност, но най-добре е да продължа с това, което ми каза Милчо: „Ако някой иска да разбере кой е Вили Казасян, бих го посъветвал да чуе негови записи, песни, композиции, филмова музика, която е писал, да види участията на Биг бенда на БНР в телевизионните предавания, по фестивалите. Това говори много повече от всичко останало. А ако някой иска да знае какъв човек е бил, бих му казал онова, което казвам и на теб. Прекрасен човек. Безкрайно остроумен. Светкавичните му реакции за някои неща направо изумяваха всички и много ни забавляваха. Думите му бяха винаги на място. Притежаваше едно много космополитно чувство... С Вили винаги сме били изключително близки и в прекрасни отношения. Въобще колаборацията между нас двамата беше много добра. И някои ангажменти направихме после заедно... Сигурно и други са ти го казвали, но той имаше страхотно чувство за хумор и с него се работеше много добре.

Вили Казасян познаваше чудесно музикантската работа и се беше посветил на нея.

Той прекрасно комбинираше усещането си за музика в оркестъра. Аз като диригент повече налятах към джаза. След мен Вили успя да развие оркестъра и да подбере разнообразен репертоар – и джаз, и попмузика, което също е уникално. Това е забележително постижение за всеки диригент. Затова е много важно да си наясно какво правиш. То със всичко е така, но особено важи за музиката. Смесването на всякакъв вид музика отдавна е започнало. Между етно и джаз още от самото начало. Комбинацията между класическа музика и джаз също не закъсня. Въобще музиката е една материя, която иска да разбираш от нея. Вили и в това отношение беше безупречен. Истинско чудо е как съумя тол-

Снимка, предоставена от личния архив на Добромир Славчев

кова дълго време да гържи Биг бенда на едно постоянно високо ниво. Това си е абсолютно негова заслуга, която най-накрая трябва да му се признае. Ние, българите, сме хора на крайностите. Велики сме в много хубави неща, велики сме и в много лоши. Нашата завист е умопомрачителна. Това трябва да го разберем и да се преборим с нея. Вили изобщо не беше завистлив човек. При него дори отсъстваше каквото и да било егоизъм. По принцип това е рядко изключение, защото се знае, че българският музикант си е самодостатъчен. Ние двамата имахме перфектни отношения помежду си. Има нещо, което не знам дали го знаеш, но до мен достигнаха слухове, че Вили Казасян бил направил така, че аз да се махна от радиото. Това бяха нещата, които се говореха. Нищо подобно. Пълни измишльотини! Точно обратното – хора както него бяха истинската причина аз да не си тръгна много по-рано... И както вече казах: основното е да си в час с онова, което вършиш. Иначе неумелото боравене с музиката прилича на недогялан естетически нонсенс – все едно си облякъл... *фрак с потури*“. В опитите си да възкреся духа на маестрото, освен за кръвните връзки си мислех и за множеството на тия, дето не отговарят на това определение – хората, с които животът те среща извън семейната ти среда. Нормално беше близките на Вили да говорят за него с обич и уважение, но когато ставах жив свидетел на същото топло човешко отношение при всеки разговор, буквално с всеки

събеседник, не можех да не се замисля и да потърся в съзнанието си причината за тази рядко срещана уникалност. Кое беше това нещо, което ги караше да се отнасят с такава обич към маестрото? Дали със своя чар и добродетелност Вили сам не бе предопределил всичко, което чувах по негов адрес? Изглежда, невинаги е необходимо да си роднина с някого, за да го почувстваш толкова близък. Вили беше много сърдечен човек. Нямам друг приятел в моя кръг, който да е способен да генерира такава огромна положителна енергия към себе си. Енергия, която и до ден днешен да кара хората да говорят за него единствено добро.

Познанството ми с Вили ме убеди, че човек не трябва да спира да прави това, което прави най-добре...

Той много обичаше да се шегува на тема „Ние, арменците, вие, българите“. По тази армено-българска нишка имаше доста закачки. Например Вили казваше: „Хората се учат, докато са живи, освен ако не са българи. Те си знаят по рождение“. Или как на българина му липсва търпение. Търпение за много неща: „Интересно е как ние, арменците, можем да издържим конякът ни да отлежава петнайсет, двайсет години – казваше маестрото, – а вие, българите, почвате да пиете ракията още докато я варите...“.

Снимка, предоставена от личния архив на Добромир Славчев

Естествено, той знаеше доста вицове за прословутото Радио Ереван, а също и кога да ги вмъкне в разговора. Пътуваме заедно за София. Някъде преди Севлиево пътят е в ремонт, осеян с дупки, оформени като квадрати и правоъгълници – готови за изкърпване. Карам бавно, но минавайки през една от тях, и двете ми гуми от едната страна отиват на кино. И тогава Вили, за да разведри обстановката, разказва следния виц.

Попитали Радио Ереван: – *Лоши ли са пътищата в България?* А то отговорило: – *Ние хубави пътища там не сме видели, но по-голямата част от страната е проходима.*

Няма как в рамките на една публикация да се пресъздаде образът на такъв човек. Не съм сигурен дали съм успял да направя това и в „Да обичаш Вили Казасян“ – биографичната книга, която написах, нещо, което могат да кажат единствено читателите. А и много се надявам документалния филм, върху който работя от доста време насам, с работното заглавие „Радио Казасян“, при добро стечение на обстоятелствата да мога да го завърша за деветдесетгодишнината от рождението на маестро. Там публиката би могла да види непоказвани кадри, много редки аудиозаписи на фрагменти от творчеството му, събрани на едно място, и още много интересна фактология, свързана с неговия *лик*.

В продължение на десетина години, докато пишех книгата „Да обичаш Вили Казасян“, се видях и разговарях с много хора, повече от сто души. Почти всички, с които се срещах, често споменаваха и брат му Еди Казасян и, разбира се, Леа Иванова. Този творчески тандем е бил наистина забележителен. Да жънеш такъв успех в чужбина, не е било по силите на всеки. Каквото и да се говори днес за тях, те са били и си остават значимо явление в нашата музикална култура. Не може да се отрече, че успехите на Леа Иванова се дължат не само на нея, но и на внимателно подобрите професионалисти, с които работи. Винаги е била сред много добри музиканти. В „Еди Казасян комбо“ в различни периоди се подвизават изключителни инструменталисти, които по един или друг начин са свързани с Вили. Сред тях са Людмил Георгиев, Мишо Ваклинов, Ангел Везнев, Християн Платов, Петър Славов, Емануил Манолов - Бадема, Кирил Йорданов - Киката... Репертоарът на Леа Иванова и този на оркестъра на Еди Казасян са се отличавали с изключително жанрово разнообразие. В ерата на суинга – 60-те години на ХХ век – те изпълняват

и стари шлагери, джаз, класика, поп, рок, шансон, италиански и руски романси, латино... През 1960 година те гастролират в Хамбург. По същото време точно срещу тях в „Кайзеркелер клуб“ свирят съвсем млади и никому неизвестни музиканти. Леа ги чува и казва на Еди: „Дай да отидем да ги видим тези деца. Много ми харесват“. Твърде вероятно е те двамата да са били и първите българи, насладили се на живо на тепърва проходащата британска група „Бийтълс“.

За кратко ще се върна отново към спомените на композитора Тончо Русев, който с неподправена емоция ми разказа и за своето първо пътуване извън България: „Каква любов сме имали към музиката, към джаза. Бяхме направо зашеметени! Двамата с Вили ходихме специално до Румъния да слушаме един известен румънски джаз музикант, Йонтич Кьорикорши се казваше. Представяш ли си? Бихме толкова път до Букурещ само и само да го слушаме! По онова време тази музика не беше много долюбвана, смяташе се за упадъчно американско влияние и имаше много спорове по тази тема. Естествено, аргументите бяха само идеологически... А пък ние бяхме толкова млади и толкова силно обичахме джаза, че рядко ни минаваше през ума мисълта за последствията...“

Ние с Вили обожавахме музиката и живеехме с нея. В днешно време много хора се опитват да пишат и да изпълняват музика, но го няма този живец.

Аз самият съм суингър и чистосърдечно съм се възхищавал от музиканти като Вили, Мишо Ваклинов, Людмата (Людмил Георгиев)... И този суинг не се учи, той трябва да ти е вроден. В музиката на Вили, даже и в детските му песни, има суинг. Нещо, което отсъства в деветдесет и девет на сто от българските мелодии. Затуй музиканти като него и като Морис Аладжем се различават – суингът в песните им веднага се усеща. Те двамата бяха от едно гнездо. А суингът беше нарицателен за нашето време. Имаше *зоци* и *суинги*... Суингът, това е едно „люлеене“ в музиката, без което тя не може да съществува – казва за финал Тончо Русев. – Суингът е онова нещо, без което една музика не се вписва така добре, ако той липсва. Суингът, ако искаш, го пиши, ако искаш – не, но това е *спермата* на музиката. Без него, поне в моето съзнание, тя не може да битова по начина, по който си я представям. Липсата на суинг определено я прави... импотентна“.

Веднъж, по време на честванията на осемдесетгодишнината на Българското национално радио в Бургас, на един от концертите водещата обявила грешно датата на основаването на Биг бенда. Моят пореден събеседник, Недко Трошанов, не издържал, качил се на сцената и казал, че това просто не е вярно. – Ама как така не е вярно? – възразила тя. – Ами така – отговорил ѝ Недко Трошанов. – Аз съм съвременник и заедно с Вили Казасян, Димитър Симеонов - Мончо, Тончо Русев и още няколко колеги сме сред основателите на този оркестър. – Ааа, така ли? – сконфузила се девойката. – Ами аз само прочетох това, което са ми написали...

Това ме подтикна да направя скромен периодичен обзор на събитията в книгата за Вили Казасян, нещо като кратка ретроспекция на известните факти, за да внесе някаква яснота по въпроса. Тук само ще се спра на няколко интересни особености от историята на джаза в България, която си е доста позаплетена.

Още през петдесетте години, когато властта буквално диктува всичко в държавата, включително и вкуса към музиката, се появява засилен интерес към джаза. За съжаление обаче, почвата не била много благоприятна, защото комунистическите идеолози го заклеймяват като „дегенеративно капиталистическо течение в музиката“. Повече от естествено е, че подобна характеристика пречи на всяко развитие въпреки нелошите традиции, на които се радвал в недалечното минало този жанр. Много преди Деветосептемврийския преврат, в далечната 1911 година през месец октомври на пристанището във Варна пуска котва кораб, на който се намират група музиканти. Това е оркестърът на известния британски цигулар и джазмен Уолъс Хартли. Джаз формацията е наета веднага от предприемчиви варненци. Музикантите започват да свирят в ресторант „Грозд“. С пълно право може да се каже, че за пръв път джазовата музика в страната ни е навлязла през морския град. Месец след появата на джазмените във Варна те придобиват небивала популярност, че рекламата от уста на уста им осигурява няколкомесечни ангажменти и в столицата. Там гастролират от средата на ноември 1911 година до средата на март 1912-а. А на 14 срещу 15 април 1912 година в Атлантическия океан става най-ужасяващата морска трагедия на ХХ век – потъването на „Титаник“. Месец преди отпътуването на супермодерния за времето си лайнер същият този Уолъс Хартли от-

говаря положително на поканата да свири със своя оркестър на борда му, докато не завърши първия круиз. Според официалния списък от катастрофата никои от джаз групата не успява да се спаси. В енциклопедия „Титаник“ фигурират имената на всичките осем оркестранти. От източниците не става ясно дали това е същият осемчленен състав, който само месец по-рано се е подвизавал във Варна и София, но едно е сигурно – последните музикални изяви на самия Хартли, преди да се качи на злощастния трансатлантически рейс, са били в България. Толкова за чуждото мисионерство в родината ни джаз история.

По-нататък вече можем да говорим и за джаз, изпълняван от български музиканти. Композиторът Панчо Владигеров е автор на първата българска джазова пиеса, макар и писана в Берлин през 1925-а. Озаглавена е „Фокстрот“. Данните са изключително оскъдни, но се знае, че българите се появяват на джаз сцената с „летящ старт“.

Нарочно употребих думата „летящ“, защото създадената в София формация – „Джаз Пикадили“, наистина има в ядрото си истински авиатори. Според хрониките първият саксофон в България е бил купен от музикант на тази група. Репертоарът ѝ е твърде разнообразен. Освен танго, фокстрот, румба и валс те свирят предимно чужди пиеси, проникнали от Европа и САЩ благодарение на грамофонната индустрия. Правят се интерпретации на популярните чужди музикални образци, както и първи опити за собствено творчество. Според по-старите софиянци по онова време са познати оркестрите: *Джаз Пикадили* (Джазът на авиаторите), *Керков джаз*, *Джаз Обчаров*, *Джазът на Оптимистите*, първото издание на *Джазът на младите*, и второто, *където свири Вили Казасян*.

Естествено, срещат се и други имена, които по-късно ще прелеят с годините в различни оркестри. Например в тогавашната Държавна политехника, където учи Вили, още през 1952 година е създаден джаз състав от самите студенти. Там свирят Морис Аладжем – саксофон и цигулка, Вили Казасян – пиано, Емануил Манолов - Бадема – саксофон, и други музиканти, които ще срещнем след това във второто издание на *Джаза на младите*.

Веднъж преди Коледата на 2004 година във Варна в един ден се състояха последователно два невероятни музикални спектакъла: първият в 17,30 и следващият в 20,00 часа с участието на Вили. Без да се намираме във Виена, билетите, пуснати

в продажба, бяха мигновено разграбени. Залата на Драматичния театър „Стоян Бъчваров“ се пукаше по шевовите си. Втората изява беше благотворителна и наличието на публика бе осигурено само срещу покани, които бяха предварително платени от дарители и раздадени. В същата тази зала, но десет години по-късно, така направи и Хилда Казасян – две музикални събития, едно след друго в рамките на нейното национално турне, отново пред препълнена зала. Все хубави знаци, не мислите ли? Спомням си, че след емблематичните два концерта в оная неделя на 2004-та, Вили беше видимо уморен, но щастлив. Дори намери сили да се пошегува след края на втория концерт:

„Тъкмо се развихрихме. Сега да имаше и трети...“

Забелязал съм, че всеки успява там, където е дал най-много от себе си. Първородният син на Вили – Александър Вили Казасян, роден през 1962 година, още от ученик също свири на пиано, даже се готви за Консерваторията. Всъщност той се занимава с музика до влизането в казармата, но дори и там е имало група, в която е свирил. Наближава моментът за кандидатстване. Според неговите думи, винаги когато е бил на някакъв кръстопът – особено в младежките години, – баща му му е давал правилните съвети. Сядат веднъж двамата и говорят за желанието му да продължи с музиката. Тогава Вили му казва следното: „Алек, ти направя каквото поискаш, но искам да ти кажа, че за да можеш да се прехраняваш като музикант и да живееш от музика, трябва да си номер едно. Ти си мъж. По-добре се ориентирай към някаква друга специалност. Завърши нещо... Ето, и аз съм завършил първо МЕИ. А с музика винаги, когато решиш, можеш да се занимаваш“. „Животът ми показва, че има много логика в това“, споделя с мен синът от първия брак на маестрото. Определено отношението му към музиката е останало, но днес той е успял в съвсем друга работа. Не знам дали трябва да се говори за женитбите на маестрото като за сватбите на Йоан Асен II, както самият Вили обичаше да се шегува, но сигурно могат да се открият общи неща. Маестрото тъкмо е приключил с първия брак, а Надежда Ранджева е млада и красива. Предложението му за узаконяване на връзката не закъснява и е прието. След година и половина се ражда Хилда Казасян. „Нас ни събра музиката – казва Надежда. – Освен дъщеря ни и нашия съвместен живот тя беше и си остана другата половина от нещото,

което ни свързва и досега. Вили беше против тя да се занимава с музика. Аз бях тази, която я водех на солфеж, на пиано... Те двамата с баща си имаха много силна връзка“.

Хората в целия свят са свързани помежду си духовно. Едни по-малко, други повече. Просто трябва да се срещнат в подходящия момент, за да се разбере, че е така. Споменавайки за силата на този тип връзка, не по-малко силна днес, в музикален план е тази на Хилда и нейния братовчед Христо Йоцов.

Снимка, предоставена от личния архив на Добромир Славчев

Повече от двадесет години съвместна работа и пълни зали доказват това.

Според мен няма да е пресилено да се каже, че музикалното продължение на Вили Казасян в лицето на неговата дъщеря Хилда Казасян е свързано с таланта и уменията на Христо Йоцов. Да не забравяме, че и той е имал тази възможност да работи професионално с баща ѝ. В продължение на цели седем години е бил част от Биг бенда на БНР.

И както ми каза веднъж Светлозара Казасян – настоящата съпруга на маестрото, с която Вили изживя последните седемнадесет години от живота си: „Докакто не се срещнат с него или с неговата музика, малко хора предполагат какъв уникален музикант е“. А аз бих добавил и какъв човек! И ако обърнем числата 88 на неговата годишнина, която се навърши през 2022 година, ще се получат *два успоредни знака за безкрайност!*

Кратки спомени за Вили Казасян

Недко Трошанов

Недялко Петров Трошанов е роден на 6 април 1934 година в Русе. През 1952 година завършва Втора софийска мъжка гимназия, а през 1958 година завършва Инженерно-строителния институт като хидроинженер. През 1959 година започва следването си в БДК, която завършва със специалност тромбон.

През 1957 година той става част от оркестъра на Държавния сатиричен театър, а през 1960 година е един от основателите на Биг бенда към БНР. Със „Септет София“ (Д. Ганев, М. Аладжем, Т. Русев и др.) става лауреат на Второто общобългарско състезание за майстори на естрадното изкуство. През 1962 година е участник на Младежкия фестивал в Хелзинки. Заедно с Д. Ганев, Т. Русев и М. Аладжем основават оркестър „Балкантон“. Като музикант Трошанов има многобройни турнета у нас и в чужбина.

От 1973 до 1977 година той е постоянен член на международния Биг бенд към Берлинското радио с диригент Мартин Хофман.

Недко Трошанов е бил и хоноруван преподавател в естрадния факултет на БДК. От 1978 до 1991 година е главен художествен ръководител и диригент на естрадата към Представителния ансамбъл на Строителни войски, където се пенсионира.

Трошанов е автор на многобройни записи и аранжimenti в БНР, БНТ, „Балкантон“, както и в чужбина.

С Вили Казасян се познаваме още като ученици в гимназията, той в 6-а мъжка и аз във 2-ра мъжка гимназия. Събирахме се в дома на Джон Пенков, който също беше голям любител на джаза. Тогава под джаз се разбираше само свиренето на големите (биг бенд) оркестри.

Преди национализирането на кината гледахме филмите: „В снежния рай“ с оркестъра на Глен Милър, „Магьосникът от Оз“, „Рапсодия в синьо“ и много други.

През 1952 година, вече като студенти в „Държавна политехника Сталин“: Ивайло Пейчев, Методи Динков (секретар на ДКМС), Вили Казасян, Морис Аладжем, аз и много други създадохме младежки самодееен естраден оркестър (биг бенд), като основен инициатор за това беше Морис Аладжем от строителния факултет.

Първият ни концерт беше в зала „България“ и премина отлично.

КНИК (така се казваше Министерството на културата) забеляза това и ни покани да изнасяме неделни концерти в БИАД на ул. „Раковски“. С нас бяха Лиана Антонова, Ахинора Куманова, Леа Иванова, Анжело Симеонов и много други. Наричахме се „Джазът на младите“. Там Вили написа първата си пиеса „Синята нотриса“. Оркестърът приключи концертите си в БИАД към 1955 година, а Вили остана там да концертира със своя състав „Студио 5“: Вили Казасян – пиано, Любен Борисов – бас, Божан Хаджиев – китара, Радослав Иванов – барабани, и Дечко Делчев – сакс. С тях започна своята кариера и Богдана Карадочева.

През 1957 година се основа Държавен сатиричен театър с голям оркестър (биг бенд), където Вили бе пианистът. Аз също бях в този оркестър.

През 1960 година мечтата на музикантите от нашия жанр се сбъдна – беше сформиран Държавният естраден оркестър на БНР. Много музиканти напуснахме Сатиричния театър и постъпихме в БНР. Вили отново беше пианистът на оркестъра. С този състав участвахме през 1962 година на Хелзинкския фестивал на младежта и студентите с диригент Димитър Ганев, откъдето се върнахме с награда. Същата година бе уволнен дири-

гентът на бенда Емил Георгиев. За този случай е интересно да отбележим:

По случай 7-и май, Деня на радиото, се провеждаха тържествени концерти в зала „България“. На самата дата музикалните състави на радиото провеждаха концерт пак в същата зала. В него участваше и Естрадният оркестър. Събитието се предаваше на живо в ефира. След като оркестърът изсвири няколко инструментални пиеси, дойде ред и на солистката Леа Иванова. За целта обаче трябваше да има инсталиран микрофон за нея, а такъв служителите на залата не бяха поставили. Диригентът Емил Георгиев настоя нещата бързо да се поставят в ред. Микрофон обаче не беше поставен и от управата настояха концертът да продължи. Емил Георгиев отказа и имаше абсолютно право, тъй като гласът на Леа не би могъл да се пребори с гръмогласния оркестър. Публиката в залата и радиослушателите нямаше да чуват солистката и за това щяха да бъдат обвинени оркестърът и диригентът. В тая разправия между органите и Емил Георгиев изтекоха между 20 - 25 минути на мълчание на Националното радио. Още на другия ден Емил Георгиев бе уволнен дисциплинарно. Впоследствие научих, че в радиото телефоните непрекъснато звънели от цялата страна да питат какво става, та радиото мълчи, да не би да има война?

От Пловдив дойде едно момче, Милчо Левиев, който бе назначен за диригент. Не си спомням обаче по какви причини по-късно Милчо напусна диригентския пост.

Отново имаше нужда от диригент. Не след дълго Вили Казасян от пианист на оркестъра стана негов диригент. С това неговата кариера бързо тръгна нагоре.

Той водеше оркестъра с професионална увереност, с изтънчен хумор с публиката и с многобройни изяви у нас и в чужбина през дългогодишното си битуване като диригент на Биг бенда при Българското национално радио до пенсионирането си.

ВИЛИ КАЗАСЯН:

Изкуството и културата са най-голямото богатство на една нация

Вили Казасян (1934 – 2008) е един от символите на поколението музиканти от началото на 60-те години на XX в. с огромен принос за създаването и разпространението на българската забавна музика. Наг 35 години името му се свързва с Биг бенда на Българското национално радио, на който е диригент и ръководител.

Казасян е роден на 8 декември 1934 г. в София. Дипломира се като инженер във Висшия машинно-електротехнически институт (днешния Технически университет) през 1957 г. Следва задочно в Теоретико-композиторския факултет на Българската държавна консерватория (днешната Държавна музикална академия „Проф. Панчо Владигеров“).

Дебютът му като музикант и композитор е през 50-те години. По това време е пианист в „Джаза на младите“. Тогава композира и първите си оркестрови пиеси и добива опит като аранжор. Свири в Естрадният оркестър при Сатиричния театър и основава състава „Студио 5“, станал популярен с изявите си в БИАД. Двата оркестъра се превръщат в основа на Биг бенда на БНР през 1960 година, в който Вили Казасян работи последователно като пианист, втори диригент и диригент в продължение на 38 години (1960 - 1998).

Голям е приносът на Вили Казасян за първите стъпки и развитието на фестивала „Златният Орфей“ и телевизионния конкурс за естрадни песни „Мелодия на годината“. Освен това той организира редица вокални състави като „До, ре, ми, фа“ и „Студио В“, участва активно в радиоконкурса „Тромбата на Вили“ и телевизионното предаване „Студио 1“. Казасян създава множество песни и пиеси за биг бенд. Негови песни изпълняват популярни групи, певци и актьори. Той е създател и на детски песни, както и на музика за различни български филми.

София, 26 януари 2004 г.
Вили Казасян на връчването на годишните награди за принос в развитието на Българското национално радио „Сирак Скитник“ в Народния театър

С Биг бенда на БНР Вили Казасян осъществява концертни турнета в страните от Източна Европа, Германия, Швейцария и Куба и се представя на различни джаз фестивали в София, Русе, Габрово, Ниш, Загреб и други. През 1998 г. той сформира „Биг бенд на Вили Казасян“, с който има активна сценична и звукозаписна дейност на аранжименти на световноизвестни джазови пиеси.

За своята дейност Вили Казасян е отличаван с редица награди, сред които „Златна лира“ на СМТДБ (1985 г.), наградата на името на Йосиф Цанков за цялостно творчество (1984 г.), Голямата награда на Съюза на българските композитори за цялостно творчество (1987 г.), „Златният Орфей“ за цялостно творчество (1992 г.), наградата „Сирак Скитник“ (2005 г.) за цялостен принос към Българското национално радио, многократни награди от прегледите „Нова българска музика“.

От архива на Българското национално радио предоставиха на списание ЛИК аудиофайл със запис на предаването „Спонтанно“ от 22 януари 2003 година, когато гост е Вили Казасян. Повод водещият Милен Панайотов да покани музиканта е 68-ият рожден ден на БНР. Целият живот на госта му е бил отдаден на джаза, попмузиката и радиото, телевизията и преди всичко на Биг бенда на БНР, казва в представянето му Панайотов.

В разговора за „Спонтанно“ Вили Казасян си припомня подробности за създаването и дейността на Биг бенда на БНР, както и за работата си в други оркестри преди това. Коментира „мисионерската роля“ на Биг бенда и споделя, че огромна част от музиката, която залива страната, е непрофесионална. Той определя културата като „най-голямото богатство“, на което не трябва да се посяга, а напротив – да се помага.

Списание ЛИК представя на своите читатели интервюто на Вили Казасян пред БНР със съкращения.

Нашето предаване се казва „Спонтанно“, а Биг бендът като най-голям джазов състав изглежда най-тежко подвижен и като че ли е най-далече от спонтанността.

Биг бендът е една от най-големите формации в джаза, с изключително големи възможности за придвижване. Дали ще придвижиш петнадесет, десет или двадесет души е едно и също.

Ти си начело на Биг бенда на БНР, по едно време беше и на телевизията - колко време е това?

Кажу-речи четиридесет години. Съставът беше основан в края на 1959 година. В действителност започна да работи в началото на 1960 година. Извъртяха се няколко диригенти, някои от тях работеха за по два-три месеца в оркестъра.

Май преди теб най-бързо е работил Милчо Левиев.

Не мога да бъда абсолютно точен, но да. Милчо Левиев и Емил Георгиев. По времето, в което работеше Милчо, аз бях втори диригент и пианист на оркестъра. След това дойде Симеон Щерев като пианист, за да може, когато аз дирижирам, той да свири на пиано. Но като флейтист беше по-добър и все още е по-добър. Милчо, паралелно с тази дейност като диригент, се нагърби и с основаването на своя състав „Фокус“. И скоро пожъна международен успех.

Почти четиридесет години начело на Биг бенда на радиото - не е малко за човек, който поначало е машинен инженер. Или това не е поначало?

Аз съм един от основателите на радиото. Изтърколиха се няколко поколения в този оркестър. Почти не познавам музиканти, утвърдени имена, хора от миналото, които да не са преминали през този оркестър. Той е една страховтна школа за всички музиканти. Защото по моите наблюдения, за да станеш пълноценен член на този оркестър, трябва поне две години, независимо каква квалификация имаш, за да се адаптираш, да се впишеш, да се почувстваш органично свързан със състава. Колкото и да си добър музикант, в началото си като чуждо тяло. Разбира се, музикантските качества се развиват – колкото си по-добър, толкова по-бързо се адаптираш към тази формация.

Ти си спомняш Биг бенда много отдавна, от 60-а година. Какви времена бяха тогава? Какво витаеше във въздуха?

Аз не живея толкова със спомени, но един от по-

професионалните ми спомени е свързан с работата в радиото. Разбира се, преди това съм работил и с по-малки формации. Аз съм влюбен в Биг бенда като формация. И във всички тези състави, преди да се основе този оркестър. Работил съм в „Джаза на младите“, свирил съм и в един друг оркестър. Дълги години Боби Симеонов, който беше говорител в БНР, беше известна фигура навремето и дирижираше един оркестър, който изнасяше концерти в зала „България“. В София това бяха събития, не знам в други градове да е имало такива.

Докато работех в БНР, бях свидетел на смяната на десетки ръководства и председатели на комитети, защото, както спомена в началото, на няколко пъти преминахме от радио на комитет „Телевизия и радио“. Много от тези ръководители се спускаха отгоре като апаратчици, които се затваряха в кабинетите и спускаха някакви заповеди, които се изпълняваха в радиото. За щастие, също съм имал възможност да работя в радиото и с други много по-приятни и много по-ценни кадри според мен, които са били на тази институция. Имена като Богомил Нонев, Боян Трайков, Александър Владков, имало е и други, които бяха професионални журналисти. Те живеяха и с радиото, и бяха между хората. И винаги можеха да откликнат на нашите молби и желания, вслушваха се в нашите думи. Имал съм удоволствието да работя и с такива ръководители.

Сега, като гледам филми от онова време, оставам с усещането, че през 50-те и 60-те години българският джаз и българската попмузика, които тогава са били изпълнявани главно с голям естрадно-симфоничен оркестър, са били в крак със световните тенденции. Докато по-късно сякаш се получава изоставане...

Между другото, много малко хора си спомнят, че навремето, когато се основа този оркестър, той беше създаден като естрадно-симфоничен. Ние имахме щатен състав, с биг бенд, с щрайх, дори с някои гървени духови инструменти – флейти, кларинети и т.н. След това се отчете, че този оркестър не е толкова функционален и тези записи могат да се правят с допълнителни музиканти, без да се плащат заплати за тях. Част от тези музиканти се вляха в малкия симфоничен оркестър, който съществуваше в радиото, други се насочиха дори към симфоничния оркестър.

Но понеже говорих за ръководители на нашата институция, на радиото – много добре действаша и влияеха на нашата работа някои от тези

Варна, 8 юли 2007 г.
Вили Казасян със своя Биг бенд и Любо от група „Те“ на концерт, с който завършват празниците по повод 50-годишнината на курортния комплекс „Златни пясъци“

ръководители, които имаха определено добро отношение към тази музика и особено към джаза. Например един Богомил Нонев, който много често ме е канил в неговия кабинет, за да ми пусне запис на някой известен биг бенд, който го е впечатлил. Между другото, по негово време си позволихме за някои продукции на оркестъра да се водим като биг бенд. Преди това беше невъзможно. Така за някои записи се обявяваше „Биг бендът на БНР“, за други, които не бяха джаз, защото ние сме малко пенкилер оркестър, който трябваше всичко да изпълнява – забавни, естрадни, всякакви песни, по фестивали за поп и естрадна музика, там, разбира се, в един по-разширен състав трябваше да се изпълнява съвършено различна музика. Това пък изискваше изключителен професионализъм от музикантите, за да могат се справят с всичките разновидности в тази музика.

По онова време, не знам дали е било някаква директива, но е имало инициатива да се създават нови български жанрове, които да бъдат алтернатива на западните. Дори има танци, за които е измислена специална хореография.

Вярно е това. Аз дори написах един такъв танц, джинк. Тогава нямаше дискотеки, правеха се забави, където свиреха оркестри на живо. Танцуваше се на всякаква музика. В началото, като съвсем млад, започнах в такъв оркестър и съм свирил на стотици забави. Нямаше пиано, свирех на акордеон.

И на всички тези забави ставаха побоища, защото идваше определена група, която търсеше повод да стане бой. Заставаха и започнаха да се вторачват в някой от танцуващите, в един момент го спират и казват: „Ти защо ме гледаш така?“. Той не знае за какво става въпрос. И после, прас – кроше, и идва милиция. Това бяха забавите, поне в началото. След това се сложи рег.

Каква е мисионерската функция на Биг бенда? Като бях малък, предаванията в „Студио 1“ бяха почти единственият начин да се чуе джаз. Аз тогава не осъзнавах точно какво е, предполагам, че и други хора са имали това усещане. Но им се е появил този интерес точно заради вашите изпълнения. Вие изпълнявахте предимно американска музика.

Да, това е по-късната фаза от развитието на този оркестър – предаванията в „Студио 1“. Ние участвахме на различни джаз фестивали, където се поставяха много по-сериозни задачи пред музикантите. Там по-посредствени музиканти не можеха да бъдат в тон с изискванията към този оркестър. Имали сме и гастролни в чужбина с такива програми. Навсякъде с много голяма почуда слушаха и очакваха нещо съвсем различно. И бяха изненадани, че в България имаме такъв оркестър, който свири такава сложна музика.

А за мисионерската задача си абсолютно прав, защото през тези, първите години у нас изобщо нямаше подобни формации.

Банско, 12 август 2004 г. Вили Казасян със своя бенд на Международния джаз фестивал в Банско

Всичко, което звучеше по ефир, по радиото и по телевизията, се създаваше от нашия оркестър. Всички песни, които се създаваха, се записваха тук. Не е като сега – в частни студиа, а тук идват готови записи. Нямахме други оркестри.

Имахте конкуренция в лицето на оркестър „София“.

Не, това е след това. В началото нищо нямаше. Имаше някои състави, които с четири очи гледаха да излязат в чужбина. След това се създаде „Балкантон“, който пое част от тези функции. Някои записи са правени там, като ФСБ, предимно те правиха записи за плочи например.

Постепенно тези състави отстъпиха на някои частни студиа, където дори няма живи инструменти. Всичко е флашменто, всичко се записва с един компютър. Но оттам произтича и фактът, че много от тези изпълнители, „звезди“ в кабички, позволявам си да го кажа, когато излязат да пеят на живо, въобще не можеш да познаеш, че това са тези певци. А и тяхната концертна дейност на живо е много ограничена именно поради този факт. Но това е някаква индустрия, едно комерсиализиране, което не знам докъде ще доведе. В известен смисъл има и нещо хубаво в това, но

мисля, че пораженията са много по-страшни, отколкото предимствата.

Разкажи ни за турнетата и фестивалите. Ти всъщност не каза къде сте ходили в чужбина.

Пътували сме почти в цяла Европа, най-вече в бившия Съветски съюз, където сме направили повече от двадесет турнета. За по два месеца сме обикаляли из целия Съветски съюз, къде ли не сме били. Посрещаха ни в спортни зали с по пет-шест хиляди души, които ни слушаха с огромен интерес. Пълно с хора – идваха, ръкопляскаха, радваха се, давахме интервюта. Наистина много добре организирани концерти, за които пътувахме със самолети. Аз се учудвам сега как са били хвърляни тези средства за такава голяма формация. Сега не биха си го позволили за един такъв състав в никакъв случай.

Каква музика свирехте в Съветския съюз?

Винаги сме били с двама-трима от някои от нашите най-известни певци – Васил Найде-нов, Петя Буюклиева, почти всички известни изпълнители солисти, които имаше тогава като гаденост, пътуваха с нас на турне. Някои дори започнаха своята кариера с такава турне като

концертна дейност. Те изпълняваха и популярни песни в България, и интернационални песни, винаги включвахме и някоя съветска песен, за да ги „изчеткаме“. Те много се радваха на това, че изпълняваме и техни песни. А инструменталните пиеси бяха винаги джаз. И много известни имена, музиканти тогава, идваха, слушаха ни и ни поздравяваха именно заради тези инструментални пиеси, които изпълнявахме.

Навремето джазът се развиваше със страхотни темпове - и джазът, и джазовите инструментални пиеси бяха по-различни. Но класическите пиеси са си класически, те не умират. Само ще припомня, че преди 7 - 8 години излезе на мода отново Глен Милър и където изпълнявахме Глен Милър, имаше най-голям успех. Това е една музика, която на пръв поглед изглежда лесна, например в класиката, когато изпълняваш Моцарт, изглежда фасулска работа. Така звучи познато, винаги в един стил, но точно тази деликатност, която трябва да се изпълнява, тази специфика е най-трудна за изпълнителя. И там вече си личи кой е истинският музикант. Защото в нови авангардни пиеси можеш да свириш понякога каквото си искаш, прави впечатление на широката публика и спокойно можеш да се скриееш зад нотите. Ако въобще има ноти.

И зад останалите музиканти.

Да, точно така.

А на Запад – спомена за фестивали там?

Свирили сме дори в кръчми на Запад. В Щутгарт например. Свирихме в една от най-големите зали за шоупрограми в Берн и това беше един много сериозен концерт. Там свирехме два пъти по месец и половина пред много отбрана и елитна публика, която слушаше с много голямо внимание и аплодираше всичко, което е по-качествено.

Там не сте изпълнявали българска естрада?

Не, единия път имаше солисти – Богдана Карадочева, Маргарита Хранова, които изпълняваха интернационална музика, адаптирана към нашата програма. Дори в края на концертите имаше един такъв момент, в който ставаха и танцуваха. Но в началото свирехме музика предимно за слушане. Беше много интересно и много приятно, с невероятна техника, осветлението, сцената, беше си шоу. Дори в Куба, където ходихме на едно турне, свирехме два-три месеца само на концерти – бях много изненадан от техническите възможности, които ни предлагаха. Там се опитвахме да свирихме техния стил музика,

който е нещо много трудно и почти невъзможно. Да го направиш така, както го правят кубинците. Това е все едно да накараш тях да свирят наша музика. За тях тази музика е като фолклор. Но се радваха и им беше приятно, че свирихме и техни неща в някои от нашите ангажименти.

Казвах: „Ние сме малко пенкилер оркестър“. Докъде може един подобен оркестър да прави компромиси?

Като казвам „пенкилер“, нямам предвид компромиси. Защото ние сме се старали тази музика, която изпълняваме, да я правим професионално. Така, както трябва да звучи, отговаряща на изискванията.

Например, ако ви предложат да изпълнявате попфолк срещу много пари?

За колко пари става дума, защото е важно (смеет се – бел. ред). Компромис може да се направи в известен смисъл дори с дженк, че свириш такава музика, адаптирана за биг бенд, но това вече е друго. Но ако сериозно се вживяваш в това, което правиш, има някакви норми и граници, в които може да се прави компромис. Не мога да отрека, че сме правили компромиси, налагало се е да ги правим. Навремето тук имаше много сериозна комисия, която преглеждаше всичко. Сега се допускат много непрофесионални неща – да се записват, да се поръчват, правят се и звучат по ефира. Навремето, мога да си позволя да кажа, че почти не е имало непрофесионална музика. Но имаше сива, безлична музика – някой автор, който е нарочен. Известно име, няма как да му отрежеш произведението. Хваща го един аранжор и го преработва, певецът добавя нещо, при записите се правят някакви корекции и така докарват това нещо да звучи донякъде прилично. Но то няма сърцевината на произведението. Каквото и да ги правиш, такива произведения и аз съм се опитвал да променям, и в записи, и в аранжировки – признавам си, че ми е било по-лесно да напиша ново нещо, отколкото това да го преработвам. И то става, професионално звучи, не можеш да му хванеш курсур, но е сиво и безлично, не носи никаква атмосфера, никакво настроение. Това беше навремето ахилесовата пета. Докато сега има една агресия на непрофесионално направени неща, които са толкова зле измислени, че мога спокойно да си кажа, че е много трудно да се измисли нещо такова. Сега се взимат готови модели, сядаш пред компютъра, правиш една квадратна схема, има хиляди трикове. И накрая си пишеш името, че си композитор.

Как да се защити професионализмът от тази агресия?

В световен план няма такава агресия, защото тя има конкуренция в лицето на хубавата музика, която се създава. Там има алтернатива, там хубавите неща се субсидират. Там я има „бозата“, както се казва, но го има и хубавото. У нас почти го няма. Няма къде да го създадеш, няма къде да го чуеш, няма кой да ти го поръча, няма и кой да го слуша, няма и кой да го излъчва.

Освен БНР?

Да, ако има готов запис, който съм създал – много красиво и хубаво, въпреки че то ще се изгуби в масата бездарни произведения. Аз не говоря за всичко, което звучи, но за основното, което звучи.

След като само в София има над тридесет радиостанции, от които две програми са само на националното радио. Всичко останало е комерсиално.

И БНР като национално радио, аз слушам сутрин програма „Хоризонт“ и виждам, че е много малък процентът на музиката, която се излъчва. Обсебена е от журналисти, от разкази, от разговори с хора.

Значи трябва да слушаш програма „Христо Ботев“.

Но в нея се излъчва музика в часове, които аз нямам възможност да слушам. А и радиото не е нещо, което трябва да слушаш самоцелно. Тоест – да си определяш, че следобед между 4 и 6 ще слушаш радио. Радиото си го пускаш и то върви паралелно, докато правиш нещо друго.

Но понеже вървим към Европа, а тя все по-малко ще върви към нас. А аз съм пътувал в чужбина, живял съм госта време – по хотели. Там сутрин не можеш да чуеш дори песен в сутрешните часове. Отваряш което и да е радио и слушаш приятна инструментална музика – евъргрийни, нови съвременни пиеси, преработки на популярни неща – красива музика, която ти отваря сърцето, прави деня ти по-хубав, прави те по-щастлив, ободрява те, освежава те, осмисля ти живота. Докато тук сутрин, когато отворя радиото, освен новините слушам неща, които мисля, че вълнуват много малка част от хората. Или толкова малка част, че не виждам защо трябва да се ангажира ефирът с толкова часове. Сутрин трябва да има повече музика по „Хоризонт“.

Основният стълб на радиото е музиката.

Абсолютно съм съгласен, неслучайно повдигнах този въпрос. В нашето радио, си позволявам да кажа, музиката върви като пълнеж към някакви журналистически предавания. Докато би трябвало да бъде обратното – красивата, хубавата музика, която ще приобщи хората и ще ги накара да слушат радио, ще ги накара покрай радиото, покрай музиката, да чуят интересни и важни неща, така синтезирано, които много биха им помогнали, иначе не биха ги чули. Каква полза има една радиостанция, която бълва непрекъснато новини, вкъщи или на село отварят „Хоризонт“, не искам да конкретизирам, и вървят непрекъснато приказки. И той след минута ще обърне някоя станция да си слуша музика. Няма дори да чуят и важните неща, които би трябвало и които вървят много често по ефира.

Ти си готов за директор на някоя от програмите.

Да, но не ме искат. Ще вляза в контрапункт с някои генерални виждания.

Пак те връщам към Биг бенда.

Няма ли да ме питаш нещо за живота?

Питам те.

За икономиката, за секса, за любовта?

На празника на радиото?

Точно за това трябва да се говори. Защо да си говорим само за Биг бенда, стига с този Биг бенд. А и още повече аз вече не съм в Биг бенда.

Добре. Взаимоотношенията на икономиката и Биг бенда?

Икономиката може да печели от всеки биг бенд и от всякаква музика, и от културата. Стига с тази работа да се занимават хора, които имат отношение и към икономиката, и към музиката, и към изкуството изобщо.

Да разбирам ли, че обратното не е възможно – Биг бенда не може да печели от всяка икономика?

От всяка икономика не може. Икономиката е закономерно явление, тя е една наука, която зависи от хората, които я управляват. Те може би гледат така: „А, там има един биг бенд? Колко души, колко заплати? Я да го разкараме“. Или оркестър, или театър, или каквото и да било. Ако си министър на културата, всеки ден ти висят хора и всеки иска нещо.

Ти и за министър си готов.

Да, готов съм. Да се знае.

Ако аз стана министър на културата, знам, че никои няма да дойде и да каже: „Виж сега какво, ти си министър, аз искам да ти помогна“. Биг бендът има проблем? Няма го Биг бенда, няма проблем. И така ги разрешавах проблемите. Съкращавах.

В изкуството и културата не трябва да има съкращения. Да има промени, естествено, към по-добро, но трябва да се помага. Не става въпрос за оплакване. Аз не смея да се оплаквам дори. Откакто се знам, винаги в интервюта съм разказвал за проблемите, какво трябва да се направи, но си представям един обикновен човек, който мизерства там някъде и се чуди как да върже двата края, ме слуша и си казва: „Абе стига сега, за него ли аз ще мисля“. Но това е единственото нещо, изкуството и културата, за една нация, което се създава много години. Не е нещо, което да го унищожих сега и след две години да кажеш, че ще започнем отново и ще помагаме. Това са традициите на една нация. И това е най-голямото богатство. Нищо ново не казвам, но се чувствам задължен въпреки всичко да го изтъкна.

И един ден, когато сме икономически добре, може да се окаже, че културно сме наникъде.

Тогава няма да има откъде да тръгнеш, защото знаем много нации, които са много добре икономически и могат само да ни дигат праха.

Как виждаш бъдещето на Биг бенда?

О, много ми е трудно да отговоря. Аз как го виждам зависи как го виждат тези хора, от които зависи. Но един биг бенд не може да свири всякаква музика. Може да се развива и да върви напред със сериозна джазова музика. Разбира се, една малка България не може да си позволи лукса да поддържа оркестър, който свири само джазова музика. И няма и къде толкова да се изпълнява, защото това са няколко фестивала, записи и т.н. Така че, естествено, този оркестър трябва да изпълнява и други задачи. Ако се унищожат този оркестър, защото у нас най-лесно се разрушава нещо, това ще е голяма загуба. Защото все пак тази формация стои стабилно в много сериозна институция, която има възможности и да излъчва, и да продуцира. Но единственото, което бих препоръчал, е радиото да намери средства да се продуцира инструментална

музика специално за този оркестър. Която да се изпълнява, да се показва, да се чуе в ефир. За да не се сведе единствено до класически западни образци. Не е никакъв лукс да се поддържа една формация от двадесет души с елементарни заплати. И дали държава ще прокопса, като се разруши този оркестър и се направят икономии от тези двадесет мизерни заплати. Казвам мизерни, като изхождам от възможностите и качествата на музикантите, членове на тази формация. Никои няма да спечели от това.

И накрая ти давам възможност да пожелаеш нещо.

Е, най-после. Това е, за което мислех, че гойдех.

Да им пожелаем, много банално всички пожелаем – здраве, щастие и любов. Но това е основното, на което се гради нашият живот. И ако това е наред, всичко останало ще си гоиде на място.

Хилда Казасян:

Щастливци сме, когато работим това, което обичаме най-много

Яница Христова, Гергана Николова

„Това наистина е късмет – да работиш това, което обичаш най-много – музиката. Това наистина е огромен късмет“, каза пред списание ЛИК популярната джаз изпълнителка Хилда Казасян.

Дъщерята на маестро Вили Казасян е наследила от него своята ширококроеност и лекотата, с която гледа към живота.

Изпълнителката е родена на 27 март 1970 година. През 1989 година тя завършва специалност „Ударни инструменти“ в Националното музикално училище „Любомир Пипков“. Хилда Казасян свири в няколко симфонични оркестъра, докато е в музикалното училище. Освен това е солистка на младежки биг бенд, с който има възможността да обиколи половината свят.

Висшето си образование Хилда Казасян получава в класическия отдел на Консерваторията, където отново изучава ударни инструменти и завършва в класа на проф. Добри Палиев. По време на следването си специализира камерна музика в Италия.

Скоро след това започва да работи с Христо Йоцов, с когото записва 6 албума. Част от дискографията на Хилда Казасян са главията Covergirl (1994 г.), „Защо не“ (1996 г.), „Сложи си ципа на устата“ (1996 г.), Jazz&Samba (2005 г.), „Замълчи, замълчи“ (2009 г.), Jazz&me (2012 г.) и Nomageto Ella Fitzgerald (2018 г.). През 2004 г. тя издава DVD с концерта „Гершуин, когото обичам“.

Джаз дамата се появява често на телевизионния екран като част от журитата на различни телевизионни формати.

През последните години тя има няколко успешни турнета из цялата страна, на които представя българска и световна филмова музика с Плевенската филхармония.

Освен музиката Хилда Казасян развива и още една своя страст, която намира отражение в нейните ресторанти, отличаващи се със стил и уют. Първият ѝ ресторант носи името „Егур, егур“, което, преведено от арменски език, означава „Ела, ела“.

Снимка, предоставена от личния архив на Хилда Казасян.
Фотограф: Васил Къркеланов

Г-жо Казасян, фамилията ви е една от най-разпознаваемите в българската музика. Но какво е наследството, което върви заедно с нея?

Наследството преди всичко е една огромна обич и любов, която за мое щастие татко е оставил в сърцата на толкова много хора. Много малко са хората, които, без да правят нищо, а естествено, със същността си, предизвикват толкова много любов и обич, колкото той. Отделно от това, наследството ми е една изключителна отговорност, защото, когато имаш баща, какъвто аз съм имала късмета и божия дар да имам, е изключително важно да си достоен негов наследник и по никакъв начин да не направиш грешка и да не опорочиш всичко това, което той самият беше и което е оставил като усещане за личност, като човек и като обич, като музика, творчество и като всичко, което той беше. Защото той е една истинска вселена. Според мен той е един от абсолютно изчезващите видове хора. Защото има една думичка, която забравяме и все по-рядко употребяваме – думата „благородство“. Според мен това е едно от най-важните качества, които човек трябва да притежава. Баща ми беше може би най-благородният човек, който съм срещала в живота си.

Каква беше неговата роля при формирането на вашия музикален вкус?

Огромна. Аз дори не мога да кажа точно каква, защото тя е била главно в моята несъзнателна

възраст. Вкъщи или се правеше музика, или се слушаше музика, или се репетираше музика. Така че всичко около мен, от бебешката люлка още, е било свързано с музика, и то с качествена музика. Аз не бих могла да си представя, че въобще е възможно да се занимавам с нещо друго освен с музика. Всъщност може би бих била най-нещастният човек, ако не бях поела по този път, защото всяка моя клетка е заредена с вкус към музиката, и то наистина към хубавата музика.

Какви спомени пазите от живота си с Вили Казасян?

Не мога да ви разкажа някой ярък спомен, защото, докато татко беше заедно с нас в този ни земен живот, почти всичко е било свързано с него. То е едно цялостно усещане – усещане за радост, за обич към живота. Нещо, което е толкова важно и което прави толкова по-лесен и по-хубав живота всъщност.

Около татко винаги беше истински приятно да съществува. Мога спокойно да кажа, че той е човекът, с когото съм се чувствала най-спокойна, с когото ми е било най-весело и най-леко. Всяко нещо той успяваше да превърне в удоволствие – от пиенето на кафето сутрин до всяко пътуване, до всеки концерт и до всяко прекарване в кръчмичката след концерта. Около него винаги беше леко, спокойно и изключително весело. Много, много, много рядък човек беше татко.

Снимка, предоставена от личния архив на Хилда Казасян

Снимка, предоставена от личния архив на Хилда Казасян

Какви бяха неговите уроци и съвети към вас, когато се насочихте към музиката?

По принцип баща ми не беше от хората, които дават съвети. Не е от тези родители, които сядат и казват: „Това трябва да бъде така“. Всъщност примерът, който имах чрез него, е най-големият ми урок във всяко отношение.

Едно от качества, които баща ми притежаваше в огромни количества, беше неговата огромна ширококроеност и ларж във всичките аспекти на тази дума, към всичко – към начина на съществуване. Тази ширококроеност и способност да застава над дребнотемията, над дребничките неща, всъщност е нещо, което съм изключително щастлива, че генетично някак съм взела от него. Защото това прави живота ти далеч по-лесен и по-приятен. Когато застава над нещата, всичко става много по-лесно. Когато го правиш с усмивка, с чувство за хумор и с лекота, всъщност по този начин правиш своя живот, както и живота на хората около теб, много по-приятен.

А какви бяха напътствията на майка ви Надежда Казасян, която също е човек на изкуството?

В моето семейство нещата бяха много правилно разпределени по естествен начин. Мама се занимаваше с всички досадни и дребни неща, които всъщност са изключително важни за възпитанието на едно дете. Тя осигуряваше цялата красота и спокойствие в къщата, така че татко да има възможност да бъде себе си изцяло и да бъде в силата си. В същото време мама създаваше невероятно спокойствие, така че аз да се чувствам сигурна, съществувайки в този дом и в това семейство.

Мама е човек с много вкус и красота към живота. Всяко нещо, което тя пипваше с ръцете си или което беше самата тя – начинът, по който изглеждаше, беше толкова красиво, фино и с толкова много вкус. Всъщност аз съм имала огромен избор с тези мои родители, от които да гребя с големи шепи.

Снимка, предоставена от личния архив на Хида Казасян
Фотограф: Васил Къркеланов

По препоръка на Вили Казасян записвате специалност „Ударни инструменти“ в Музикалната академия.

Аз първо започнах с пиано, но за да бъдеш пианист, трябва да прекараш пред пианото много часове. И тъй като татко и мама видяха, че моят овенски нрав просто не можеш да го държиш вързан толкова време да прави едно и също нещо, бях изправена, не знам и аз как, пред алтернативата да се прехвърля или на флейта, или на ударни инструменти. С огромно извинение към всички флейтисти, но ако има инструмент, към който аз наистина нямам отношение и не ми е любим, то единственият е флейтата.

А и Христо Йоцов, който е мой първи братовчед, е един от най-добрите ударници в началото, а после и барабанист. Имайки този пример пред себе си, аз избрах ударните инструменти и въобще не съжалявам за това. Защото те дават такава обща музикална култура, каквато малко инструменти могат да дадат.

Какво е отношението ви към ударните инструменти днес?

Почти на всеки концерт, който имам в момента, а това са 40 - 50 концерта на година, аз свиря на конги, а дори за премиерата на „Да послушаме кино“ – програмата ни с българска филмова музика – изсвирих една доста сложна пиеса на вибрафон. Самата аз не можех да повярвам, че след толкова години е възможно толкова бързо да вляза във форма. Това е благодарение на професора, при когото бях – Добри Палиев, който за мен е икона. Той създаде цялата българска школа за ударни инструменти и се превърна в нещо като мой втори баща. Аз винаги съм била обградена от личности, от които, дай боже, да съм взела колкото може повече.

Как се насочихте към джаз музиката? Как преоткрихте себе си в този стил?

От несъзнателна възраст са ме приспивали с Франк Синатра, Ела Фицджералд, Луис Армстронг. Към какво друго да се насоча?

На грамофона вкъщи непрекъснато се слушаше джазова музика във всичките ѝ варианти. Тамко имаше огромна колекция от плочи с джаз. Така че този стил просто е вътре в мен, тече в кръвта ми.

За какво си мислите, преди да излезете пред публика?

Всеки път за различни неща. Толкова много обичам да съм на сцената – това може би е едно от местата, на които се чувствам най-щастлива. Понякога съм по-притеснена, друг път нямам търпение просто ако може дори преди концерта вече да изляза на сцената. Всеки път е различно според вътрешното състояние, в което се намирам.

Казвате, че уютът е много важен за вас. Каква роля изигра това при отварянето на първия ви ресторант?

Огромна! Направи го това, което беше и което, слава богу, продължава да бъде и досега – толкова много години наред, да е толкова емблематичен ресторант. Мисля, че голяма част от това е, освен вкусната кухня, и уютът, който съм успяла да създам на тези места, защото в моите ресторанти буквално няма нито едно сантиметърче, което да не е минало през моите ръце.

Няма нито едно кошче, свещ или украшение, което да не съм намерила сама. Абсолютно всичко в интериорите на моите ресторанти, които съм имала досега, е минало първо през моята глава и после през моите ръце. Никога не съм използвала услугите на дизайнер. Абсолютно всичко, което виждате в моите ресторанти, е нещо, което аз съм измислила.

А има ли отражение музиката в тази част от вашите занимания, която също изглежда доста свързана и с изкуството?

Да, има. Слава богу, че човекът, с когото съм, моят приятел, с когото заедно правим тези ресторанти сега, също има отношение към хубавата музика. Мисля, че съчетанието между вкусна храна, уютна атмосфера, хубаво осветление и хубава музика прави нещата такива, каквито са.

Според вас какъв е вкусът на живота?

В голяма степен какъвто си го направиш. Вкусът на живота зависи от начина, по който ти гледаш на живота. Вкусът на живота може да бъде много сладък, вълнуващ и провокиращ, но всичко зависи от това какво ти залагаш в него.

В моя случай аз много истински обичам живота, наслаждавам му се и той тогава става сладък. Мисля, че вече дори научно е доказано, че в общи линии наблюдаващият е човекът, който създава действителността около себе си. Така че вкусът на живота е точно такъв, какъвто си го направиш.

Участвате и като част от журито в популярен телевизионен формат. Каква роля оказват телевизионните предавания за разпознаемостта на изпълнителите? И до каква степен това е важно както за тепърва проходащи, така и за вече доказани артисти?

Разбира се, че това е важно. За тепърва проходащи в този формат няма как да говорим, защото на сцената са утвърдени артисти. Това всъщност е уникалното на това шоу, че независимо че три месеца наблюдаваш тези хора, почти не ги виждаш в техния реален вид, те винаги са в някакъв образ. Но много си проличава какъв е характерът, както и същността на тези хора като хора.

Мисля, че, имайки предвид колко добронамерено е това шоу, може само позитиви да донесе на всеки артист. Независимо дали е много добър, или не чак толкова добър в имитациите, мисля, че всеки излиза от това шоу с много позитив.

Талантът или сериозната работа са определящи за успеха на един музикант?

Според мен съчетанието от двете е най-добрият вариант, естествено. Но аз дълги години бях от тези хора, които залагаха повече на таланта, бидейки малко мързелива като мъничка. Мама винаги настояваше, че трябва да свиря повече, а моят професор Палиев все казваше: „Оставете я, тя е много талантлива“.

След време разбрах, че всъщност е изключително важно да работиш и в момента бих казала, че съм почти работохолик. Това вече е в доста по-късни години, а не тогава, когато учех, но важното е, че все пак в един момент се случи. По-добре късно, отколкото никога (сmee се – бел. а.).

Но мисля, че талантът и сериозната работа трябва да вървят ръка за ръка и тогава става цялото, тогава даваш максимума от себе си.

„Светът на киното в музика“ е името на последния ви спектакъл, с който обиколехте страната през 2022 година. Как се появи идеята за него и трудно ли подбрахте кои песни от филми да включите в програмата?

Аз винаги съм имала отношение към добрата филмова музика. Тя е много образна и с много

нюанси, има гениални неща във филмовата музика. Пак татко в някакъв смисъл е поводът за това. Преди пет-шест години, ако не и повече вече, направихме концерт, посветен на моя баща. Това е най-отговорното нещо, което съм правила през живота си, защото да направиш концерт, посветен на такъв огромен човек и музикант, можете да си представите колко отговорна задача е. Тогава заедно с Христо Йоцов, който освен мой първи братовчед беше и барабанист дълги години в Биг бенда на татко и беше много близък с него, прекарахме три месеца, заровени в архивите на БНТ и БНР. Открихме толкова много и по-важното – толкова красива филмова музика, която баща ми е писал. Ние самите, като много близки негови хора, не сме знаели за нея, защото татко, бидейки толкова ширококроен, неглижираше нещата, които самият той прави.

Толкова много филмова музика намерихме, че даже се чудех как ще я поднесем в един концерт. Тогава я разделихме на две сюети – едната на криминалните филми, за които е писал музика, другата на романтичните филми.

И тогава аз си казах, защо не развием тези две сюети, след като има толкова много красива филмова музика. С Живко Петров, с когото работим вече толкова години заедно, с Мишо Йосифов, Димитър Карамфилов и Христо Йоцов направихме една програма, която беше с българска филмова музика. Тя се казва „Да послушаме кино“. Огромен успех имаше тази програма навсякъде. Наши специални гости отново бяха Васил Петров и Теодосий Спасов. След като програмата стана толкова успешна и когато обиколихме почти цяла България, си казах: „Не, това щастие, което изпитваме, когато сме заедно и когато правим тези концерти, то просто не може току-така да свърши“. И тогава, връщайки се от Варна, на магистралата преди София изведнъж просто ми проблесна – защо не се потопим и в този океан от световна филмова музика? Там пък такива невероятни произведения има!

Христо Йоцов направи всички аранжimenti на първата програма - „Да послушаме кино“, а Живко Петров и Христо Йоцов заедно направиха аранжimentите на втората и мисля, че стана отново много силна програма. Представихме я къде ли не, а турнето продължава и имаме още 40 концерта. Направихме вече един концерт в зала „България“, който беше разпродаден месец и нещо преди датата. А сега на 5 април е следващият, за който също вече няма билети, и пуснахме трета дата – 5 декември.

Но всичкото това щеше да бъде невъзможно без Плевенската филхармония, с която правим тези две програми и с която се чувстваме като едно голямо семейство. Аз съм една истинска щастливка, че работя с всички тези хора. И ако искате ми вярвайте, но имам чувство, че татко отгоре като с вълшебна пръчица нарежда всички тези неща да се случват по толкова добър начин. Това е моето вътрешно усещане.

Кои са най-ценните ви победи и най-поучителните неуспехи?

За мен успехът е това нещо, което ме вдъхновява, мотивира ме и ме гърпа напред.

Но какво значи победа? Победа е, че във време като днешното, в което ценностите доста са се пообъркали, успяваме с такъв тип музика наистина да препълваме залите, където и да попаднем. Защото ние свирим в от най-големите до най-мъничките градове на България. Това се превърна в нещо като мисия – че и този тип музика, която не е толкова разпространена, носи много радост и човек, когато я чуе веднъж, идва и на второто, третото и на четвъртото ни участие. Това за всички нас, които правим тези големи проекти, е една истинска победа според мен.

Но не това е най-важното в живота. Победа е, че имам една приказна дъщеря, която е истинско съкровище. Не мога да ви опиша колко я обичам и колко се гордея. Победа е, че имам толкова близки хора – не много, но толкова близки, на които мога да разчитам. Победа е, че с най-близките ми хора, които са моите братовчеди и семейството ми, сме толкова сплотени и сме заедно. Всяко едно такова нещо всъщност е някаква вътрешна победа, но аз не бих го нарекла победа, бих го нарекла щастие.

За какво мечтаете днес?

Мечтая това щастие, което имаме с тези музиканти, с които наистина сме непрекъснато заедно, да продължава. И то ще продължи, защото вече имаме даже дата на 16 ноември, когато ще представим съвсем новата ни програма. Тя ще бъде с най-красивата музика на Гершуин, което е също нещо много вълнуващо.

Нещо ново, което предстои, е, че подготвяме отново с Живко Петров, Христо Йоцов, Димитър Карамфилов и Мишо Йосифов наш авторски албум, който в момента записваме.

А ако трябва да говоря общо извън работата, това, за което истински мечтая, е дъщеря ми да е здрава и щастлива. Това е най-важното.

Бихте ли ни разказали повече и за новата програма, която подготвяте, както и за авторския албум?

В новата програма сме подбрали едни от най-емблематичните теми на песни и музика на Гершуин, поднесени отново с Плевенската филхармония. От Маги Халваджиян съм научила нещо, което следвам много строго в живота си – когато нещо работи, не трябва да се пипа въобще, никакви изменения не трябва да се правят. Затова сме същият екип от хора, същият екип от музиканти, отново с тези, които изброих досега, плюс Васил Петров и Теодосий Спасов като специални гости и на тази програма. Мисля, че сме подбрали песни и музика на Гершуин, които всеки един може да запее, а ако не може да пее, то поне е чувал. Христо Йоцов вече започна и това, което чувам, са едни феноменални аранжimenti.

А в авторския албум – всеки от хората, които изброих, направи по една песен. Вътре има и мои авторски песни, което е една нова стъпка, която аз за пръв път се осмелих да направя преди две години – сама да напиша музика, текст и всичко.

И така. Ние сме едни щастливци, защото правим това, което обичаме да правим. А това наистина е късмет – да работиш това, което обичаш най-много – музиката. Това наистина е огромен късмет.

Коя ваша дарба или кой елемент от светозгледа ви смятате, че се дължат на вашите арменските корени?

Не знам дали са на арменските корени, но със сигурност са взети от гена, който имам от мама и татко. Това са нещата, които ви изброих – тази ширококроеност, която аз нося по рождение в себе си, и това да не се завирам в излишни дреботемия. Това съм много благодарна, че съм взела от баща си, както и че съм ларж във всяко едно отношение. Чувството ми за естетика, за финес и за красота пък съм взела от мама. Всичко това са неща, които съм наследила от своите родители. Не знам коя част от тях е свързана с арменското. Но съм благодарна на родителите си за тези неща.

Снимка, предоставена от личния архив на Хилда Казасян
Фотограф: Васил Къркеланов

Дъщеря ви Надежда-Мари тръгва ли по вашите музикални стъпки? Давате ли ѝ съвети или насоки?

Тя свири на пиано, но няма да се занимава конкретно с музика. Има нещо, което според мен е изключително важно – това поколение като че ли има нещо в мозъчетата си, което е отворено много повече от нас. Тези деца имат невероятна интуиция и ние трябва да бъдем достатъчно толерантни и да разчитаме на тяхното усещане за правилност за техния живот. Единственото нещо, за което аз копнея наистина, както казах, е щастие то на Надежда-Мари. Всичко друго оставям в нейните ръце и в нейната преценка кое е най-добро за нея. И считам, че това е правилното.

Семейство

Казасян

В архива на БТА

Банско, 13 август 2007 г. Хилда Казасян, Петър Саачев и Биг бенд с диригент Вили Казасян на Десетия международен джаз фестивал в Банско

Творческият път на Вили и Хилда Казасян намира отражение в бюлетините и емисиите на Българската телеграфна агенция.

В архива на БТА се откриват новини от различни периоди, като в някои от тях Вили Казасян не е споменат поименно, но са посочени оркестри и състави, свързани с неговата музикална кариера. Такива са например съобщенията за бенда на Държавния сатиричен театър (на който Вили е един от основателите през 1957 г.) или за Естрадният симфоничен оркестър на Комитета за телевизия и радио (известен днес като Биг бенд на БНР), където той е пианист, втори диригент и диригент в продължение на повече от три десетилетия (1960 – 1998).

Определян понякога като „една от иконите в българския джаз“, маестро Вили Казасян има свое достойно продължение в лицето на дъщеря си Хилда. Кариерата на джаз изпълнителката и нейното развитие през годините оставят следа както в емисиите на БТА, така и в архивните материали, съхранени в агенцията.

1957

На 14 януари 1957 г. в столицата се състои пресконференция във връзка с предстоящото откриване на първия български Държавен сатиричен театър, се съобщава в новина на БТА.

Пред журналисти от ежедневния и периодичния печат, БТА и Радио „София“ художественият ръководител на театъра Стефан Сърчаджиев говори за задачите и репертоара на новия театър.

Държавният сатиричен театър има за задача чрез силата на хумора и сатирата да бичува всички недостатъци от миналото и допусканияте слабости в нашия живот. В репертоара на театъра ще бъдат застъпени комедии и едноактни пиеси от класиците сатирици, сборни сатирични програми със злободневен характер, вечери на миниатюра, в които ще бъдат изнасяни наши съвременни и класически едноактни пиеси, както и програми, посветени на творчеството на изтъкнати български автори сатирици, вечери на народните умотворения и други, се посочва в новината. Колективът на новия театър ще представи на сцената произведения на Аристофан, Ювенал, Шеридан, Филдинг, Гогол, Шchedрин, Маяковски и други. ***

Държавният сатиричен театър е открит на 7 април. В салона на филиала „В. Кирков“ младият артистичен колектив представя с голям успех известната грама в шест действия с цирк и фойерверк „Баня“ от Владимир Маяковски. Това е не само първата премиера на театъра, но и първата пиеса на съветския писател, която се представя на българска сцена, пише БТА.

Ролите в този първи спектакъл на Държавния сатиричен театър се изпълняват от Георги Раганов, Георги Парцалев, Енчо Багаров, Нейчо Попов, Пенчо Петров, Васил Попилиев, Георги Калоянчев, Досьо Досев, Любимир Бобчевски, Татяна Лолова, Мария Кирова и други. Пиесата е поставена от Стефан Сърчаджиев. Автор на музиката е Петър Ступел, а на декорите – Хосе Санча.

През юни Държавният сатиричен театър се очаква да предприеме обиколка из страната, за да се срещнат повече зрители с неговото жизнелюбивото изкуство.

1960

На 3 май в зала „България“ в столицата е тържествено открит заключителният етап на Четвъртия национален преглед на българската музика. По време на прегледа, който е планирано да продължи до 8 май, ще бъдат изнесени пет концерта, в програмата на които са включени най-хубавите творби на нашите композитори от различните жанрове на песенното творчество – хорови песни, естрадни и танцови песни, български детски песни и други.

Интересът към това голямо културно събитие събира в концертната зала много любители на хубавата масова песен, дейци на музикалното изкуство, артисти и изпълнители, културни дейци, се посочва в новината на БТА.

„На песента, с нейните разновидни форми, посвещаваме заключителния етап от Четвъртия национален преглед на българското музикално творчество“, заявява в своето слово композиторът Филип Кутев, главен секретар на Съюза на българските композитори.

С много топлина и сърдечност публиката на първия концерт от прегледа на песенното творчество аплодира песните на нашите композитори, изпълнени от женския хор при Държавния ансамбъл за народни песни, Ансамбъла за песни при Радио „София“, вокалния квартет „Армейска песен“, вокалната група „Маяковски“ и Естрадният оркестър при Държавния сатиричен театър. В техните програми са застъпени творби от Филип Кутев, Александър Райчев, Веселин Стоянов, Тодор Попов, Димитър Петков, Петър Ступел, Жул Леви, Георги Костов, Климент Цанев и други.

1961

През последните години българското естрадно музикално и изпълнителско изкуство постигна немалко успехи. Редица наши композитори навлязоха с голямо желание в този жанр на музикалното творчество и написаха хубави, мелодични песни, които днес са любими не само на младежта, но и на всички трудови хора. Песните на Йосиф Цанков, Емил Георгиев, Петър Ступел, Бенцион Елизер, Жул Леви, Димитър Вълчев и други се изпълняват постоянно от Радио „София“ и на естрадните

15 август 1971 г. Концерт на Леа Иванова с оркестъра на Вили Казасян

концерти, се посочва в новина на БТА от 5 януари. Израснаха и даровити млади изпълнители. Наред с пионерите на нашата естрадна песен като Ирина Чмихова и Веселин Дамянов, сега публиката сърдечно посреща изпълнителското майсторство на Мария Косева, Мими Николова, Георги Кордов, Маргрет Николова, Емил Димитров и други. А колко радост и настроение създават естрадните вокални състави като октетта „Дружба“ при Ансамбъла на народната армия, квартета „Армейска песен“, квинтета „Приятели на песента“, инструменталните състави „Мелодия“, квартета устни хармоники „Брико“, квартета „Буфосинхронисти“ и най-после големия естраден оркестър при Българското радио и телевизия, се посочва още в новината.

В съобщението на агенцията се допълва, че нашето естрадно изкуство се радва на успех не само у нас. Всяка година естрадни певци, състави и майстори на художественото слово гастролират в чужбина. Любителите на това изкуство от Съветския съюз, Германската демократична република, Чехословакия, Полша, Румъния, Югославия, Франция аплодират майсторството на нашите изпълнители.

За да се издигне на още по-високо стъпало българското естрадно изкуство и да се издирят нови дарования, Българската музикална дирекция урежда Второ общобългарско състезание за естрадни изпълнители, което ще се състои от 15 до 30 април тази година. Участниците в него ще се състезават индивидуално или колективно в областта на естрадната песен, художественото слово, естрадните танцови изпълнения, акробатика, имитаторство и други жанрове.

1964

На 7 август в Букурещкия летен театър Естрадният оркестър на Българското радио и телевизия изнася своя последен концерт. В течение на двуседмичното си гостуване в Румъния оркестърът има концерти в 13 града, посочва в своята новина кореспондент на БТА.

1965

В продължение на четири дни в столичните концертни зали „България“ и „Славейков“ ще звучат едни от най-хубавите песенни творби на нашите композитори, написани през последните години. На обществена преценка ще бъде поставено едно от най-популярните и любими музикални изкуства – песента, в нейното жанрово разнообразие, пише БТА на 27 февруари.

По време на прегледа на песента, организиран от Съюза на българските композитори, съвместно с ЦК на ДКМС и Българското радио и телевизия, ще бъдат изпълнени 123 песни, голяма част от които ще бъдат чути за първи път от широката публика. Техни изпълнители ще бъдат Българската хорова капела „Светослав Обретенов“, Държавният ансамбъл за народни песни и танци, хор „Богра песен“, хор „Гусла“, Детският радиохор, известни наши певци, естрадни оркестри, битови състави и майстори на народната песен.

Прегледът на песента е тържествено открит в зала „България“ от главния секретар на Съюза на

българските композитори Филип Кутев. Той изтъква голямото значение на тази хубава инициатива, която дава възможност да се видят успехите и слабостите в развитието на българското песенно творчество, да се направи нов тласък в работата на нашите музикални творци за написване на още по-хубави, жанрово и тематично разнообразни песни.

На 20 септември по инициатива на българските композитори съвместно с Радио „София“ в залата на съюза е открита едnodневна теоретична конференция по въпросите на забавната, танцовата и джазовата музика.

По основните проблеми на тези три жанра на музикалното изкуство е изнесен доклад, придружен с илюстрации на записи от наша и чуждестранна музика. Присъстващите музикални дейци и изпълнители са запознати и с произхода и развитието на джазовата музика, а изнесените доклади стават причина за оживени разисквания.

В Справочния отдел на БТА се съхранява статия от вестник „Отечествен фронт“ от 22 септември 1965 г. Тя е със заглавие „Истински и мним успех“ и цитира кореспондента на БТА в Москва. „Здрав професионален ансамбъл, състоящ се от превъзходни музиканти – така характеризира „Советская культура“ гостуващия в Съветския съюз Естраден оркестър на Българското радио и телевизия. Негови отличителни качества, добавя вестникът, са високото техническо майсторство и ансамбловост. Отбелязани са големите заслуги на ръководителя на оркестъра Милчо Левиев, а така също изкуството на солистите Мария Мицева, Красимира Минева, Стефан Воронов и Кирил Семов“, пише в материала.

„Спирайки се по-конкретно на някои джазови произведения на български композитори, без да отрича използването на съвременни модни ритми, авторката на рецензията отбелязва, че те не носят в своя език нищо национално. Тя смята, че джазовото изкуство не бива да се лишава от лиризма, гражданствеността, образността, да му остава само голяят технизъм“, пише на страниците на „Отечествен фронт“.

1967

На 21 юни е открит Третият международен фестивал на българската естрадна песен „Златният Орфей“. Той е пряко продължение на конкурса „Песни за българското Черноморие“ и е най-значителната ежегодна национална и международна проява на естрадното изкуство в България. Фестивалът се организира от Българското радио и телевизия, Комитета по туризъм при Министерския съвет, ЦК на ДКМС, творческите съюзи на композиторите, писателите и музикалните дейци, „Балкантон“, Българската концертна дирекция, бюро „Естрада“ и Окръжния народен съвет в Бургас.

Отличителната черта на тазгодишния фестивал е състезателният му характер.

София, 20 ноември 1978 г. Вили Казасян по време на Втората джаз среща

През 1981 г. в град Русе се провежда традиционната джаз среща на най-добрите джаз състави и изпълнители за годината, като в нея участва и Оркестърът на Българското радио и телевизия с диригент Вили Казасян

Той цели да стимулира написването и изпълнението на такива песни, които все повече очертават стила на българската естрадна музика, песни с високи художествени достойнства, разкриващи проблемите на нашето съвремие. Фестивалът обхваща в себе си три конкурса – за български естрадни песни, за български изпълнители и за чуждестранни изпълнители.

Общо са включени 34 песни от композиторите Николай Арабаджиев, Морис Аладжем, Атанас Бояджиев, Димитър Вълчев, Бенцион Елиезер, Георги Генков, Ангел Заберски, Борис Карадимчев, Георги Костов, Вили Казасян, Жул Леви, Зорница Попова, Развигор Попов, Светозар Русinov, Тончо Русев, Петър Ступел, Йосиф Цанков. Повечето от текстовете на песните са от известни наши поети – Владимир Башев, Дамян Дамянов, Недялко Йорданов, Добри Жотев, Стефан Цанев, Йордан Милев и други.

Изпълнителите на песните са определени от самите автори. Между тях са Любомир Богуров, Павел Герджиков, Георги Кордов, Ирина Чмихова, Йорданка Христова, Мария Мицева, Ицхак Финци и други. Най-младата изпълнителка е Богдана Карадочева.

1968

На 19 май БТА публикува новина за Естрадният оркестър при Българското радио и телевизия с диригент Вили Казасян, които са се представили пред ленинградската публика с осем концерта. „Критиката отбелязва добрия вкус и голямата възискателност, която проявяват музикантите към своето изпълнение. Успешно се представиха и солистите Нина Светославова, Борислав Грънчаров и Сашо Димитров“, пише в съобщението.

В новината се посочва още, че българските музиканти ще предприемат голяма обиколка из Съветския съюз, като се очаква те да изнесат концерти в столицата на Карелия Петрозаводск, а също така в старинните руски градове Владимир и Рязан.

На 30 юни любителите на забавната музика приветстват сърдечно лауреатите на Четвъртия международен фестивал на българската естрадна песен „Златният Орфей“.

За първи път тази година журито, съставено от известни наши и чуждестранни специалисти

с председател проф. Георги Димитров, присъжда голямата награда – статуетката „Златният Орфей“. Нейна носителка става французиката Женифер, позната вече на нашата публика от гостуванията ѝ у нас. Първа награда – златен медал – получава Марион Рунг от Финландия, втора награда – сребърен медал – е за Калинка от Белгия, а трета награда – три бронзови медала – се дават на Маргарита Димитрова и Мария Мицева от България и на Йосиф Кобзон от Съветския съюз. Журито присъжда една награда за най-добро изпълнение на българска песен от чужд изпълнител – на Жан-Клод Жерар от Люксембург, както и две награди за аранжимент на българска песен от чужд аранжор на Борис Ричков от Съветския съюз за песента „Песен моя, обич моя“ на композитора Йосиф Цанков и на белгиеца Фърс Хюрен за аранжимента на песента „Слушай вятъра“ от композитора Георги Костов.

С оркестъра на Българското радио и телевизия под диригентството на Вили Казасян и оркестъра на „Балкантон“ с ръководител Димитър Ганев лауреатите отново излизат на сцената, като са аплодирани многократно. На тържествения концерт са изпълнени и българските естрадни песни, наградени на фестивала.

Със самостоятелни рецитали се представят почетните гости на фестивала – нашата естрадна звезда Лили Иванова и австриецът Уго Юргенс.

1969

На 26 април в столичната зала „България“ се състои вторият етап на конкурса за песни на Петия международен фестивал на българската естрадна песен. За първи път този тур се провежда не на фестивала в Слънчев бряг, а в София. Досегашната практика доказва необходимостта от такова изменение в статута, тъй като при естрадната песен изключително голяма роля имат аранжиментът и изпълнението, се посочва в новината на БТА.

Известни български естрадни певци изпълняват допуснатите до втория тур 26 песни, одобрени само по музика и текст. От тях журито ще отдели 12, които ще се състезават на финала през юни. Новите български песни са изпълнени от Маргрет Николова, популярните естрадни певци Лили Иванова, Йорданка Христова, Маргарита Димитрова, Бисер Киров, Борис Гуджунов, от съставите „Сре-

бърните гривни“ и „Пчелите“ в съпровод на Естрадният оркестър на Българското радио и телевизия под диригентството на Вили Казасян.

На 9 юни в София се открива Петият пленум на ЦК на Съюза на българските музиканти, на който се обсъжда състоянието на музикалната естрада и се набелязва програма за нейното по-нататъшно идейно-художествено и професионално развитие. Естрадното изкуство в България е обект на постоянни грижи от страна на държавните и обществените органи. Една от основните причини за това е, че то е сравнително най-младо, се посочва в новината на БТА.

Първият естраден състав с ярко изяви художествени качества – Оркестър „София“ с ръководител Емил Георгиев – е създаден едва през 50-те години. По същото време на „естрадният небосклон“ се появяват и „звездите“: Ирина Чмихова, Маргрет Николова, Георги Кордов, съобщава агенцията, като допълва, че днес броят на висококвалифицираните състави и на „звездите“ е вече значителен. Не само в България, но и в чужбина са популярни джазовият оркестър на Българското радио и телевизия с диригент Вили Казасян, оркестърът на „Балкантон“ под диригентството на Димитър Ганев, квартетът „Буфосинхронисти“, китарният състав „Щурците“ и други.

1970

На 12 юни се състои третата вечер от Шестия международен фестивал на българската естрадна песен „Златният Орфей“. Над 2000 души са в Летния театър на курорта, за да присъстват на международния конкурс за изпълнители.

В своето конкурсно представяне кандидатите пеят в съпровод на Естрадният оркестър на Българското радио и телевизия с диригент Вили Казасян и с оркестъра на „Балкантон“ с диригент Димитър Ганев.

На 12 ноември в зала „България“ се провежда концерт от програмата на фестивала на съветската музика в столицата, който е посветен на жанровото разнообразие на забавната песен. Като част от концерта звучат любими песни и мелодии на съветските композитори – Богословски, Бабаджанян, Александров, Хренников, Блантер и други.

1972

На 12 март в зала „Универсиада“ започва първият тур от конкурса за песни от български автори на Осмия международен фестивал „Златният Орфей“.

За участие в конкурса са представени 90 творби от 46 автори. От тях до първия тур са допуснати 37 песни. Те ще бъдат представени в рамките на два дни от наши певци в съпровод на Естрадният оркестър при Комитета за телевизия и радио под диригентството на Вили Казасян.

Регламентът на фестивала предвижда публиката чрез гласуване да определи пет от песните, които ще бъдат класирани на финалния кръг. Останалите композиции ще бъдат определени от жури. Допуснатите песни до последния етап ще се състезават на Осмия международен фестивал на българската естрадна песен, който ще се състои от 3 до 7 юни тази година на Слънчев бряг.

На 4 април в Двореца на спорта и културата във Варна се състои вторият конкурс за написване на естрадни песни за Варна.

На конкурса са изпълнени 12 песни в съпровод на Естрадният оркестър при Комитета за телевизия и радио под диригентството на Вили Казасян. Журито определя първата награда за песента „Защо обичам Варна“ – музика Ангел Заберски, текст Димитър Василев, аранжиратор Димитър Бояджиев и изпълнител Бисер Киров.

Във втората част от вечерта именитата румънска естрадна певица Маргарета Пъслару се представя със самостоятелен рецитал.

1973

На 1 март в препълнения Дворец на спорта и културата се състои Третиият конкурс „Естрадни песни за Варна“.

Представени са 12 естрадни песни, от които журито с председател композитора Тончо Русев присъжда първа награда на песента „Цветна снимка“ с музика на Вили Казасян и по текст на Захари Петров. Тя е отличена и с наградата на публиката.

Втора награда в конкурса получава песента „Варна моя, моя Варна“, музика Арам Берберян и текст на Богомил Тодоров, а третата награда е за „Едно момче – един моряк“, музика Борис Карадимчев по текст на Атанас Мочуров.

На 3 юни в покрития летен театър на Слънчев бряг започва Деветият международен фестивал на българската естрадна песен „Златният Орфей“.

Рециталите на световноизвестните изпълнители и състави включват представянето на Джани Моранди и на групата „Рики е повери“ от Италия, на Мак и Катин Кисун от Англия, на Салина Джонс от САЩ, на Хулио Иглесиас от Испания, Миеко Хироти от Япония, на Естрадният оркестър на Арменска съветска социалистическа република, както и на популярния български певец Бисер Киров.

Песните на фестивала, които се предават по цветната програма на Българската телевизия, се изпълняват в съпровод на големия Естрадно-симфоничен оркестър при Комитета за телевизия и радио под диригентството на Вили Казасян.

В архива на БТА се съхранява екземпляр на вестник „Антена“ от 27 юли 1973 г. В него е публикувана статия на Владимир Емилов, озаглавена „Тромбата на Вили“ – това да, това не!“, в която авторът разглежда „естрадоманията“ като „младежка болест“.

„Тази година конкурсът за млади естрадни изпълнители, организиран от Българско радио, премина под названието „Тромбата на Вили“. И както досега, имаше възискателно жури, не дотам възискателни кандидати и весела публика“, пише авторът. Според него умението да пееш е най-малкото и основно качество, за да се яви участник в конкурса, но по думите му според 75 на сто от участниците в

30 октомври 1981 г. Вили Казасян на джаз срещата в Русе

четвъртия етап от конкурса „Тромбата на Вили“ това не е така. „От 140 кандидати 95 просто не можеха да пеят“, констатира Емилов.

Журито в музикалната надпревара е в състав: Вили Казасян – диригент на Естрадният оркестър при Комитета за телевизия и радио, Станко Гугуланов – главен специалист от Министерството на народната просвета, Катя Воденичарова – главен редактор на главна редакция „Хумор, сатира и забава“ при Българското радио, Любен Сирийски – главен редактор на вестник „Студентска трибуна“, Ангел Георгиев – музикален редактор към главна редакция „Хумор, сатира и забава“, Емилия Маркова – естрадна певица. „Хора, които трябва да дават авторитет на един такъв конкурс, и най-важното – могат да бъдат обективни и точни в преценките си“, пише авторът. Според него един такъв конкурс винаги поставя въпроси въвн от прякото си предназначение – на първо място за естетическия вкус у младите кандидати за естрадни певци, за подражателството, за естрадоманията и за какво ли не още.

На 28 август в БТА е публикувана новина за филма „Дако, Нако и Цако“, чиято музика е композирана от Петър Ступел, Атанас Бояджиев и Вили Казасян и се изпълнява от Естрадният оркестър при Комитета за телевизия и радио.

С кораба „Цанко Церковски“ се отправя на плаване снимачната група, която създава многосерийния телевизионен филм „Дако, Нако и Цако“. В екипа са режисьорът Нейчо Попов и изпълнителите на главните роли Георги Калоянчев, Стоянка Мутафова, Георги Парцалев и Никола Анастасов. Консултант е капитанът на кораба Константин Костов. По време на посещение на някои средиземноморски пристанища ще бъдат заснети морските приключения на моряците Дако, Нако и Цако, се посочва в новината на БТА.

На 28 октомври в Двореца на културата и спорта във Варна за първи път пред зрители е показан новият български игрален филм „Къщи без огради“, реализиран от колектив със сценарист Никола Русев, режисьор Георги Стоянов и оператор Ивайло Тренчев. Това е филм за малко момче, неочаквано загубило близките си и останало под грижите на съседите. В него се засягат морално-етични проблеми, някои въпроси за психиката на възрастните и за човешките взаимоотношения. В ролите участват Кирил Петров, Константин Коцев, Стефан Данаилов, Леда Тасева, Добринка Станкова, Ицхак Финци, Катя Динева и други. Сред актьорите е и Надежда Казасян – майката на Хилда Казасян.

1974

На 3 юни в покрития летен театър на черноморския курорт Слънчев бряг е открит Десетият юбилеен международен фестивал на българската естрадна песен „Златният Орфей“. Във фестивала ще бъдат представени 17 състезателна песни, чиито автори са популярните композитори на забавна музика Александър Йосифов, Атанас Бояджиев, Тончо Русев, Иван Маринов, както и поетите Павел Матев, Дамян Дамянов, Орлин Орлинов. Песните ще бъдат изпълнявани с акомпанимент на Естрадния оркестър на Комитета за телевизия и радио под диригентството на Вили Казасян и вокалната група „Тоника“ от Бургас. В тазгодишния фестивал ще се състезават изпълнители от 21 страни в света, сред които за първи път певци от Нова Зеландия и Шри Ланка, които са подбрани измежду 250 кандидати.

На 6 юни БТА публикува мнения на някои изтъкнати специалисти в областта на забавната музика, дошли в курорта Слънчев бряг за юбилейното провеждане на фестивала. Сред тях е президентът на Международната федерация на фестивалните организации (ФИДОФ) Аугусто Алгуеро от Испания.

„Фестивалът, чиято цел е да популяризира българската естрадна песен зад пределите на страната, постигна много добри резултати“, казва той. „В Испания например вече са познати български певци като Лили Иванова и Бисер Киров. Струва ми се, че това е само началото в популяризирането на българската естрадна песен в нашата страна. Поръчано ми е от испанската телевизия да се договоря с някои от вашите естрадни певци за гастроли в Испания. Искане ми се да изразя мнението си за оркестъра на фестивала, ръководен от Вили Казасян. Това е един великолепен музикален ансамбъл не само по отношение на техниката, но и на майсторството на изпълнението. Този оркестър е от достатъчно висока класа, който отлично интерпретира всякаква аранжировка“, допълва испанецът.

1978

На 16 юни тържествено е открит Международният фестивал на българската естрадна песен „Златният Орфей“. За 14-и път подиумът на летния театър е предоставен на наши и чужди изпълнители, които показват своите постижения и представят нови песни от български композитори.

Певците са акомпанирани от състав на Симфоничния оркестър на Българското радио с диригент Вили Казасян и от оркестър „София“ с диригент Димитър Симеонов.

Рецитал изнасят вокално-инструменталният състав „Гунеш“ от Съветския съюз и Биг бендът на Радио Берлин с диригент Пюнтер Колаш.

1981

На 15 март за първи път прозвучава музикалният сигнал на НДК. Мелодията на „Върви, народе възродени...“ приканва създателите на големия културен център да заемат четирите хиляди места в зала номер 1. Нейното завършване е първият етап на градежа, изпълнен в рекордно краткия срок от две години. Тези, които строят двореца, са и неговите първи посетители, се посочва в съобщението на БТА.

„На дело бе доказано, че няма граници за българския строителен гений, за следовниците на Уста Колю Фичето. След генонощен всеотдаен труд те утържиха дадената дума – дванадесетият конгрес на БКП може да заседава в тази сграда. Тя е изключително постижение на българската архитектура – най-внушителното културно-просветно, обществено-политическо национално средище в 13-вековната ни история“, пише в новината на агенцията.

На празничния концерт участват хорът и оркестърът на Българското радио под диригентството на Васил Стефанов, музикантите Благовеста Карнобатлова-Добрева, Павел Герджиков, Георги Бадев, българската хорова капела „Светослав Обретенов“, представителният хор „Бограмяна“, гържавният ансамбъл за народни песни и танци с главен художествен ръководител Филип Кутев, детският фолклорен ансамбъл „Росна китка“, както и Джуни Александрова, солисти от ДМТ „Стефан Македонски“, илюзионистът Орфи, Васил Попов и Хиндо Касимов, Естрадния оркестър на Българското радио с диригент Вили Казасян, Богдана Карагочева, Росица Борджиева и Емил Димитров.

1982

На 7 април в БТА е публикувана новина със заглавие „В чужбина звучат произведения от български композитори“. В нея се посочва, че за популяризирането на творбите на българските композитори в чужбина определен дял има Агенцията за авторско право. През миналата година са сключени договори за издаване в чужбина, за радио-телевизионни изпълнения и за музикално-сценични постановки на техни творби. В Съветския съюз се очаква да бъдат представени Т. Попов, Т. Русев, Г. Минчев, а в Германската демократична република – Б. Спасов, П. Хаджиев. Сключени са договори с радио-телевизионни организации от Италия, Федерална република Германия, Япония, Унгария, Чехословакия. Излъчени са произведения от П. Владигеров, Д. Тълков, Ст. Драгостинов, Ал. Владигеров, Хр. Недялков, В. Казасян. Подписани са договори с партньори от Финландия, Япония, Унгария за записи на грамофонни плочи от български композитори в изпълнение на чужди състави.

Естрадната музика не е водещият жанр в разнообразната продукция на комбината за грамофонни плочи и касети „Балкантон“, но през летните месеци тя е особено богато застъпена, пише БТА на 3 август.

Сред записите е и новият албум на вокално-инструменталната група „Тангра“. В него са включени песни на Борис Карадимчев, Александър Йосифов, Вили Казасян и други съвременни наши композитори.

В близките месеци предстои да излезе и плочата „Лауреати на „Златният Орфей-89“ с изпълнения на Нели Рангелова, Ренато, Джо Бърн, Маргарита Хранова и други.

София, 25 ноември 1985 г. Вили Казасян на Осмата международна джаз среща в София

30 октомври 1981 г. Оркестърът на Българското радио и телевизия на джаз срещата в Русе

Велико Търново, 25 януари 1988 г. В Двореца на културата и спорта „Васил Левски“ се състои 21-вият традиционен телевизионен конкурс „Мелодия на годината '87“. За мелодията номер 1 за 1987 година е отличена песента „Топъла дъжд“ на вокално-инструменталния състав „LZ“

1992

На 21 февруари в Двореца на културата и спорта във Варна започва вторият тур на 23-тия международен фестивал на българската популярна песен „Златният Орфей“. За одобрение пред жури и публика в продължение на два дни са представени 20 песни, избрани в София на първи тур.

След Варна за финала на Слънчев бряг по план трябва да останат 12 песни, 6 от които да бъдат избрани от Варненската публика, а останалите шест – от седемчленно жури с председател Вили Казасян.

Времето ще направи окончателния избор – това е основният мотив на журито с председател Вили Казасян на втория тур на 23-тия международен фестивал на българската популярна песен „Златният Орфей“ да допусне на финала 14 песни, пише БТА на 23 февруари. Две от шестте песни, които варненската публика избира, са извън класацията на журито, но то великодушно ги оставя за финалния тур.

За първи път тази година в селектирането на песните участват и чужденци: Вари Мейсън от Великобритания, Хари де Гроот от Холандия, Шуи Ямамото от Япония и Франк Вайраух от Германия. Българската част от журито включва освен Вили Казасян и Найден Вълчев и Петър Чернев.

1993

24-тият международен фестивал на българската популярна песен „Златният Орфей“ ще се състои от 9 до 12 юни в Слънчев бряг. Това заявява на пресконференция в началото на месеца неговият директор Генко Генов, който коментира и финансовите проблеми, съпътстващи фестивала.

„Най-важното е, че на „Орфея“ ще има много хубави български песни, добри изпълнители и няколко открития“, казва Генов. Откритията са две ученички от Бургас – композиторката Моника Кожухарова и Станислава Иванова, лауреат на Втора награда от конкурса за пианисти „Димитър Ненов“, която ще представи песента на Моника „Очакване“. Генко Генов залага много и на Боряна Амуджева, художничка от Смолян, която според него пее с изключителен финес.

В новината се посочва, че международното жури с председател Вили Казасян ще оценява песните, а българското жури – изпълнителите.

1994

В отгел „Справочна“ на БТА се съхранява статия на Владимир Мънзелов от вестник „Континент“ от 21 май 1994 г.

Авторът на статията посочва, че през юни предстои да бъде издаден дебютният албум на Хилда Казасян, който носи заглавието „Слънчева мечта“. В него са включени две композиции на Вили Казасян, три композиции на Христо Йоцов и една от Антони Дончев. Сред изпълненията е и един евър-грийн на Ела Фицджералд, която е любимата изпълнителка на Хилда. Стилът в албума е между джаз и поп, а в записите участват Иван Лечев, Юлиан Янушев, Никю Драгнев и Митко Шанов.

На този етап 24-годишната Хилда завършва Софийската музикална академия в класа на проф. Добри Палиев със специалността „Ударни инструменти“.

Носител на Голямата награда „Златен Орфей“ тази година е българският естраден изпълнител Веселин Маринов. Това е съобщено на пресконференция на 12 юни от председателя на журито Вили Казасян, който обявява лауреатите на състоялия се в Националния дворец на културата в столицата Международен музикален телевизионен фестивал за млади естрадни изпълнители „Златен Орфей плюс“.

Втората награда е за Мона Росога – Румъния. Журито не присъжда специална награда, а решава третата награда да се поделити от българската вокална група „Черно и бяло“ и Лиъ Уиник от Великобритания.

Осемнадесет театрални постановки, два филма, девет изложби, два балетни концерта, десет концерта класическа музика, четири поетични рецитала и една фотоизложба съставляват програмата на десетото издание на „Аполония“, се съобщава в новина на БТА.

На 1 септември Празниците на изкуствата са открити от Бургаската филхармония, дирижирана от Иван Кожухаров. Премиерите в изданието са седем. Нов вариант на филма „Козият рог“ на режисьора Николай Волев е първата от тях. Тодор Колев ще се изяви като постановчик на спектакъла „Шърли Валънтайн“. „Забравени от небето“ ще бъде спектакълът промоция на студентите от НАТФИЗ от класа на Маргарита Младенова и Иван Добчев. „Карнавалът на животните“ на режисьора Ткачков, филмът „Нещо във въздуха“ на Петър Попзлатев и триото Румен Тошков, Хилда Казасян и Васил Петров допълват списъка на премиерите.

София, 25 октомври 1989 г. Биг бенда на Българската телевизия и радио с диригент Вили Казасян участва на Джаз среща „София '89“

1995

Интервю на Ивайло Кицов с Хилда Казасян във вестник „Континент“ от 2 януари 1995 г. е част от архива на справочния отдел на БТА. Разговорът с изпълнителката е по повод касетъчния ѝ албум „Момичето от първата страница“, който излиза преди три месеца и успешно се нарежда в първата линия на българския джаз.

На въпроса в началото на Новата година какво е променила в себе си през 1994 година, Хилда казва: „Станах по-уравновесена и се сбогувах с моята прословута „овнешка“ експанзивност, като смекчих основните ѝ зодиакални качества – ината, прекалената самоувереност...“. В рамките на разговора изпълнителката споделя и че почти половината от следващия ѝ албум вече е готова. Той отново е записан с Христо Йоцов и се очаква да се появи най-късно до април.

1996

В отдел „Справочна“ на БТА се съхранява статия от 2 февруари 1996 г. на вестник „Континент“. Тя е със заглавие „Хилда Казасян вече пее и попмузика“, а автор на материала е Ивайло Кицов.

„След успешния си дебют с касетъчния албум „Момичето от първа страница“ младата джаз певица Хилда Казасян е решила да опита и в областта на популярната музика. „Защо не“ е наречен новият ѝ проект, в който 11 от 12-те композиции са написани за Хилда от Христо Йоцов, а другата е в дует с Георги Цанев“, пише авторът и допълва, че целият албум е изпял на български език.

В записа на албума участват фюжън формацията „Акага“, Юлиян Янушев, Георги Цанев, басистът Димитър Шанов и китаристите Иван Лечев и Николай Драгнев.

Очаква се промоцията на албума да бъде на 9 февруари в НДК.

Над 30 премиери са включени в програмата на 12-ото издание на Празниците на изкуствата „Аполония“, което ще се състои от 1 до 10 септември в Созопол. Това съобщава на пресконференция в началото на юли Маргарита Димитрова, артистичен секретар на фондация „Аполония“.

Симеон Щерев, Теодосий Спасов, Йова Миланова, Васил Петров и Хилда Казасян са също сред изпълнителите, които с изпълненията си ще радват меломаните на фестивала.

1997

Хуморът е единственият достоен начин човек да бъде тъжен – това е лейтмотивът на новия спектакъл в Сатиричния театър „Кукер кабаре“ според автора Любомир Пеевски. Премиерата му е на 13 март.

Идеята да се възобнови кабарето, поставено с голям успех през 1981 г., е на директора на театъра Илия Добрев, режисьор на представлението.

Артистите в „Кукер кабаре“ изпълняват песни по музика на Вили Казасян в акомпанимент на оркестър „Отчаяние“.

Над 200 спектакъла, концерти и изложби включват коледните и новогодишните програми на НДК от 10 декември до 10 януари, съобщава на пресконференция заместник-директорът на НДК Петър Първанов.

Част от програмата е и Новогодишният музикален фестивал, който ще бъде открит на 25 декември в зала 1 от Гена Димитрова, Александрина Милчева, Стоян Попов, детска музикална формация „Бон-бон“ и коледен оркестър с диригент Вили Казасян. Сред участниците във феста са Никола Гюзелев, Румен Дойков, Иван Консулов, който ще се представи с италиански канцонети на 6 януари.

Новогодишен концерт под надслов „Да бъдем вси благословени“ организират на 30 декември в Софийската опера БНТ, БНР, „Юнайтед дистилърс“, „Бритиш Еруейс“ и „Булстрад“, пише в новина на БТА от средата месеца. В новогодишната музикална проява ще звучи класическа и попмузика. В концерта ще участват Стефка Минева, Петко Петков, Румен Дойков и оперният симфоничен оркестър под диригентството на Вили Казасян.

1998

Номинациите за наградата „Музикант на годината“ на предаването „Алегро виваче“ на БНР са 32-ма, съобщават на БТА от екипа на 11 март.

Отличието се връчва за седми път. Церемонията за първи път ще е извън София – в Плевенския театър, по покана на Плевенската филхармония и меломаните в града.

Номинираните музиканти ще участват в концерта като изпълнители и ще връчват съпътстващите награди – за премиера през 1997 г., за дебют, юбилей, цялостно творчество и за активни творчески изяви през миналата година. Ще свири Биг бендът на БНР с диригент Вили Казасян.

Близо 100 души ще има на сцената на първия самостоятелен концерт на Нели Рангелова на 21 май в НДК по случай 20 години от началото на творческата ѝ кариера. Това съобщава певицата през април.

Оркестрите на Вили Казасян и Борислав Чакъров, Театър 13, детска вокална група „Бон-бон“ и други ще участват в изпълнението на 22 песни на Нели. Всяка песен ще бъде представена като клип – със специално осветление и костюми.

Песента „Петима от нашия клас“, музика и текст на Георги Костов и аранжирани на Александър Костов, печели първото място на завършилия на 27 май в Бургас 15-и конкурс за детска песен „Сладкопойна чучулига“.

Журито с председател проф. Александър Райчев определя второто място за „Чуй ме, Петльо!“, музика и аранжирани – Вили Казасян, текст – Любомир Пеевски. На трето място се класира „Аз съм от Нефтохимик“, музика – Златина Панталеева, аранжирани – Томи Димчев, текст – Мими Христова. Третата песен печели и наградата на публиката.

На 22 октомври в новина на БТА се съобщава, че „Бели, зелени, червени“ от Пловдив, Симеон Щерев – квартет, Христо Йоцов – квартет, Людмил Георгиев, Камелия Тодорова, Хилда Казасян, Васил Петров, Стефка Оникян с Биг бенда на Благоевград са част от участниците във фестивала Джаз панорама „Благоевград – 98“, който ще се състои от 6 до 8 ноември.

Основният акцент на фестивала ще бъде организираното за първи път в България прослушване за

София, 29 октомври 1999 г. Четвъртата джаз среща започва с изпълнение на Хилда Казасян

традиционните международни стипендии за обучение на млади джаз музиканти в Бъркли колеж в САЩ.

Групи и певци, които не са поканени от главния консултант и селекционер Вили Казасян, могат свободно да се включат във фестивалните изяви, като изпратят заявка до фондация „Пурин пее“, поясняват организаторите.

Васил Петров, Глория, Илия Луков, трио „Българка“, ансамбъл „Гоце Делчев“, както и гости от Македония и Гърция, са сред участниците в благотворителен коледен концерт на 16 декември. Инициативата е на фондациите „На гецата с любов“ и „За София“. В последния момент желание за участие е изявил и Вили Казасян.

През годината Вили Казасян участва в журитата на различни конкурси. Сред тях са Първият национален фестивал на градската песен „Море и спомени – Варна“, който се състои на 16 и 17 май и представя вечните шансони на България; Първият фестивал за автентична македонска песен, организиран от фондация „Пурин пее“ и Община Благоевград през юли; както и Седмият фестивал на старата градска песен „Златен кестен“, който се провежда в началото на октомври.

Созопол, 8 септември 2000 г.
Джаз певицата Хилда Казасян е гост на 16-ото издание на празниците на изкуствата „Аполония“

1999

В новина на БТА от 19 март се съобщава, че на 8 април в зала 6 на НДК, в рамките на Великденския фестивал, ще се състои вечер на Дюк Елингтън. Изявени джазмени ще свирят с Биг бенда на Вили Казасян.

Първи частен джаз фестивал „ФРУКА Д“ ще се състои от 29 април до 1 май в Казанлък под мотото „Да отпушим духа на бутилката“. На сцената на Дома на културата „Арсенал“ ще гостуват Васил Петров, Хилда Казасян, Людмил Георгиев и други изпълнители. Това обявява на 16 април пред репортер на БТА Росен Желев, един от организаторите на музикалния форум.

В чест на 24 май, Деня на българската просвета и култура и на славянската писменост, Министерството на културата удостоява с почетни грамоти творци от различни сфери на изкуството.

Сред отличените в категория „Музика и танц“ е Вили Казасян.

Седем годишници ще бъдат почетени на XV юбилейно издание на „Аполония“, съобщава през август артистичният директор на фестивала Маргарита Димитрова.

От 1 до 10 септември в Созопол публиката ще види премиерата на игралния филм „Стъклени топчета“ на режисьора Иван Черкелов и новата постановка на Театър 199 – „Един Буда, който ще молите за още“ на режисьора Иван Урумов. Сред осемдесетте прояви в програмата е предвидено представяне на списание ЛИК и новите книги на Йордан Радичков – „Автострадата“, на Блага Димитрова и Йордан Василев – „Кръстопътна среща“, и на Ивайло Петров – „По волята божия“. По повод един век от рождението на Дюк Елингтън той ще бъде почетен с изпълнения на Биг бенда на Вили Казасян.

Анди Съмърс, Джон Патитучи, Бил Брьфърд и Попа Чуби ще бъдат гости на четвъртото издание на ежегодния софийски джаз и блус фестивал „MusicJam Sofia '99“, съобщават на 29 септември организаторите от НДК и „София мюзик ентерпрайс“.

От тази година фестивалът ще се нарича „MusicJam Sofia“. Първото издание на фестивала е през 1996 година под името „Sofia Jazz Fest“, а през 1997 и 1998 – „Sofia Jazz Fall“. Организаторите обясняват промяната на името със смесването в световен мащаб на джаза с рок, класически мотиви, фолклорни ритми.

В програмата на фестивала ще участват както доайените на българския джаз Милчо Левиев, Камелия Тодорова, София Динамит Брас Бенд, Вили Казасян Биг бенд, така и представители на най-младото поколение – „Акага“, „Зона Ц“, „Тамбу“ и други.

През годината Вили Казасян е част от журито на Националния фестивал на градската песен „Море и спомени“ във Варна в началото на май, Националният конкурс за детска песен „Сладкопойна чучулига“ в Бургас в края на май, както и на Осмия национален фестивал на градската песен „Златен кестен“ през септември в Петрич.

2000

В новина на БТА от 24 април се посочва, че поредното 31-во издание на „Златният Орфей“ ще се прави от Инициативен комитет за обновяване на фестивала. Сред неговите членове са композиторите Дечо Таралежков, Александър Бръзицов, Мария Ганева, Вили Казасян, авторите на текстовете Александър Петров, Даниела Кузманова, Иван Тенев, изпълнителите Васил Найденов, Богдана Карадочева.

Първият тур на „Златният Орфей“ ще бъде през есента на тази година в София, а вторият – през юни 2001 г. в Слънчев бряг, казва Вили Казасян. Конкурсната програма ще има три категории – за

нова българска поп- и рокпесен, международен конкурс за изпълнители и конкурс промоция за нова песен на българските музикално-издателски компании.

Организаторите съобщават, че периодично ще организират концерти под мотото „Музикантите сами да направят своя "Орфей““. Първият от тях ще бъде на 2 май в зала 1 на НДК. „Поканата ни приеха изпълнители от различни поколения, с което доказаха необходимостта от „Орфей“, казва Даниела Кузманова.

Третото издание на „Море и спомени“ във Варна е международно, съобщава на 17 май инициаторът на музикалната проява Йордан Попов по повод предстоящия от 19 до 21 май фестивал на градската песен.

Заявка за конкурса са дали 28 състава и 26 индивидуални изпълнители. Председател на журито за авторска песен е Вили Казасян, а за изпълнение – Георги Кордов.

В съпътстващата програма са включени теоретична конференция на тема „Обмен и взаимодействие на градския песенен фолклор на Балканите и други страни“, серенади пред кафе-сладкарници, шествие на файтони, парад на стари автомобили, ревю на облекла и бански костюми от началото на века и градско увеселение.

Ал ги Меола ще свири отново в България на „Music Jam Sofia“, съобщават на БТА организаторите от „София Мюзик Ентерпрайс“ в началото на октомври. В новината се посочва още, че в първата вечер на фестивала ще има благотворителен концерт „Около полунощ“ в памет на Данчо Рупчев. Ще участват Теодосий Спасов, Румен Тосков, Христо Йоцов, Анатоли Вапиров и Антони Дончев, „Зона Ц“, „Акустична версия“, Ангел Заберски, Маргарита Заберска, Димитър Шанов, Димитър Димитров, Симеон Щерев, Людмил Георгиев, Васил Петров, оркестър „Русе“, Вили Казасян Бенд, Краси Желязков, Димитър Ковачев "The FUNK", Стефан Първанов, „5XL“, „Бели, Зелени, Червени“, Йълдъз Ибрахимова и Шибил Бенев, Стефка Оникян и Димитър Рупчев.

2001

Виенски бал ще се състои на 17 февруари във Военния клуб в София, пише БТА по-рано през месеца. Балът е с благотворителна цел и средствата ще са за Дома за сираци във Враца. Организатори са сдружение „Виенски клуб“ и Австрийското посолство в България.

Първият Виенски бал у нас е бил преди пет години. Това ще бъде вторият. Програмата му ще започне с изпълнение на валс и полонеза. В програмата са включени още оркестър „Амадеус“, Вили Казасян Бенд, Симеон Щерев дуо. В среднощната програма солисти ще бъдат Еделина Кънева и Марио Николов от ДМТ „Стефан Македонски“.

Поредица от събития, посветени на Деня на Европа – 9 май, са организирани тази година в София, Велико Търново, Сливен и Монтана. Това казва в началото на месеца пред журналисти програмният мениджър от делегацията на Европейската комисия в София Изабел Урибе.

Като част от програмата на 5 май в София детската вокална група „Мечо Пух“, Биг бендът на Вили Казасян и „Театър 13“ ще отбележат Деня на Европа с тържествен концерт „Български и европейски вечно зелени песни“. Хилда Казасян, Кирил Маричков и Петко Петков ще са сред гостите на концерта.

Стоянка Мутафова и Емилия Радева са реститутки, които се чудят какво да правят с толкова много имоти. Това се случва в един от десетината нови епизода в спектакъла на Сатиричния театър „Кукер кабаре 2“ от Любомир Пеевски, постановка на Илия Добрев, пише БТА на 4 юни.

Георги Калоянчев се разплакал, докато четял новия си финален монолог в представлението, което от 4 години пълни „Сатурата“, се посочва още в новината.

Маргарита Градечлиева е поставила съвсем нови танци за спектакъла по музиката на Вили Казасян, която изпълнява оркестър „Отчаяние“ начело с шефа на трупата Рашко Младенов.

Повече пианисти ще има на джаз фестивала в Банско от 8 до 13 август, съобщават организаторите в началото на месеца. Силно българско присъствие и неизвестни гости от чужбина ще има тази година, допълва джазменът Людмил Георгиев.

Традиционно е присъствието на Биг бенда на БНР с диригент Янко Миладинов и солисти Стефка Оникян и Петър Салчев, на Бенда на Вили Казасян, на Симеон Щерев квартет, на Ангел Заберски октет, на Румен Александров Раг тайм бенд, на Брейнсторм квинтет, на София дикси суинг, на Дърти пърчис.

На 26 октомври се открива официално Деветият национален фестивал на старата градска песен „Златен кестен“ в Петрич. Фестивалът ще протече в два конкурсни дни – 26 и 27 октомври, а на 28 октомври е галаконцертът на лауреатите.

Журито е в познат и от предишните издания на фестивала в Петрич състав. Негов председател е проф. д-р Николай Кауфман, при оценяването ще му помагат Вили Казасян, Константин Драгнев, Евтим Евтимов и петричкият композитор Светослав Лобушки.

София, 14 декември 2000 г. На „Олимпиада-бал“ Вили Казасян поздравя олимпийския шампион Армен Назарян

2002

Общото събрание на сдружение „Музикаутор“ избира за свой председател Вили Казасян и нов управителен съвет. Това съобщават на БТА от сдружението на 24 февруари.

„Музикаутор“ е сдружение на композитори, автори на литературни произведения и музикални издатели, което защитава правата на близо два милиона автори по света и около 2000 български автори, се припомня в новината.

22 нови песни ще прозвучат на „Златният кос“ на 2 април в Сатиричния театър, съобщават организаторите от редакция „Хумор, сатира и забава“ на БНР.

На 28-ото издание на фестивала ще звучат текстове на Христо Смирненски, Петър Софрониев, Виктор Самуилов, Васил Сотиров, Марко Ганчев. Музиката е на Морис Аладжем, Развигор Попов, Борис Карадимчев, Тончо Русев, Янко Миладинов, Андрей Дреников, Вили Казасян.

Рашко Младенов, директор на „Сатурата“, се представя като композитор, изпълнител и режисьор едновременно. Освен него в групата на певците са Татяна Лолова, Никола Анастасов, Илия Добрев, Христо Гърбов, Пена Николова, Пламен Сираков, Калин Сърменов, Радо Дишлиев, Васил Попов, дуетът Искра Радева и Иван Балсамаджиев.

Сценарист на фестивала е Борис Арнаузов, а музикален редактор – Тодор Близнаков.

На 26 септември пред сградата на Академията за музикално и танцово изкуство в Пловдив е открит паметникът на Александър Георгиев Николов (Сашо Сладура). Бронзовият паметник е дело на скулптора Данко Данков и изобразява музиканта с неизменната цигулка в ръка.

След официалното откриване се състои и концерт, в който участват Богдана Карадочева, Стефан Димитров, Вили Кавалджиев, Людмил Георгиев, Вили Казасян и други.

2003

За трети пореден път в София ще бъде организиран благотворителен Виенски бал, съобщава на пресконференция на 12 март главният секретар на Виенския клуб в столицата Мария Нейкова.

Балът ще бъде на 22 март. Средствата, които ще бъдат събрани, ще бъдат дарени на секцията по детска хирургия и на центъра по неврохирургия в института „Пирогов“ за купуване на медицинска апаратура.

Балът ще бъде открит с полонезен валс на 22 двойки дебютанти от Националното училище за танцово изкуство. В програмата на вечерта ще има изпълнения на оркестъра на Софийската национална опера с диригент Григор Паликаров и на Вили Казасян Бенд и неговите солисти.

Шестият джаз фестивал в Банско, който ще се проведе от 8 до 13 август, ще бъде в памет на Людмил Георгиев (1930 - 2003), съобщават на 21 май организаторите.

Сред гостите са редица именити музиканти и гости от чужбина. Но както всяка година и в това издание на джаз феста ще участват най-добрите български джаз музиканти – Йълдъз Ибрахимова с Теодоси Спасов (кавал) и Петър Ралчев (ударни), Камелия Тодорова с Биг бенда на БНР с диригент Янко Миладинов, Стефка Оникян с Биг бенда на град Пловдив с диригент Николай Гешев, Хилда Казасян (вокал) с латинопрограма в съпровод на Живко Петров (пиано), Христо Йоцов (ударни) и Митко Шанов (бас), Васил Петров с Биг бенд Благоевград, както и Румен Тосков - Рупето (пиано), Веселин Веселинов-Еко (бас), Ибрям Папазов (кларинет).

Изпълнители от Сърбия и Македония ще пеят на български език на фестивала „Пурин фолк“, който ще се състои на 5 и 6 септември в Сангански, съобщава в края на юли Иван Токаджиев – сценограф, член на журито и един от организаторите на фестивала.

След селекция на над 60 песни до конкурса са допуснати 29. Вили Казасян, Любомир Дамянов, Михаил Белчев, Александър Петров, Милчо Кацаров и Борислав Геронтиев са сред членовете на журито, което ще определи три награди.

Изпълнители от 8 държави ще участват в международния поп- и рокконкурс „Песни на три морета“ от 12 до 14 август. На сцената ще излязат бъдещи и настоящи звезди от Грузия, Хърватия, Македония, Румъния, Сърбия и Черна гора, Украйна, Казахстан и България, пише БТА на 11 август. По аналогия със „Златният Орфей“ конкурсът ще бъде в две части – за нова българска песен и за най-добър изпълнител. Председател на журито, което ще оценява песните, е Вили Казасян. Изпълнителите ще бъдат оценявани от жури начело с Йорданка Христова.

В началото на октомври в БТА излиза новина, която разглежда събитията около класацията „Българският топ 100“. В нея се споменава и проектът „Съучениците“ на Хилда Казасян, „Сленг“ и „Остава“.

Хилда, Калин Петров („Сленг“), Петър Главнов („Сленг“), Дънди („Сленг“), Георги Велев („Акага“), Краси Куртев („Акага“) и Иво Усмивката („Акага“) са съученици от музикалното училище „Любомир Пупков“ в София. Песента „Както преди“ е техният първи съвместен проект. Автор на музиката е Калин Петров, текстът е на Хилда, а аранжиранието – на Дънди.

Записите са реализирани в Key Studio и студио „Акустична версия“. Видеото е на Spotlight с оператор и режисьор Найо Тицин, който е част от компанията на съучениците. За основа е използван кино материал, заснет преди 12 години по време на гостуване на цялата банда в Копривница.

2004

На 26 януари президентът Георги Първанов присъства на връчването на годишните награди „Сирак Скитник“ на БНР, което отбелязва своята 69-годишнина.

Отличията на победителите в шестте категории са връчени в Народния театър „Иван Вазов“ от миналогодишните им носители.

За заслуги в областта на музикалното творчество са номинирани проф. Христо Недялков, Вили Казасян, Тома Спространов и Александър Кокарешков (посмъртно).

Отличието отива при Христо Недялков. Наградата му е връчена от Вили Казасян. Проф. Недялков, който е диригент на Детския радиохор на БНР, е отличен заради огромния му принос в хоровото дирижиране, за триумфалното разнасяне славата на българския талант по целия свят, за това, че хорът е провъзгласен официално в Брюксел за „Посланик на Европа“ през 2003 г., за блестящото представяне в „Европаля 2003“ и за изключителното турне на състава в Япония през 2003 година, посочват от БНР.

Близко 40 български политици, банкери, художници, артисти, режисьори, писатели и певци позират с разтворената 35-килограмова книга „Сумо“ във фотосесия, която ще бъде представена на 2 март в галерия „Сибанк“, пише БТА в края на февруари. Фотографската реализация е на Георги Нейков, Начо Каменов и Българското фотографско сдружение. Акцията, наречена „Държим (на) Нютън“, е в памет на един от най-значимите фотографи на ХХ век, пояснява Георги Лозанов, който е консултант на галерията.

Хелмут Нютън е известен и сред най-търсените разказвачи на съвременни визуални митове, появили се във Vogue, Elle, Playboy. През 2001 г. те са сумирани от издателя Ташен в уникалната 35-килограмова книга. В България има единствен екземпляр на изданието, което е с размери 50 на 70 сантиметра, притежание на книжарниците „Хеликон“.

Във фотоакцията участват Хилда Казасян, Ивайло Знеполски, Нери Терзиева, Стефан Данаилов, Ути Бъчваров и други.

Созопола, 10 септември 2003 г. Хилда Казасян, Живко Петров, Митко Шанов и Христо Йоцов изнасят концерт Jazz'n'samba в дискотека „Теодора“. Събитието е последно от поредица джаз концерти в рамките на Празниците на изкуствата „Аполония“

2005

Татяна Лолова е била скъсана на конкурс за водещи на емисията за нивото на река Дунав, а Стоянка Мутафова е свирела в един от музикалните състави на БНР и е водела през 1940 г. предаването „Врабчо депутат“. Тези факти обявява през януари Любомир Пеевски, член на управителния съвет на радиото по повод предстоящия на 24 януари концерт за 70-годишнината на медията.

Двете големи актриси са сред участниците в събитието, което ще се състои в Народния театър, заедно с Валери Петров, Недялко Йорданов, Хайгашог Агасян, Маргарита Хранова, Орлин Горанов, Васил Петров, Теодосий Спасов, Асен Кисимов и петте музикални състава на БНР.

На концерта ще прозвучат четири детски песни, чиито автори на музиката и текста са работили или работят в БНР. Това са Петър Ступел и Леда Милева – „Зайченцето бяло“, Цветан Ангелов и Александър Райчев – „Шаро и първият сняг“, Христо Недялков и Димитър Спасов – „Зимна песен“ („С червените ботушки...“), и Вили Казасян и Богомил Гудев – „Детство мое“.

Вили Казасян получава наградата „Сирак Скитник“ за цялостен принос към БНР, научава БТА на 24 януари от председателя на обществения съвет на БНР Божана Димитрова.

Казасян е един от най-популярните български дириженти и композитори. Повече от 20 години ръководи Биг бенда на БНР, а от няколко години със своя бенд концертира в цялата страна и съпровожда едни от най-известните джаз и поп певци.

С „концерт – мартеница“ в новата концертна зала на Музикалното училище „Любомир Пипков“ на 1 март ще започнат музикалните празници „Софийска пролет“, съобщава в края на февруари председателят на Съюза на българските композитори Виктор Чучков. По думите му „шареният“ спектакъл ще представи разнообразието на българската музика и на програмата на фестивала, който ще продължи до 30 май.

Идеята на организаторите е да доближат до знанието на международната и българската публика голяма част от най-красивото ни музикално наследство, както и творби от днешния ден.

Искаме също да повдигнем националното си самочувствие, като докажем, че България има равносложно на европейското музикално творчество, казва Чучков.

В рамките на фестивала ще бъдат отбелязани юбилеите на наши класици и съвременни композитори – Георги Златев-Черкин (100 г.), Димитър Сагаев (90 г.), Жул Леви (75 г.), Вили Казасян (70 г.), Вера Баева (75 г.), както и кръгли годишнини на по-млади автори.

По традиция на 24 май радио „Класик ФМ“ и галерия „Макта“ връчват отличията на 24-ма български художници, артисти, музиканти, журналисти, архитекти, писатели и други за техния принос към българската култура.

Тази година сред отличените са композиторът и диригент Вили Казасян и генералният директор на БТА Максим Минчев.

Николай Кауфман (80 г.), Жул Леви (75 г.) и Вили Казасян (70 г.) са сред композиторите, номинирани за наградата „Златното петолъние 2005“ за цялостно творчество и по повод на годишнините им. Наградите на Съюза на българските композитори – плакети, ще бъдат връчени на 14 юни в Музикалния център „Борис Христов“, съобщава председателят на СБК Виктор Чучков. По думите му номинациите са вече отличия, а носителите на трите големи награди ще бъдат определени в края на годината с гласуване – вероятно по интернет. За целта номинираните произведения ще бъдат издадени на компактдискове, за да станат публично достояние.

За първи път световноизвестни френски звезди приемат да се асоциират с български артисти в албум, издаден с цел да събере средства за български деца, отглеждани в домовете за сираци, съобщава от „Animato Music/EMI“ на 5 юли.

Компилацията с модерна българска и френска музика се нарича Vitosha sur Seine и е ориентирана изцяло към младата аудитория. Всички композиции в албума са дарени на българските деца от авторите и изпълнителите. Сред участниците в албума са Жан-Жак Голдман – един от най-популярните в момента френски изпълнители и композитори, автор на песни на Селин Дион, Ришар Косиант, композитор на световноизвестния мюзикъл Notre-Dame de Paris.

От българска страна в албума участват Вили Казасян – композитор и диригент, джаз пианистът Живко Петров и композиторът Тенко Славоф.

Академик Николай Кауфман ще оглави журито на конкурса за песен на фестивала „Пирин фолк 2005“, чието 13-о издание ще се състои от 2 до 4 септември в Сандански, съобщават организаторите в края на юли. Вили Казасян ще ръководи напреварата за изпълнители.

От 2004 г. фестивалът е с международен статут, а конкурсната програма е разделена в две области – международен конкурс за изпълнителско изкуство и конкурс за авторска македонска песен. Според регламента тази година всички чуждестранни изпълнители ще представят песните си на български език.

След ресторантите Egur Egur, които предлагат традиционна арменска кухня, Хилда Казасян отваря трети ресторант „Етно“ с ястия от различни националности, съобщават от „Старс рекърдс“ на 26 септември. Интериорът на заведението и този път е на певицата, а стилът е рустика.

Хилда Казасян издава нов албум – Jazz & Samba, съобщават от „Старс рекърдс“ на 26 октомври. Певицата започва да мисли и подготвя новия проект през пролетта на 2004 г., но записите са направени само за две седмици.

София, 26 януари 2004 г. Вили Казасян връчва наградата „Сирак Скитник“ на проф. Христо Недялков за заслуги в областта на музикалното творчество

София, 9 февруари 2004 г. Певицата Хилда Казасян по време на фотосесията за изложбата „Държим (на) Нютън“

Албумът събира 10 известни теми на известния португалски композитор Антонио Карлос Жобим, разработени от Христо Йоцов. Има и една негова авторска композиция. Първо в диска е парчето So Danco Samba, следвано от One Not Samba – най-популярната тема на Жобим.

Този албум замайва като атмосфера с разреден кислород, смята певицата. Между 11-те песни е и дуетът ѝ с Петър Салчев – Waters of March. Освен на пеенето в този албум Хилда се отдава и на груга своя страст – перкусиите.

Класически джаз и световна класика ще има в концертната на македонския китарист Влашко Стефановски и най-добрите тромбонисти от състава на Радиооркестъра на БНР, съобщават от радиото. Концертът е планиран за 8 ноември в камерна зала „България“ и за 9 ноември в Оперния театър на Бургас, в рамките на новия цикъл „Солистите на БНР“.

Стефановски гостува у нас в обкръжение на най-добрите класически изпълнители на тромбон от състава на Радиооркестъра – Атанас Карафезлиев и Васил Тодоров, Красимир Кирилов е познат като член на фънк-фюзън формацията „Акага“, а Димо Бръцов е бастромбонист на Биг бенда на БНР, на Вили Казасян Бенд и на Георги Борисов Бенд.

На страниците на 47-ия брой за годината на списание „Паралели“, издание на БТА, е поместена статия със заглавие „Десетката на... Хилда Казасян“. „Първото, което покорява у Хилда, е нейната непринуденост. Въпреки че вече е поукротила експанзивния си характер. Дъщерята на Вили Казасян не позволява на нищо, свързано с работата, да е за сметка на личния ѝ живот, на взаимоотношенията с близките и семейството. Вярва в истинската, вечната любов. А музиката е част от нейното съществуване“, пише авторът на материала. Статията припомня, че певицата е завършила музикалното училище „Любомир Пипков“ и класическия отдел на Консерваторията с ударни инструменти. Непосредствено след завършването си тя специализира в Салуцо, Италия. Пее от 4-годишна, а когато е на 9 години, записва песента „Големи и малки“ с Тодор Колев, която се превръща в хит. Участвала е на всички джаз фестивали в България. Пяла е с почти всички джаз формации и е правила

записи с тях. Има три издадени албума: Cover girl, „Защо не“, „Сложи си ципа на устата“. През декември 2004 г. излиза DVD на концерта „Гершуин, когото обичам“.

В личната класация на Хилда за „Паралели“ музиката стои на първо място. „Защото е несъзнателната ми любов. Нещо, за което никога не съм се замисляла, а не мога без нея. Като фон или като моя основна професия. Тя е нещо, с което лягам и се събуждам“, казва певицата.

Сред своите десет любими неща тя нарежда и ресторантите си. „Защото, когато ги създадохме, от едни голи стаи успяхме да направим място, в което всички се чувстваме много приятно. Защото там излезе наяве един друг мой талант – дизайнът“, споделя Хилда.

В списъка присъства и домът ѝ. „Защото там се чувствам най-добре. Защото съм успяла да си го направя такъв, че да се чувствам спокойна в него“, казва джаз дамата.

София, 18 април 2005 г.
Вили Казасян и Георги Стоянов на пресконференция в националния пресклуб на БТА, организирана от Министерството на културата и туризма във връзка с проект за закон за меценатството

2006

Трупата на Нешка Робева Neshanal Art за първи път ще участва във Виенския бал в София. Дебютантите от състава ще открият бала на 11 февруари в хотел „Кемпински-Зографски“ с „Полонеза на ветрилото“ от Карл Михаел Цирер, пише БТА в началото на месеца.

Виенският бал в София се организира за четвърти път. Този година ще премине под знака на годината на Моцарт, посветена на 250-годишнината от рождението на гениалния композитор.

В събитието ще се включи оркестърът на Националната опера, а за забавлението на гостите ще се грижи и Бендът на Вили Казасян.

През февруари телевизия ММ обявява номинациите за годишните си музикални награди, които са в 13 категории. За „Най-добър поп/генс албум“ номинациите са: Белослава – „Слушай ме“, Дони и Нети – „Този филм“, Хилда Казасян – Jazz & Samba, Ава

– „Ава“, и Руши Вигинлиев – „Онзи“.

Церемонията по връчването ще се състои на 5 март в зала 1 на НДК. Всяка година шоуто се наблюдава от над 3 милиона зрители.

В края на март на официалното събитие Winner BG в Националния военно-исторически музей е връчена наградата „Златната значка“ на 100 международно признати български учени, творци и икономисти, които притежават Сертификат за принос за развитието на страната; за принос за развитието на българската наука, на българската култура и на българската икономика.

Сред наградените са Ставри Калинов, Вили Казасян, Людмил Стайков, Рашко Младенов и други.

През годината Вили Казасян е част от няколко конкурса. Той оглавява журито, което ще избере най-талант-

ливите певци в международния поп-рокфестивал „Сарандев“ през май в Добрич. Казасян е председател и на журито в Шестия национален фестивал на старата градска песен „С песните на Ари“, който се провежда в началото на юни в Хасково. През август Казасян е председател на журито и на конкурса за песен „Бургас и морето“.

Тридесет известни лица – от режисьора Алън Паркър до българския му колега Явор Гърдев, са показани като част от голямата азбука на съвременната култура във фотографски проект на Вера Райчева. Това съобщават от галерия „Сибанк“ – домакин на събитието от 22 май до 10 юни.

Пред обектива на Вера Райчева застават личности като Хилда Казасян, Ана Пападополу, Вили Цанков, Наум Шопов, Виктор Пасков и други.

На 18 юли в амфитеатъра в центъра на Смолян се открива международен етноджаз фестивал July Jazz Smolyan. Според организаторите това е първият у нас фестивал за етноджаз музика, а плановете им са да се превърне в годишен.

В афиша му са представени Хилда Казасян трио, „Акага“, Стоян Янкулов и Елица Тодорова, Ливио Минафра и други.

На 26 октомври в зала „Средец“ на Министерството на културата министър Стефан Данаилов открива изложба „Галерия образи в защита на интелектуалната собственост“. Необичайната експозиция представя творческата визия на известния български фотограф Иво Хаджимишев като етап от осъществяване на концепцията на Националната кампания за защита на интелектуалната собственост, организирана от МК.

Кампанията е подкрепена от 29 знакови български творци, които със своя образ въздействат върху обществото за промяна на отношението към творчеството, интелектуалния труд и да протестираат срещу разрушителния ефект на пиратството. Сред тях са Цветана Манева, Кирил Маричков, Хилда Казасян, Явор Гърдев и други.

2007

Тодор Колев, Кирил Маричков, Мария Илиева, Любо от група „Те“, Хилда Казасян, „032“, Наско от БТР и Мариана Пашалиева са сред над стотте популярни музиканти и актьори, които ще направят опит да съживят легендата „Бийтълс“ на 8 февруари на сцената на зала 1 на НДК, съобщават от „Старс рекърс“ в края на януари.

All U Need Is Love е дълго подготвян проект, който има самочувствието да покаже, че България винаги е била в Европа, а изкуството ни никога не е имало нужда от виза за света, обясняват организаторите.

В основата на проекта е Вили Казасян, който има задачата да пригоди хитовете на „Бийтълс“ за оркестър, Биг бенд и солисти.

На 17 февруари в хотел „Кемпински-Зографски“ се състои седмият благотворителен Виенски бал в София.

В програмата му са предвидени изпълнения на дебютантите от трупата на „Нешънъл арт“, оркестъра на Национална опера с диригент Григор Паликаров, балетно студио „Вая“, Биг бенда на Вили Казасян и неговите солисти, звездите на Националния музикален театър „Стефан Македонски“.

Президентът Георги Първанов подкрепи учредяването на фен клуб на Елица Тодорова и Стоян Янкулов – българските представители на конкурса „Евровизия“, пише БТА на 14 април.

Президентът поздравява всички с учредяването на клуба. „Когато за първи път чух „Вода“, си казах – как може една граовска песен да звучи така модерно. Чух, че отпаят Вардара изревнуваха, но това всъщност е балканското звучене“, казва гържавният глава.

На учредяването на клуба присъстват още актьори, музиканти и спортисти. А генералният директор на БТА Максим Минчев е сред хората, които се включват с видеообръщение към фен клуба.

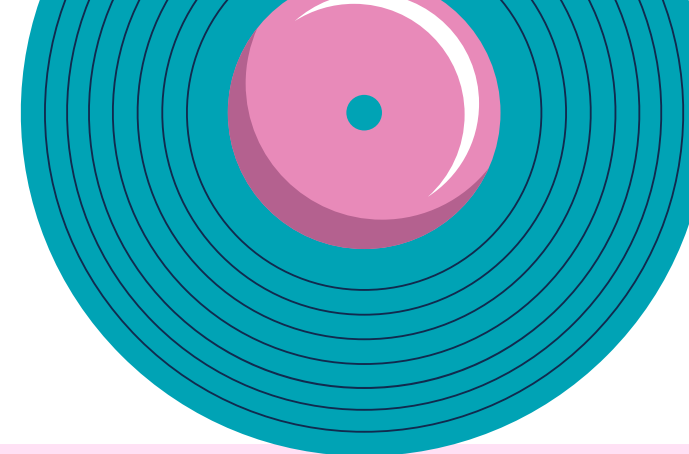

София, 27 март 2006 г.
Председателят на Съюза на артистите в България Христо Мутафчиев пее заедно с Хилда Казасян на церемонията по връчване наградите „Икар“ в Народния театър „Иван Вазов“

Учредител на клуба е композиторът Вили Казасян, като освен него сред основателите има актьори, музиканти, спортисти и журналисти. Идеята е да се популяризира участието на страната ни в „Евровизия“ и да бъдат призовани българите, живеещи в Европа, да дадат своя глас за българската песен на полуфинала на конкурса на 10 май в Хелзинки.

Вили Казасян е председател на журито на десетото издание на фестивала „Море и спомени“ във Варна през месец май. Той оглавява и международното жури на поп-рок конкурса в Добрич. Казасян е председател на журито и на националния конкурс за забавна песен „Бургас и морето“ през август, като тази година се навършват 25 години от началото на музикалната надпревара в морския град.

Над 200 музиканти ще участват в 10-ия международен джаз фестивал в Банско от 7 до 13 август, съобщава на пресконференция в края на юни г-р Емил Илиев, инициатор и директор на фестивала. По думите му всички капризи ще бъдат задоволени от стилното разнообразие в програмата – от класическите стандарти за широката публика през етноджаза до най-елитарните форми. Между видните български музиканти, които ще радват фестивалната публика, са и Милчо Левиев, Вики Алмазиду, Митко Шанов, Симеон Щерев, Христо Йоцов, Ангел Заберски-син, Биг бендът с диригент Вили Казасян и солист Хилда Казасян, Дърти Пърчис и Амалия, наричана българската Арета Франклин, и други.

В брой 40 на списание „Паралели“ през тази година е включена статията „10 неща, които не знаехме за Хилда Казасян“. „Знаем, че е дъщеря на Вили Казасян; че е една от най-обичаните джаз певици у нас; започва да пее на 4 годинки; освен с музика се занимава и с ресторантьорство“, пише в списанието.

Сред първите коментирани теми от Хилда пред изданието е новият ѝ албум. „Много съм щастлива, че успях да реализирам една голяма моя мечта. Проект, включващ изцяло музика от български филми. Изпях песни като „Адаптация“, „Боси времена“, „Хора и улици“, „Замълчи, замълчи“ и много други, но с нови много интересни джаз аранжировки.

Работих с хора като Христо Йоцов, Румен Тосков, Теодосий Спасов и за нас беше страхотно преживяване да сътворим този албум заедно. Предстои ми да направя голям концерт промоция на албума с бенд и много гост-музиканти“, казва тя. За вечерите в своите ресторанти певицата споделя: „Напоследък претрупвам края на участията си от огромното желание да забера колегите и приятелите в някой от моите ресторанти. Голяма тръпка е да прекараш вечерта с близките си хора на мястото, което си създад сам-самичък“.

Банско, 13 август 2007 г. Биг бенд с диригент Вили Казасян на Десетия международен джаз фестивал в Банско

Созопол, 7 септември 2008 г.
Хилда Казасян и Васил Петров представят концерт с филмова музика на Празниците на изкуствата „Аполония 2008“

2008

Теодосий Спасов трио и Хилда Казасян се представят с четири концерта на фестивала на изкуствата „Европалия“ в Белгия. Концертите са на 9 и 10 януари в Брюксел, на 11 януари – във фламандския град Еекло, и на 12 януари – в Антверпен (също във фламандската част на Белгия).

В новината на БТА се припомня, че фестивалът, посветен на 50-годишнината от подписването на Римския договор, е открит на 3 октомври с тържествен концерт в Голямата зала „Анри Льо Бьоф“ в Музея за изящни изкуства в Брюксел. Концертът е организиран със съвместното участие на България и Румъния. От Румъния се представя симфоничен оркестър, а от България – смесеният хор на БНР с диригент Методи Матакиев с изпълнение на ораторията „Моление“ на Найден Андриев.

На 12 юли Съюзът на българските музикални и танцови дейци съобщава, че на 73-годишна възраст е починал Вили Казасян – композитор, диригент, аранжор, пианист, над 35 години ръководител на Биг бенда на БНР.

По повод кончината на известния български музикант президентът Георги Първанов изпраща съболезнователно писмо до семейството и близките на твореца. „Приех с болка и скръб новината, че ни напусна Вили Казасян – една от забележителните творчески личности на популярното българско музикално изкуство“, се казва в съболезнователното писмо на Георги Първанов. „Вили Казасян ще остане в историята на популярната музика със стотиците авторски песни и оркестрови пиеси, с детските песни, с музика за филми и театрал-

ни спектакли, с безбройните си аранжimenti“, се казва още в съболезнователното писмо на президента.

В съболезнованията до семейството и близките на Вили Казасян от Министерството на културата пише: „Разделяме се с още един голям творец, обречъл живота си на мисията да открива и развива българския музикален талант“. „Вили Казасян носеше атмосфера на мъдрост и гледаше на живота и творчеството си с отговорност за важността на човешката си мисия, което го направи един от колосите в българската култура“, пишат в писмото от министерството.

На 14 юли стотици музиканти, естрадни изпълнители, композитори, актьори и близки изпращат Вили Казасян в последния му път. Столичният храм „Св. Седмочисленици“ е препълнен с желаещи да се сбогуват за последно с изтъкнатия композитор, диригент, аранжор и пианист, пише БТА.

Министърът на културата Стефан Данаилов казва пред журналисти, че в последните си пуб-

лични изяви Вили Казасян е подхождал с ирония и надменност към смъртта. Данаилов посочва, че ще запомни композитора с чувството за хумор и с усмивката, излъчваща позитивизъм.

Според бившия министър на културата Георги Йорданов Казасян е явление в българската музикална култура. Йорданов казва, че ще запомни композитора с неговата всеотдайност и с това, че е „дал път на много млади дарования“.

Единадесетият международен джаз фестивал в Банско събира от 8 до 13 август едни от най-големите имена в джаза от родната и световна сцени, като Фреди Кол от САЩ, Суинг Старс от Германия и много други. Тазгодишното издание на джаз фестивала ще бъде посветено на покойния Вили Казасян. Фестът ще бъде открит с неговата композиция – „Джаз в Банско“, в изпълнение на Биг бенда на Българското национално радио и популярния изпълнител Васил Петров.

Фестивалът ще закрият Хилда Казасян, Христо Йоцов, Теодосий Спасов, Петър Салчев, Джованка от Холандия и Палеирия от Гърция.

София, 16 декември 2009 г.
За четвърта поредна година списание GRAZIA организира конкурса „Жена на годината“. В категория „Изкуство“ приза получава Хилда Казасян

*Созонал, 7 септември 2008 г.
Хилда Казасян и Тодор Колев
на Празниците на изкуствата
„Аполония“*

2009

Концерти от аржентинско танго и българска филмова музика ще имат възможност да чуят зрителите по време на шестото издание на Европейския музикален фестивал, който ще се проведе от 17 март до 12 април във Варна, съобщават през февруари от агенция „Елит мюзик“, съорганизатор на форума. Фестивалът се провежда с подкрепата на община Варна и агенция „Кантус фирмус“.

Специален акцент във фестивалната програма ще бъде спектакълът „Замъчи, замъчи...“, в който ще звучи най-обичаната българска филмова музика. Основната фигура в проекта е Хилда Казасян, която ще бъде заедно с Теодосий Спасов, Христо Йоцов, Румен Тосков.

От 11 до 15 май в Ямбол ще се проведат ежегодните музикални празници „Златната Диана“, съобщават от общината в края на април. В програмата са предвидени концерти на ямболските музикални формации камерен ансамбъл „Дианополс“ и хор „Гусла“; на Академично клавирно трио – София; джаз концерт на Хилда Казасян, Христо Йоцов и Румен Тосков; на струнен квартет „Колегиум Варна“, както и изпълнения на старинен инструмент – хамерклавир, изработен през 1793 година.

На 15 май в Концертната зала в Пловдив Хилда Казасян, Петър Салчев и Теодосий Спасов представят нови аранжimenti на 12 песни от български филми от недалечното ни минало. Песните са от култовите филми „Козият рог“, „Любимец 13“, „Войната на таралежите“ и други мелодии и текстове, с които са пораснали няколко поколения българи. Това е и причината тримата музиканти да се обединят около този общ проект. Дискът им ще излезе през тези дни на пазара. Аранжimentите са на Христо Йоцов и на Румен Тосков – основни фигури в оркестъра, който свири при представянето на песните на живо пред пловдивската публика. Преди да направим албума, представихме песните в клубове. Там ходят предимно съвсем млади хора, които едва ли са гледали филмите, но те определено им харесаха, това ни даде и кураж да продължим, казва пред журналисти Хилда Казасян. Следващият проект на триото са авторски композиции, които ще се изпълняват заедно с деца от музикалните училища в градовете, където групата ще гастролира.

2010

Звезди от операта, попмузиката, джаза и театъра събира галаконцертът в памет на прочутия тенор Лучано Павароти – Viva Горегана 16 октомври в зала 1 на НДК, съобщават няколко дни по-рано организаторите от фондация „Национална опера и балет“.

Калуди Калудов, Деян Вачков, Орлин Горанов, Диана Василева, Дани Милев, Мариана Попова, Хилда Казасян, Йългъз Ибрахимова, Руслан Мъйнов и Мая Новоселска са имените български артисти, които ще участват в концерта. Специален гост е световноизвестната италианска оперна певица Александра Реца. Видният цигулар и диригент Мартин Пантелеев и режисьорът Христо Симеонов също са в екипа. Инициатор на събитието е оперната прима доц. Христина Ангелакова – председател на фондация „Национална опера и балет“.

От 9 до 13 юни в Пловдив се състои осмото издание на фестивала „Пловдив чете“. Той стартира с концерт на Градския духов оркестър и изпълнение на мажоретен състав.

На специална церемония на първата фестивална вечер музикален гост е Хилда Казасян. Тогава е връчено и отличието Орфеев венец за поезия. Негов носител е пловдивският поет Петър Анастасов.

Първият фестивал Balchik Classic Days ще привлече изпълнители от световната музикална сцена в Балчик, пише БТА на 17 юни. Директор на фестивала е Мартин Пантелеев – диригент, цигулар и композитор, концертирал на големите световни подиуми.

Русе, 5 октомври 2010 г. С концерт на русенския духов оркестър, и със специалното участие на Хилда Казасян, е открит Есенният салон на изкуствата и културата в дунавския град

Фестивалът ще се впише в „декора“ на архитектурно-парковия комплекс „Двореца“ в дните от 6 до 15 август. На сцената ще стъпят виртуозът на цигулката Веско Ешкенази, пианистът от САЩ Дерек Хан, оперната прима Христина Ангелакова и други. Джаз привкус в музикалното събитие ще внесат певицата Хилда Казасян и инструменталистите Христо Йоцов и Румен Тосков.

2011

На 6 октомври се открива Седмото издание на международния фестивал „Пловдивски джаз вечери“ на сцената на драматичния театър в града. В програмата със свои музикални проекти участват Светлин Стайков, Александър Леков и Любомир Днев. Публиката ще има шанса да чуе и Биг бенда

на БНР с диригент Антони Дончев, както и Хилда Казасян Бенд.

Музикантите от „Акага“ ще отбележат 20-годишнината от създаването на групата с голям концерт на 7 декември в зала 1 на НДК, съобщават от „Монте Мюзик“ в края на ноември.

На него те ще представят най-големите си хитове и песни от новия си албум, който излиза в деня на концерта. На сцената заедно с тях ще пеят Графа, Хилда Казасян, Любо Киров, Калин Вельов. Техните приятели музиканти Димитър Ковачев - Фънки, Стефан Чобанов, бившите членове на групата Марин Панов, Ясен Велчев и Оги Весков ще изсвирят заедно с „Акага“ песните Cuba Libre, „Вали“, „Летище“, „Един ген“ и още емблематични парчета на формацията. Специален гост на музикалното събитие ще бъде Веско Пантелеев - Ешкенази.

Почетният знак „Сърцето на София“ за изявени дейци от образованието, културата, изкуството и спорта ще бъде връчен за четвърти път на 9 декември в зала „Люмиер“ на НДК, съобщават организаторите по-рано през месеца.

Джаз певицата Хилда Казасян ще приеме почетната награда, с която нейният баща – именитият музикант и композитор Вили Казасян, ще бъде удостоен посмъртно.

2012

На 19 май JP3 – Живко Петров – пиано, Веселин Веселинов - Еко – контрабас, и Димитър Семов – барабани, представят новия си албум It's a Dream в акустично изпълнение на живо в зала 2 в НДК. Концертът е в програмата на Салона на изкуствата. Албумът е изцяло по оригинална музика на Живко Петров и съдържа 12 композиции. Според познавачи той е елегантен, фин, с невероятно чувство за стил, ритъм и джаз динамика.

Музикантите от JP3 споделят една сцена с Чик Кърия, Бела Флек, Сара Брайтмън, Дзукеро, Омар Фарук Теклибек. Триото е част от музикалните биографии на Йълдъз Ибрахимова, Камелия Тодорова, Мария Илиева, Белослава, Хилда Казасян, Орлин Павлов, Любо Киров, Васил Петров, Орлин Горанов и много други, припомнят организаторите.

Созопола, 3 септември 2012 г. Хилда Казасян на „Аполония“

София, 1 декември 2013 г.
Хилда Казасян на откриването на Благотворителен базар на Международния женски клуб в Интер Експо Център

2013

Музикалното шоу „Като две капки вода“, един от най-популярните формати на холандската компания „Ендемол“, пожънал небивал успех във Великобритания, Испания, Италия, Китай, Аржентина, Чили и други страни, тръгва от 6 март по Нова телевизия.

На сцена с формата на Мики Маус всяка сряда вечер 8 известни и обичани звезди от театъра и телевизията ще се превъплъщават в образа на видни личности. Пред зоркия поглед на журито в състав Магърдич Халваджиян, Хилда Казасян и Любен Дюлов-син те ще влизат в образа на българска или световна музикална звезда, ще придобият нейната визия и сценично поведение, ще пресъздадат нейния глас и стил на пеене... накратко, ще бъдат като две капки вода.

На 11 април в НДК е дадено официалното начало на 18-ото издание на софийския Салон на изкуствата. Фестивалът ще продължи до 1 юли и ще бъде закрит със специално събитие изненада – July evening.

Тазгодишното издание на салона обединява над 90 събития, като програмата е обособена в осем тематични блока: детски салон, поп, джаз и рок, класика, кино, театър и танц, български фолклор, книги, изложби. Интересен щрих ще добавят трите прояви в рамките на Дните на корейската култура

Програмата съдържа множество изпълнения както на български, така и на чуждестранни артисти. Камен Донеф, Орлин Павлов, Хилда Казасян, Хайгашог Агасян и Васил Петров, Ангел Заберски са само някои от известните имена, които ще участват във фестивала.

С концерт на Хилда Казасян завършват на 7 септември 29-ите празници на изкуствата „Аполония“ в Созопол. В продължение на десет дни на шест сцени на фестивала се състоят театрални представления, концерти, представления на книги, филми и изложби – общо над 70 събития.

Седмицата на благотворителността, организирана от Община Пловдив съвместно с неправителствени организации, ще премине под мотото „Да подадем ръка на благотворителността“. Проявите започват на 23 септември, а средства ще се разпределят поравно за подпомагане на шест каузи, съобщава на 9 септември заместник-кметът на общината Георги Тимлюков.

Към благотворителната кауза с концерт на площад „Стефан Стамболов“ на 24 септември ще се присъединят и млади таланти. Седмицата на благотворителността включва още концерт на Хилда Казасян, салса парти, зумба фестивал, кулинарно шоу с Ути Бъчваров и състезание с гумени патета по река Марица.

Общинският духов оркестър в Русе отбелязва 50-годишнината си на 1 октомври с концерт, в който е включена мултимедия, визуализираща музиката, която звучи, както и ретроспективна панорама на миналото на бенда. Специални гости на събитието са Хилда Казасян, Ангел Заберски и Михаил Йосифов.

Традиционният Благотворителен базар на Международния женски клуб в София ще бъде открит на 1 декември в „Интер Експо Център“, съобщават организаторите в края на ноември.

Главната цел на базара е да финансира проектите на Благотворителната фондация към Клуба – образователни програми, програми за геинституционализация и социална интеграция, подкрепа на хора с увреждания, на жени и възрастни хора, както и на деца, живеещи в сиропиталища и домове за умствени и физически увреждания.

Почетен гост на 19-ия Благотворителен базар е певицата Хилда Казасян, която ще даде начало на голямото благотворително пазаруване. Първите гости ще бъдат посрещнати от музикантите от Софийския духов оркестър с диригент Юли Дамянов.

2014

Хилда Казасян разказва музикална приказка в театрите на България – на 9 май певицата и музикантите Христо Йоцов, Михаил Йосифов, Живко Петров и Милен Кукошаров тръгват на национално концертно турне, съобщават от екипа през април. „Изключително съм щастлива, че се сбъдва една моя мечта – дълго чакано от мен турне! Нямам

търпение да споделя това мое щастие с вас. Чакам ви!“, обръща се към меломаните Хилда Казасян. Освен познатите теми от репертоара на певицата гостите на концертите ще са сред първите, чули на живо най-новото ѝ парче, което ще излезе броени дни преди началото на турнето.

Началото на турнето е в Русе на 9 май. Следват Бургас – 10 май, Варна – 15 май, Велико Търново – 16 май, Стара Загора – 23 май, и Пловдив – 24 май. Финалният концерт е в София на 29 май в Сатиричния театър „Алеко Константинов“.

На 9 май кметът на Русе Пламен Стоилов връчва почетна значка „Русе“ на джаз певицата Хилда Казасян.

Двамата се срещат по повод на турнето на певицата, чието начало ще бъде поставено от крайдунавския град. „Имате много почитатели в Русе, а Русе има традиции в джаза“, заявява по време на разговора Пламен Стоилов. По думите му общинската администрация работи по дългосрочна програма за възраждане на Русе, а подобни културни събития са важни като средство, което „спасява духа“.

От своя страна Хилда Казасян уточнява, че не е избрала напразно Русе за място, откъдето да постави началото на своето турне.

Заместник-кметът Спирхил Карачански представя мисията, проектите и проявите на общинската фондация „Русе – град на свободния дух“, което провокира обсъждане на възможностите за партньорство в сферата на културата между Хилда Казасян и фондацията.

Хилда Казасян ще участва като специален гост в спектакъла „Двамата невронци“ на блоговеградския драматичен театър „Никола Вапцаров“ в Деня на музиката – 1 октомври, съобщават от трупата в края на септември.

Театрално-музикалният спектакъл е дело на Рашко Младенов, а музикалните разработки са на един от създателите на ФСБ – Константин Цеков, който партнира на Младенов и като актьор в постановката. Музиката ще звучи в изпълнение и на оркестъра на Камерна опера – Благоевград, а заедно със специалното участие на джаз примата Хилда Казасян зрителите ще видят в ролите и актьорите Огнян Спиров, Биляна Дилкова, Милена Илиева, Божана Косева, Мартин Лазаревски и Теодор Куков.

Ловеч, 10 май 2015 г. Хилда Казасян и бендът ѝ на фестивала „Люлякови вечери“

2015

Люляковите музикални вечери ще съберат в Ловеч почитателите на операта, балета и джаза. Тазгодишното издание на културното събитие е от 8 до 11 май, пише БТА през април. Примата на българския джаз Хилда Казасян ще участва в музикални вечери с концерта „Джазът и аз“.

В новината на БТА се припомня, че Люляковите музикални тържества водят началото си от далечната 1933 г., като първоначално са се наричали „Люлякови празници“ и са се организирали като ежегоден събор-среща на ловчалии, живеещи в други градове. След дълго прекъсване миналата година празниците са възстановени като Люлякови музикални вечери. ***

На 5 октомври Хилда Казасян гостува с концерта „Симфомания“ в Кюстендил на централния площад „Велбъжд“.

Кюстендил е един от петте града, включени в проекта на Хилда Казасян, одобрен за финансиране по програмата за културно наследство и съвременни изкуства на Европейското икономическо пространство. Проектът е част от Националната стратегия за интегриране на ромите.

„Симфомания“ е артпродукция за популяризиране и

възбуждане на интереса към симфоничната и джаз музиката сред възможно най-широк кръг слушатели. Проектът се реализира на територията на областите: Монтана, Ямбол, Пазарджик, Софийска – община Ихтиман, и Кюстендил. Музикалната програма включва както авторски произведения, така и образци от световни класически автори, аранжирани специално за проекта. Програмата съчетава симфонична, джаз, етно и фолклорна музика.

2016

Вили Казасян и Никола Гюзелев „ще участват“ в мултимедийни спектакли в тяхна памет, пише БТА на 1 септември. Това ще се случи в рамките на 30-ото издание на Новогодишния музикален фестивал в НДК, който ще бъде открит със симфоничния концерт „Брамс Remixed“ на 30 ноември в зала 1.

Концертите в памет на Вили Казасян и Никола Гюзелев, две от най-видните фигури в българската музика, имат специално място на фестивала.

Благодарение на модерните технологии те също „ще се включат“ в събитията.

На 8 декември в зала 1 мултимедийният концерт-спектакъл „На Вили“ събира гъщерята на именития джазмен Хилда, Биг бенда на БНР с диригент Антони Дончев и плеяда звезди, между които Орлин Горанов, Боздана Карадочева и Васил Петров.

А юбилейният концерт „Рицарят на операта“ на 13 декември е посветен на 80-годишнината от рождението и 50 години сценична дейност на знаменития бас Никола Гюзелев. На събитието ще паят ученици и сценични партньори на маестро-то.

2017

Опера Пловдив представя концерт-трибют „С музиката на Вили“ в Дома на културата „Борис Христов“ на 22 март. Събитието е част от традиционния Пролетен бал в операта.

В концерт-трибюта са включени изпълнения на Хилда Казасян, Васил Петров, Бобо Йоцов и триото Христо Йоцов, Живко Петров и Димитър Карамфилов, заедно с оркестъра на Пловдивската опера. Диригент на проекта е Константин Добройков.

На 8 юни стартира шестото издание на „Джаз форум Стара Загора“. По традиция фестивалът е официално открит с изпълнение на фестивалния химн „Зара джаз фанфари“, след което на сцената излизат Хилда Казасян, Христо Йоцов и биг бенд

„Русе“ с диригент Димчо Рубчев. Първата фестивална вечер е в почит на Ела Фицджералд.

Между 6 и 8 октомври в Русе се провежда Международен конкурс за изпълнители на българска и популярна песен „Северно сияние“. Нагпреварата дава възможност за сценична изява на деца и младежи от 5 до 25-годишна възраст, оценявани от професионално жури от утвърдени вокални педагози, композитори и изпълнители. Тази година то е в състав Тони Димитрова, Хилда Казасян, Хайгашио Агасян, Светослав Лобошки, Виорела Филип, Вили Икономов и Жулиета Иванова.

Джаз певицата Хилда Казасян ще бъде специален гост в спектакъла на Васил Петров Sinatra: Vegas на 4 декември в зала 1 на НДК, съобщават организаторите през октомври. Те допълват, че шоуто ще превърне пространството в джаз клуб в духа на Лас Вегас, където легендата Франк Синатра създава най-запомнящите си песни.

Хилда Казасян и Васил Петров ще представят пред публиката унисон от боса нова теми. Дуетът ще „отлети“ за кратко от Лас Вегас до Бразилия със заглавията The Girl From Ipanema, Corcovado и How insensitive в нови версии.

„С Хилда сме много добри приятели от деца. Навремето заедно слушахме по цели нощи албума на Синатра с „Ню Йорк стринг квартет“. Синатра е любимият изпълнител и на двамата ни“, коментира Васил Петров. След като той разказва на Хилда Казасян за предстоящия спектакъл, тя с радост се включва като гост в грандиозното шоу.

София, 31 март 2016 г. В националния пресклуб на БТА се състои пресконференция на тема: „Застрашен от изчезване вид ли са българите? Защо проспиваме стопяването на собствената си нация? Възможен ли е балансираност между интересите на хората, икономическата изгода и опазването на околната среда?“ Позицията си по темите изразяват продуцентът Андрей Арнаудов, джаз изпълнителят Хилда Казасян, телевизионният и радиоводещ Ники Кънчев, директорът „RWA group“ Андри Уайтман и др.

Бургас, 30 август 2017 г.
Хилда Казасян и Васил Петров в Летния театър на Бургас, в рамките на музикалните празници „Емиа Чакъргов“, където е представен за първи път концертът „С музиката на Вили“

2018

На 7 март Плевенската филхармония представя концерт под надслов „С музиката на Вили“ – посветен на известния диригент, джаз музикант, композитор, аранжор и пианист. В програмата солисти са певците Хилда Казасян и Васил Петров, инструменталистите Живко Петров, Христо Йоцов, Димитър Карамфилов, а диригент е Борислав Йоцов. ***

Хилда Казасян представя новия си албум „Почит към Ела Фицджералд“ с национално турне в седем града, озаглавено „С усмивка за Ела Фицджералд“, съобщават от екипа на 17 април.

Премиерата е на 25 април в Sofia Live Club – това е и началото на турнето. Следват участия в Бургас – 10 май, Пловдив – 12 май, Стара Загора – 13 май, Добрич – 16 май, Варна – 18 май, Русе – 19 май.

„И този път на сцената ще бъда с изключителните музиканти и мои скъпи приятели Христо Йоцов, Живко Петров, Димитър Карамфилов и

Михаил Йосифов. Чакам ви с огромно вълнение и нетърпение на тези наши концерти“, обръща се към почитателите си Хилда Казасян. ***

На 28 юни оркестърът на Държавната опера – Русе се представя пред публиката си с извънреден концерт от класика и джаз по музика от Вили Казасян. Музиката на Казасян е аранжирана специално за случая от проф. Христо Йоцов. Диригент е Борислав Йоцов. Солисти на концерта са Хилда Казасян, Васил Петров, Христо Йоцов, Живко Петров и Димитър Карамфилов.

По този повод Хилда Казасян споделя: „Трудно ми е да ви опиша колко съм щастлива, че мечтата ми прекрасната музика на моя баща да може да бъде чува от възможно най-много хора се сбъдва! С чудесните музиканти от Русенската опера, с фантастичните аранжировки на Христо Йоцов и с всички мои скъпи приятели, с които ще бъдем на

сцената, ще се опитаме да изпълним изключителната музика на Вили, надявам се така, както само той заслужава“.

В новината се посочва също, че на 6 юли този концерт ще бъде представен и във Велико Търново като част от програмата на фестивала „Сцена на вековете“.

2019

На 3 юли от екипа на изпълнителката съобщават, че Хилда Казасян ще представи музика от най-обичаните български филми на концерти, които ще се състоят в летните театри на Бургас (9 юли) и Варна (11 юли).

Програмата, наречена „Да послушаме кино“, включва песни от „Любимец 13“, „Козият рог“, „Адаптация“, „Вчера“. На сцената ще бъдат и музикантите Христо Йоцов, Живко Петров, Димитър Карамфилов и Михаил Йосифов, както и специалните гости Теодосий Спасов и Васил Петров.

„Аранжиментите, даващи изцяло нов облик на тази толкова красива музика, са направени от Живко Петров и Христо Йоцов специално за тези концерти. И като към всичко това прибавим разкошната мултимедия, подготвена от Васил Къркеланов, се надявам, че ще изживеем един истински музикално-филмов празник заедно“, казва Хилда Казасян. ***

С незабравима българска филмова музика завършва на 7 септември 35-ото издание на Празниците на изкуствата „Аполония“. От сцената на амфитеатъра в Созопол Хилда Казасян в компанията на Теодосий Спасов и Васил Петров закрива „Аполония 2019“ и поздравяват отминаващото лято с хубава българска музика – с концерта „Да послушаме кино“.

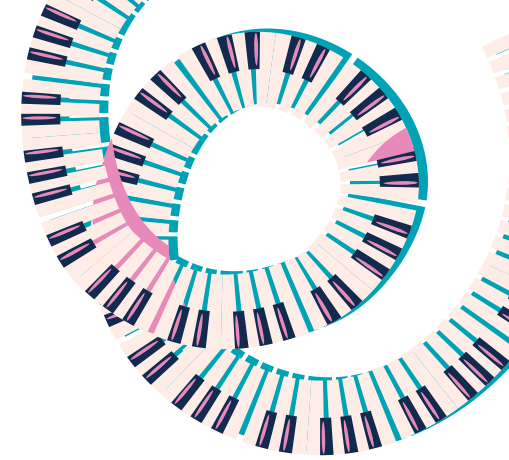
2020

„Да обичаш Вили Казасян“ излиза като официална биография на българския музикант, композитор, аранжор и диригент (1934 - 2008), съобщават издателите от „Сиела“ на 22 януари. По думите им авторът Добромир Славчев прави не просто опит за преразказ на живота на твореца, но и свидетелства за неговото значение през трите епохи, през които преминава. Разказва за нощите в Слънчев бряг след фестивалните концерти на „Златният Орфей“ и за артистичната българска бохема от онова време.

„Вили Казасян е един от малкото ни светли примери, които доказват, че достойният живот, дори и в противоречиви времена, е възможен“, смята Славчев. „Неговото творчество остава ярка и неизличима следа на музикалната сцена и се е превърнало в нарицателно за невиджан талант, позитивна артистичност и трудоспособност“, допълва авторът.

За основа на книгата са послужили срещи и разговори с различни спътници на маестро. Сред тях са Милчо Левиев, Йългъз Ибрахимова, Тончо Русев, Александър Бръзицов, Катя Филипова, Джони Пенков, Лени Вълкова, Бисер Киров, Христо Кидиков, Камелия Тодорова, Орлин Горанов, Мими Николова, Йорданка Христова, Васил Петров, Петя Булюклиева, Васил Найденов, Маргарита Хранова, Стефан Димитров, Нели Рангелова, Мими Иванова, Георги Христов, Богдана Карагочева, Христо Йоцов, Татяна Лолова, Хилда Казасян, Филип Куркоров и други. ***

Хилда Казасян и приятели сътвориха в Плевен музикален празник с благотворителната кауза „Помогнете ни, за да помогнем!“, пише Малин Решовски от БТА след концерта, който се състои на 24 януари в града.

Разград, 11 септември 2019 г.
Хилда Казасян на сцена „Ронда“
в градския парк в Разград пред-
ставя концерт-спектакъла
„Да послушаме кино“

„Решихме да подкрепим семейството на Георги Гарнизов от Плевенската филхармония, на който съдбата е дала нелеки изпитания – две деца с генетични заболявания, за които разбрахме, че скоро се очаква благоприятен изход“, казва за БТА Хилда Казасян. По думите ѝ концертът е повод за празник, защото са се събрали за подкрепа едни от най-добрите български джаз музиканти, както и много публика, изпълнила залата до краен предел. Зрителите приемат идеята и концерта с ентузиазъм и нестихващи аплодисменти, а на финала викат на бис изпълнителите, които подаряват в нов аранжимент обичаната от поколения българи песен „Детство мое“. В програмата прозвучават творби от Вили Казасян. Музиката му разкрива цялата същност на неговата душевност, казва дъщеря му Хилда и подчертава, че с Плевенската филхармония са постигнали партньорство, което е родило нов проект с песни от старите български филми. На концерта звучат и вълнуващи фрагменти от него.

Музикалното събитие преминава под палката на маестро Борислав Йоцов, който изпълнява и блестящи сола на кларинет. На сцената са певецът Васил Петров, виртуозният на пианото Живко Петров и Христо Йоцов с впечатляващи импровизации на барабаните.

Изцяло българско участие ще има на A to JazZ тази година, а Влатко Стефановски е единственият гост на фестивала, съобщават организаторите на 11 юни. Седемте концерта ще се състоят между 3 и 24 юли на откритата сцена „Платформа А6“ заг НДК. В последния ден на фестивала Хилда Казасян ще зарадва публиката с концерта „Да послушаме кино“.

Хилда Казасян подновява отложено то турне „Да послушаме кино“. Първият концерт ще бъде на 1 юли в габровската зала „Орловец“, съобщават от екипа на изпълнителката в края на юни.

„Нямам думи, с които да изразя радостта си от възобновяването на възможността да можем да правим това, което умеем най-добре“, казва Хилда Казасян. Програмата на концертите ѝ включва най-популярната българска филмова музика.

Следващите дати са 24 юли – София, 26 август – Бургас, 27 август – Пловдив, 14 септември – Казанлък, 18 септември – Плевен, 5 октомври – Хасково, 19 октомври – Видин, 21 октомври – Смолян, 9 ноември – Враца, и 11 ноември – Велико Търново.

Музиканти от девет държави се очаква да присъстват на 23-тия джаз фест в Банско от 8 до 14 август, съобщават организаторите в края на юни. Те са поканили артисти от Великобритания, Австрия, Унгария, Италия, Словения, Сърбия, Португалия, Русия и Германия.

По традиция концертите ще бъдат под открито небе на централния градски площад. А първият концерт е на Хилда Казасян с Биг бенда на Благоевград (диригент Борис Янев) и специален гост Христо Йоцов – барабани.

В музикален празник за Плевен се превърна концертът на Хилда Казасян „Да послушаме кино“ с Плевенската филхармония под диригентството на Борислав Йоцов. Публиката извика няколко пъти на бис изпълнителите. Продукцията е част от националното турне на певицата и събра рекорден брой почитатели на българската музика от всички поколения в двора на регионалния Исторически музей, който бе изпълнен до краен предел със слушатели, пише Малин Решовски от БТА след концерта на 18 септември.

Директорът на Плевенската филхармония Любомир Дяковски казва за БТА, че националното турне на тази продукция преминава изключително успешно на сцените в страната и предстои да бъде представено във Варна и други големи градове.

На 4 ноември започва втората част от турнето „Да послушаме кино“ на Хилда Казасян, съобща-

ват от екипа на певицата в средата на октомври. Първият концерт е в Пловдив, следват Шумен (9 ноември), Варна (11 ноември), Ямбол (9 декември) и Видин (11 декември).

„Изключително щастлива и, признавам си, благодарна съм, че имаме възможност в особено време като това да продължим нашето турне“, казва Хилда Казасян. „Това се случва благодарение на невероятния професионализъм на Плевенска филхармония, заедно с която ще бъдат и следващите ни концерти с диригент Борислав Йоцов“, допълва тя.

2021

Популярната певица Хилда Казасян продължава след локдауна гастролите си с обичаната от публиката програма „Да послушаме кино“ и оркестъра на Плевенската филхармония. Музикалното събитие е на 9 април в спортната зала във Видин, съобщават от филхармонията в края на март.

Програмата „Да послушаме кино“ спечели сърцата на хиляди почитатели през миналата година на редица сцени, включително и в големи летни театри, затова изявата на изтъкнатите български музиканти ще продължи, отбелязват от Плевенската филхармония.

Плевенската филхармония и Хилда Казасян ще бъдат част от програмата за Майските празници на Асеновград с концерт с музика от известни български филми, съобщават от пресцентъра на общината през април.

В началото на месеца БТА съобщава също, че Хилда Казасян и Плевенската филхармония през май ще представят в Южна България спектакъла „Да послушаме кино“. Планирани са концерти в градовете Хасково (13 май), Сливен (14 май), Пловдив (19 май) и Смолян (21 май).

Първото издание на Фестивала на изкуствата Master of art ще се състои в Копривница от 25 до

Плевен, 19 септември 2020 г. Теодосий Спасов и Васил Петров са специални гости на концерта на Хилда Казасян „Да послушаме кино“ с Плевенската филхармония под диригентството на Борислав Йоцов, който се състои в двора на Регионалния исторически музей в града

29 август, съобщават организаторите на 14 май. БТА е основен медиен партньор на събитието. По думите на организаторите по време на фестивала за първи път във възрожденския град на живо ще свири цял симфоничен оркестър и за първи път ще бъде изпълнявана музика от толкова различни жанрове – опера, мюзикъл, джаз и фънк. Концертите са на открита сцена пред старото училище, а в читалището „Хаджи Ненчо Д. Палавеев – 1869“ ще бъдат прожектирани филми за изкуство от програмата на едноименния фестивал за документално кино Master of art.

Като част от програмата на 28 август ще звучи и концертът „Да послушаме кино“ на Хилда Казасян и бенд – Христо Йоцов, Живко Петров, Димитър Карамфилов, Михаил Йосифов, със специалното участие на Васил Петров и Теодосий Спасов и Плевенската филхармония под диригентството на Борислав Йоцов.

С рекорден брой посетители завърши последният концерт от осемдневната програма на тазгодиш-

ния джаз фест в Банско, посочват организаторите на 16 август. Заключителният концерт е поверен на Хилда Казасян, която заедно с Плевенската филхармония с диригент Борислав Йоцов представя своя проект „Да послушаме кино“. Част от дуетите, които Хилда Казасян изпълнява с Васил Петров, този път са представени с Петър Салчев.

Плевенската филхармония и Фондация „Аргенца“ представят лауреатите от конкурса Vivariano на 18 ноември, съобщават за БТА от музикалния институт на 5 ноември.

Музикалното събитие е първо, след като Плевенската филхармония получи престижната награда „Кристална лира“ в категория „Поп и рок музика“ с проекта „Да послушаме кино“ с Хилда Казасян. Това е второ отличие на плевенските симфоници с такава висока стойност. През 2019 г. на Плевенската филхармония бе присъдена „Кристална лира“ – в категория „Оркестрово изкуство“, се посочва в новината.

2022

Плевенската филхармония с Хилда Казасян, Васил Петров и Теодосий Спасов ще представи под диригентството на Борислав Йоцов за първи път новия музикален проект „Световното кино в музика“ в Плевен на 3 февруари. Това съобщават в началото на януари от музикалния институт.

С екипа на сцената ще бъдат и едни от най-добрите джазови музиканти у нас – Живко Петров, Христо Йоцов, Борислав Йоцов, Димитър Карамфилов, Мишо Йосифов. За атмосферата на концертите ще има и мулмедия, подготвена специално от Васил Къркеланов, а новите аранжimenti са дело на Христо Йоцов. Проектът предвижда поредица от над 33 концерта в страната с избрани филмови творби от обичани и знакови филми с изцяло нов аранжмент и с оригинална интерпретация.

„Концертът спектакъл ще отвори път на ценителите към една друга реалност, едно раздвижващо душата събитие, което ангажира слушателите и разкрива картини от знакови ленти – „Имало едно време в Америка“, „Кръстникът“, „Убий Бил“, „Кабаре“, „Флашданс“, „Хубава жена“, филмите на Чарли Чаплин („Модерни времена“) и много други“, посочват неговите създатели.

Новата продукция ще бъде реализирана след големия успех на проекта „Да послушаме кино“ на Хилда Казасян с филхармонията на Плевен, който включваше едни от най-популярните теми от български филми и напълни големите концертни зали на България в 38 града. Екипът е решил да продължи своето музикално пътешествие с музика от световното кино, отбелязват от филхармонията.

БТА припомня, че програмата „Да послушаме кино“ бе удостоена с престижния национален приз „Кристална лира“ за върхови постижения в областта на българското музикално изкуство.

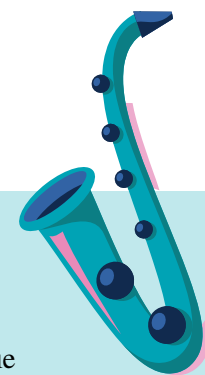
С голям интерес е очаквана утре вечер в Плевен националната премиера на концерт-спектакъла „Светът на киното в музика“ с Хилда Казасян, съобщават за БТА неговите създатели на 2 февруари.

Пред репортер на БТА Хилда Казасян разкрива, че този проект е една нейна сбъдната мечта. „Щастие е човек да постига мечтите си в най-страшното, най-обърканото и най-безумното време, в което живеем“, казва певицата. Тя пояснява, че от морето на световната филмова музика са подбрали най-вълнуващите и вечни мелодии. „Христо Йоцов направи феноменални аранжimenti специално за Плевенската филхармония. Заслужава си да се чуе тази модерна, симфонична, красива и мелодична музика – това събитие“, казва Хилда Казасян. Тя признава, че идеята за концерта е нейна след бляскавия успех на предишния ѝ проект с българска филмова музика. Получило се е надграждане – има симбиоза между музикантите на сцената, които трептят по един и същи начин и създават фантастична музика, отбелязва певицата.

Националната премиера на „Светът на киното в музика“ с Хилда Казасян и Плевенската филхармония премина при препълнена зала с много аплаузи и бисове под диригентството на Борислав Йоцов, пише Малин Решовски от БТА след концерта. Той допълва, че специалисти и публика са единодушни, че културното събитие не бива да се пропуска от ценителите на хубавата музика.

Диригентът Борислав Йоцов казва пред БТА, че според него целта е постигната, защото представят филмова музика „по един друг начин“. „Това е едно ново преживяване – да влизаш от картина в картина, а стиловете да са така умело преплетени, че това да бъде „храна“ за всички ценители на вечната музика – без да разделяме слушателите на такива, които обичат поп, рок или класика“, изтъква музикантът.

На 10 февруари Българската телеграфна агенция разширява кръга от персоналите си партньорства с един нов проект, чиято реализация и популяризиране ще подкрепи: националното турне на концерт-спектакъла „Светът на киното в музика“.

Плевен, 4 февруари 2022 г. Националната премиера на „Светът на киното в музика“ с Хилда Казасян и Плевенската филхармония преминава при препълнена зала, с много аплаузи и бисове, под диригентството на Борислав Йоцов

Генералният директор на БТА Кирил Вълчев и инициаторката на проекта Хилда Казасян поставят подписите си под договора за сътрудничество в присъствието на „рицаря на музиката и проекта“, както го нарича Хилда Казасян – директора на Плевенската филхармония Любомир Дяковски. „С това партньорство националната информационна агенция продължава мисията си да представя красивите лица на България чрез системна информация за културните събития“, казва Кирил Вълчев и припомня, че чрез рубриката си „Знание и култура – ЛИК“ БТА изравнява новинарския поток в спорта и културата. „В трудни времена като днешните хигиената на ума е много важна. Опитваме се да достигнем с нашия проект – с планираните над 33 концерта в цялата страна, и до най-малките кътчета на България. Можете да си представите колко е трудна една такава организация, благодарни сме на всяка

подкрепа. Но никога не бяхме и очаквали, че ще получим толкова огромна помощ в лицето на БТА, безкрайно щастлива съм, че това се случва. Хубавите неща се случват, когато се съберат точните хора“, казва Хилда Казасян. Генералният директор на БТА съобщава, че агенцията ще подготви и специален брой на списание ЛИК, посветен на творчеството на семейство Казасян, използвайки богатия си снимков и документален архив. Хилда Казасян си спомня, че в кабинета на баща ѝ Вили Казасян е имало купчини с броеве на легендарното списание. „Една от големите заслуги на БТА е, че съдейства за съхраняването на паметта за хора, които иначе биха били бързо забравени“, казва певицата. *** БТА отразява гостуванията на концерт-спектакъла „Да послушаме кино“ в Козлодуй (18 февруари), в Русе (25 февруари) и Стара Загора (11 март).

„Един за всички, всички за един“ – вълнуващ разказ от Стара Загора за Хилда, Теодосий, Васил, оркестър и публика” – така е озаглавена статията на Румяна Лечева за БТА след концерта в града. „Сту-гът, вятърът и изненадващата зима през март не успяха да спрат старозагорци, които препълниха залата снощи за „Среща с киното“. На сцената – Хилда Казасян заедно с Васил Петров, кавалджията Теодосий Спасов и оркестъра на Плевенската филхармония, а в залата – завладяната от музиката и киното публика. Но не „еден срещу друг“, а заедно във вълнуващо пътешествие назад във времето“, пише Лечева. Допълва, че ако концертът с мултимедия е толкова привлекателна форма, това според специалистите се дължи на вълнуващия диалог между солист, оркестър и публика – „метафора на модерното време“. В един миг по гумите им разбираш, че единият не може без другите, както и кадрите не са толкова вълнуващи, ако не са точно тези изпълнители. „Музикалното пътешествие те връща назад: първо - в нямото кино, заедно с неповторимия Чарли; после се усмихваш с Лайза Минели; тъжиш с Монро; забавляваш се с Ричард Гийр и Джулия Робъртс в неповторимата романтична комедия; връщаш се в днешния ден с музиката на едноименния бестселър на Марио Пузо, пресъздаден от Копола, и хита на Нино Рота...“, пише Румяна Лечева от Стара Загора.

„Концерт с мелодии от филмови шедеври пренесе сливенската публика в света на киното“, пише Велина Василева за БТА след концерта на 31 март в Сливен. „Спектакълът на Плевенската филхармония, Хилда Казасян, Теодосий Спасов и Васил Петров „Светът на киното в музика“ представи пред стотици зрители в Сливен любими и запомнящи се мелодии от най-популярните филми от световната класика“, посочва Василева. Тя разказва още как Хилда Казасян поздравява публиката в зала „Васил Левски“ с пожелание „да се потопи в океан от филмова музика“ и благодари на музикантите, които по гумите на певицата са изумителни професионалисти, приели да участват в нейното артистично приключение. Във Велико Търново спектакълът „Световното кино в музика“ изправи на крака публиката, пише Марина Петрова от БТА след концерта на 1 април. „Във Велико Търново се чувствам като у дома си“, споделя Хилда Казасян. „Усетих родствена

връзка с града, когато влязох в гримьорната и видях портрета на Константин Кусимов, а всъщност моят първи братовчед е негов внук, значи все едно съм си вкъщи“, посочва тя и благодари на публиката.

*** Турнето на „Световното кино в музика“ продължава – в Ботевград (7 април), Смолян (26 май), Пазарджик (27 май) и Шумен (20 юни). Спектакълът на Хилда Казасян с участието на Теодосий Спасов, Васил Петров и Плевенската филхармония е част и от програмата на Фестивала на изкуствата в Копревница, който се провежда от 19 до 24 юли. Турнето на Хилда Казасян със „Светът на киното в музика“ продължава и през летните месеци – Ямбол (23 юни), Пловдив (30 юни), Бургас (6 юли), Варна (8 юли), Добрич (11 юли) и Силистра (12 юли). „Зрителите ще видят истински спектакъл, в който са включени едни от най-красивите музикални световни филми. Като започнем от филмите на Чарли Чаплин и стигнем до най-модерните сериали, които мелодии всеки може да си запее. Времето, отделено за „Световното кино в музика“, е пълноценно и всепоглъщащо. Това е възможност да започнеш да чувстваш и да усещаш“, казва за силистренските си почитатели Хилда Казасян преди концерта в града.

А след концерта в Добрич Валентина Добринчева от БТА пише, че Плевенската филхармония и солистите са „омагьосали“ публиката в града с новите аранжировки на филмова музика. „Концертът „Светът на киното в музика“ на Плевенската филхармония завладя зрителите в Добрич, които аплодираха дълго музикантите и ги извикаха на бис в понеделник. Мултимедийният спектакъл прозвуча магично с изпълненията на инструменталистите и солистите на музиката от най-красивите световни филми“, пише Добринчева. В края на август екипът на Хилда Казасян съобщава, че ще закупе в Несебър морското си турне. Хилда Казасян, Васил Петров и Теодосий Спасов заедно с Плевенската филхармония под палката на Борислав Йоцов ще представят на 10 септември в Несебър спектакъла „Да послушаме кино“. „С това ще отбележим един символичен завършек на морските си концерти за този толкова успешен сезон“, съобщават от екипа на проекта.

Хилда Казасян, Теодосий Спасов, Васил Петров и Плевенската филхармония ще вземат участие в Третото издание на „Пътят към върха“ в Пловдив, съобщават от екипа на певицата в края на август. Събитието е планирано за 18 септември и е част от програмата на Есенния салон на изкуствата в града.

„Проектът „Пътят към върха“ носи идея, която в интересни и съблжимни времена идва да ни замисли за Пътя, по който идваме, вървим днес и ще вървят децата ни утре. Идея, осветяваща нов прочит на историческите знаци от хълма, с които живеем, без да се замисляме, от векове. Идея за познанието, историята и великата мъдрост на всеки един народ да живее в хармония с нея“, разказват организаторите на събитието от отдел „Култура, археология и културно наследство“ и район „Централен“ на Община Пловдив.

„Световното кино в музика“ на Хилда Казасян продължава своето турне във Враца – на 29 септември. Следват концерти в Търговище (17 октомври), Казанлък (20 октомври) и София (7 ноември). Спектакълът „Да послушаме кино“ потапя всеки в неговите собствени спомени, казва Хилда Казасян преди концерта в Казанлък. „Проектът представяме от около четири години и сме направили над 40 концерта с тази програма в препълнени зали и с огромен интерес“, посочва тя. Изпълнителката смята, че причината за това е, че подобрите пиеси представят музика, която всеки може да запее и която всеки може да свърже с някой свой спомен. Хилда Казасян посочи още, че изключително важни за емоцията, която спектакълът носи, са „фантастичните аранжimenti“, които Христо Йоцов и Живко Петров са направили специално за тази програма, както и мултимедията, подготвена от Васил Къркеланов. „Преди премиерата на програмата изпитвах притеснение дали толкова познати песни, аранжирани по малко по-различен

София, 10 февруари 2022 г. Генералният директор на БТА Кирил Вълчев и джаз изпълнителята Хилда Казасян в националния пресклуб на БТА. На пресконференцията е съобщено, че Българската телеграфна агенция става медиен партньор на проекта „Светът на кино в музиката“

София, 10 февруари 2022 г. На пресконференция в националния пресклуб на БТА Хилда Казасян, директорът на Плевенската филхармония Любомир Дяковски и генералният директор на БТА Кирил Вълчев обявяват началото на партньорство за реализацията и популяризирането на културни проекти

начин, няма да стреснат хората. Напротив, оказва се, че всички ги възприеха по фантастичен начин“, посочва тя и допълва, че от самото начало програмата живее собствен живот през всичките си представяния и носи на участниците в нея същото удоволствие, каквото и в началото.

А след концерта в столицата Пена Витанова от БТА пише: „Хилда Казасян и екипът ѝ покориха софийската публика с концерт-спектакъла „Световното кино в музика“. „В продължение на два часа зрителите в изпълнената вчера до последния стол концертна зала „България“ в София се пренесоха в „Световното кино в музика“ – спектакъл, сътворен от Хилда Казасян и нейния екип“, посочва Витанова.

„Невинаги между солистите и оркестъра има такава хармония. Всички на тази сцена сме щастливи, че сме заедно, щастливи сме, че сме тук с вас, в София, след около сто изнесени концерта в цялата страна. Догодина на 5 април ще бъдем пак тук, в зала „България“ – казва създателката и мотор на проекта „Светът на кино в музика“ Хилда Казасян.

На 25 ноември концерт-спектакълът гостува в Благоевград, а на 1 декември екипът на Хилда Казасян поставя началото на коледните празници със „Световното кино в музика“ във Вудин.

„С огромен удоволствие ви известяваме за предстоящия ни концерт във Вудин, с който тържествено ще заключим тази толкова успешна за Плевенската филхармония и всички нас година.

Плевен, 4 февруари 2022 г.
Националната премиера на „Светът на киното в музика“
на Хилда Казасян и Плевенската филхармония

До нас пак ще бъдат специалните ни гости Теодосий Спасов, Петър Салчев плюс една много специална изненада в лицето на Преслав Марков – Преси“, казва за БТА инициаторката на проекта Хилда Казасян.

С този концерт ще отпразнуваме края на турнето ни за 2022 г. и началото на коледните празници.“ Това казва за БТА Хилда Казасян преди участието си в северозападния град.

В новината се посочва още, че на 23 февруари 2023 г. турнето на екипа на Хилда Казасян с проекта „Да послушаме кино“ и „Световното кино в музика“ започва отново.

Празничен концерт „Обичаме те, Плевен“ представят на 21 декември Плевенската филхармония

и Хилда Казасян. „Не мога да ви опиша колко съм щастлива, че с оркестъра, с който споделихме толкова пъти сцената през тази, миналата и по-миналата година, ще бъдем отново заедно за един истински празничен концерт в навечерието на Коледа.

Ще ви представим най-хубавото от нашите три програми, които създадохме с Плевенската филхармония и изключителните музиканти Борислав Йоцов, Христо Йоцов, Живко Петров, Димитър Карамфолов, Михаил Йосифов, Чавдар Вълков.

2023

„Нямам търпение за новите ни срещи“, пише във фейсбук страницата си певицата Хилда Казасян в началото на януари и обявява програмата на турнето на екипа си през 2023 г.

Първият концерт за тази година от проекта „Светът на киното в музика“ е на 23 февруари в Бургас. Концертът в София ще се състои на 5 април – това Хилда Казасян обявява още на сцената в зала „България“ през ноември миналата

година пред публиката, аплодираща премиерата на спектакъла в столицата. На 5 декември 2023 г. звездният екип на Хилда отново ще е в София, за да постави края на турнето за 2023-та. Идеята на организаторите на концертите е да бъдат представени и в градовете, където досега не са били. Програмата на спектаклите ще бъде наградена и обогатена, как точно – засега се пази в тайна.

Христо Йоцов:

Джазът създава интерес у младите да използват повече от възможностите на музиката

Яница Христова

Христо Йоцов е роден през 1960 година. Завършва музикално училище, след което продължава образованието си в Музикалната академия в класа по ударни инструменти на проф. Добри Палиев. Първите си аранжименти Йоцов прави по време на военната си служба в ансамбъла на Строителни войски, където е част от духовия оркестър. След 1982 година свири с различни джаз групи не само в България, но и в Европа. Бил е на една сцена с творци като Милчо Левиев, Йълдъз Ибраимова, Теодосий Спасов, Андри Скофийлд, Том Харел и много други.

Неговата „Акустична версия“ му носи две първи награди – на конкурс в Белгия през 1985 година и на конкурс в Германия през 1986 година. Сред отличията на Христо Йоцов са и „Златно перо“ (1997 г.) на радио Classic FM и „Кристална лира“ на Съюза на българските музиканти и танцови дейци (1998 г.). През 2017 година получава „Икар“ за авторската музика към спектаклите „Роня, дъщерята на разбойника“ и „Анна Каренина“, изиграни на сцената на театър „София“. През 2020 година проф. Йоцов е отличен от Министерството на културата със „Златен век“ – звезда.

Христо Йоцов има издадени над 30 албума за български и чуждестранни компании. Той е автор на музика и аранжименти за джаз формации, биг бенд, симфонична, филмова и театрална музика. От 1989 води клас по ударни инструменти в отдел „Поп и джаз“ в Националната музикална академия. Председател е на Управителния съвет на Българската музикална асоциация.

Проф. Йоцов, какви спомени пазите от срещите си с Вили Казасян?

Аз имах късмета веднага след казармата да бъда поканен от Вили да стана барабанист на Биг бенда на радиото, където останах 7 години – от 1982 до 1989 година. Това беше много важен период за мен, защото научих много неща. Впоследствие Вили започна да ми възлага да правя аранжименти. Дори след като напуснах бенда и отидох в академията,

Снимка: Личен архив на Христо Йоцов

продължих като аранжор на оркестъра. Само човек, който е работил с Вили, знае какъв човек е той и колко лесно, колко интелигентно се работи с него. Всички музиканти и колеги пазят такива спомени за Вили. Така че, като изключим факта, че имахме непряка роднинска връзка, професионалният и човешкият ми контакт с него бяха много важни

за мен и спомените ми са много живи. Още повече че в този период дейността беше много активна. Тогава се провеждаше и „Златният Орфей“, оркестърът имаше много турнета, записи и много телевизионни предавания. Това беше един много цветист, наситен професионално и емоционално период.

Според вас каква е ролята, която Вили Казасян е имал в развитието на българската музикална култура?

Без съмнение много важна роля в този жанр, който тогава се казваше естрадна, а сега се нарича попмузика. Вили правеше първите прослушвания на млади музиканти, на млади певци и особено „Тромбата на Вили“ – това бяха първите кастинги, които сега хората познават като телевизионни формати. Той създаде групи като „Студио В“, създаде един куп известни имена в попмузиката. Така че без съмнение и без никакви уговорки ролята на Вили Казасян във всичките тези години за формиране на авторитет в жанра е много голяма.

С Хилда Казасян често сте на една сцена. Как бихте я определили като музикален партньор?

Това е въпрос, на който не може бързо и лесно да се отговори. Ние имаме голяма възрастова разлика. Тя беше още малка, когато Вили свенливо я лансирал в някои неща, разбира се, той беше много предпазлив, много етичен в това, така да се каже, да не пробутва дъщеря си, да не ѝ направи лоша услуга. Така че в някакъв момент аз се оказах този, който по някакво музикално шефство над нея. И до ден днешен сме заедно като творчески тандем.

Хилда е изключителен човек. Всички знаят за нейния характер, за способността ѝ да създава невероятно добра атмосфера в работата си с хората. Всички я обичат. Паралелно с това тя израсна много професионално и натрупа много опит. Има невероятна интуиция към това да създава, да комбинира, да измисля как по най-безпроблемния начин нещата да се случват, да се грижи за хората, с които работи, да създаде група, в която отношенията са прекрасни. Публиката го вижда и това е немалка част от успеха, който Хилда има.

Мога да кажа, че благодарение на нейната изключителна инициативност и находчивост през последните 3 години ние направихме над 100 – 150 концерта, при това с мащабни продукции. Аз не знам кой друг е правил подобно нещо. Така че в този смисъл Хилда е много добро продължение на това, което говорих за баща ѝ.

Според вас как се развива джаз музиката в България?

Развива се на фона на условията, пазара и потенциала на тази държава. Аз мисля, че се развива много добре. Това го виждам и като музикант, и като преподавател в академията. Тоест – виждам все по-жив интерес от страна на младите към този жанр, което преди не беше така. Въпреки че не е комерсиален или може би именно заради това създава интерес у младите хора да научат, да видят, да разширят кръгозора си, да използват повече възможности, които музиката дава. Още повече че за мащабите на страната ни има много джазови фестивали и концерти, изобщо не мисля, че по някакъв начин културата по отношение на джаза в България е дискриминирана или загърбвана – напротив. Виждам, че младите музиканти имат поле за изява както в София, така и в другите градове, така че аз съм оптимист.

Преподавате ударни инструменти в Националната музикална академия. Кои са уроците, които се опитвате да предадете на своите студенти? Какви да бъдат като хора, не само като музиканти?

Това, което всеки преподавател трябва да прави. Защото и ние, и аз специално съм минал по този път и това, което моят професор Добри Палиев ми е дал, е толкова важно и толкова определящо в професията. Защото не са само чисто практическите неща, които човек трябва да научи по отношение на инструмента и на музика, идват и много по-важните неща за характер, за поведение, за отношение към колегите, за колективност, за толерантност, за всички неща, които важат не само за музиканта, разбира се. Така че се опитвам да им помогна да се оформят като комплексни личности, а не само като свирачи. Така че това за мен е много важно. Да не говорим, че нашата работа е индивидуална, не е аудиторна, аз не работя с големи групи, както в теоретичните дисциплини и в другите университети. Нашата работа е конкретно с отделните хора, с техните особености на характера, по някой път и с проблемите им. Така че го приемам много лично и персонално и съм много ангажиран – и с моето поведение аз трябва да мога винаги да отговоря на това, което се очаква от мен. Това звучи гръмка, но би трябвало да е мисия.

Васил Петров: Джазът е начин на живот, той не е само музика

Снимка: Личен архив на Васил Петров. Фотограф: Маргарита Тошева

Яница Христова

Васил Петров е роден на 30 април 1964 година. През 1991 година завършва специалност „Поп музика“ във Вокалния факултет на Консерваторията в столицата. Наричан „българският Франк Синатра“, Петров представя успешно свои концерти на различни джаз фестивали и турнета както в страната, така и в чужбина. Той е пял пред публиката в Хелзинки, Осло, Стокхолм, Виена, Белград, Ниш, Токио, Доха и други световни градове.

Талантът му носи различни отличия, сред които няколко награди от фестивала „Златният Орфей“ – през 1995 година песента „Подслон в гръжда“ е обявена за „Хит на годината“, през 1994 година е отличен за „Изпълнител на годината“, а албумът му „Другият“ е награден с приза „Албум на годината“. През 2011 година Васил Петров получава отличието „Аполон Токсофорос“, което се връчва от фондация „Аполония“ за изключителен принос в развитието на българската култура и представянето ѝ зад граница. Сред отличията му е и наградата от Лос Анджелис за най-добър джаз клип – The Akademia Music Awards, която получава за песента си My Way. През 2015 година Петров получава и наградата „Икар“ на Съюза на артистите в България за „Съвременна българска музика“.

Освен от музиката Васил Петров е изкушен и от изобразителното изкуство. През 2014 година по случай 50-годишния си юбилей той представя 12 свои картини в мраморното фоайе пред Първо студио на БНР.

Г-н Петров, каква е според вас следата, която маестро Казасян оставя в българската музикална култура?

Доста голяма и дълга следа е оставил Вили Казасян във времето, в което е творил, в което е бил диригент и композитор. Най-вече хората го познават като диригент от периода на „Златният Орфей“ и като диригент на оркестъра на радиото и телевизията, а после и на бенда на Българското национално радио... Аз лично помня Вили първо от малкия екран, когато все още бях дете. След това и от филмовата музика, която е писал, както и от неговите песни, от изявите му като композитор и аранжор.

В музикалната си кариера сте концертирали както с Биг бенда на Българското национално радио, така и с Биг бенда на Вили Казасян. Какъв беше той като музикант, човек и професионалист, погледнат през вашите очи?

Беше изключителен професионалист. Той имаше много богат опит във всички аспекти на тази дума. Вили Казасян беше много талантлив музикант. Освен това имаше невероятно чувство за хумор, което беше популярно между колегите музиканти.

Преди няколко години участвате в концертите „С музиката на Вили“, които представят най-известните мелодии и песни, композирани от маестро.

Този проект е по идея на Хилда и съдържа музика на Вили. Направихме го заедно с Теодосий Спасов и в началото с бенда на Националното радио с Антони Дончев, а после и с Плевенската филхармония. Имаше много изяви из цялата страна, както и премиера в зала 1 на НДК. А след това започнахме и други проекти в същия състав.

Да, вече имате няколко съвместни проекта с Хилда Казасян. Какво е чувството да си партнирате заедно на една сцена?

Впоследствие аз започнах да работя с баща ѝ и това беше началото на кариерата ми. Доста интензивно работех с оркестъра на Националното радио и с Вили като диригент. Пътувахме много и снимашме различни програми, шоута и т.н.

В един момент, доста по-късно, когато Хилда вече беше започнала своята певческа кариера и се развиваше в нея, ние се засякохме на голямата сцена, след като баща ѝ си беше отишъл, царство му небесно. В негова памет и в памет на всички, които ни запознаха, направихме тези концерти, които се радват на голям успех.

За самия вас какво е джаз музиката?

Ще прозвучи банално, но това е самата истина – още навремето казваха, че джазът е начин на живот, той не е само музика. Това е валидно и за мен, понеже аз не разделям личния и професионалния си живот, те за мен са едно.

Иначе от професионална гледна точка, ако трябва да дам някаква дефиниция, джазът е най-свободолюбивото изкуство. Това е жанр, който дава възможност да направим чудеса в една малка, обикновена форма, стига да имаш таланта за това.

Изнасяли сте концерти на различни места по света. Но какви са впечатленията ви от българската публика?

Публиката е една и съща навсякъде по света. Ако умееш, ако знаеш как да я впечатлиш, да ѝ създадеш непреднамерени положителни емоции, още повече ако успееш да ѝ внушиш някои истини, винаги можеш да разчиташ на публиката. Само трябва да ти се иска, освен че трябва и да си талантлив, това е априори ясно. Въпросът е освен да си талантлив, но и да бъдеш искрен с нея.

В края на април ви предстои да посрещнете рождения си в компанията на джаз публиката в Пловдив?

Да, на 30 април в Пловдив ще посрещнем рождения ми ден и Международния ден на джаза с концерт, озаглавен „Световни хитове в симфоничен джаз“. На сцената с мен ще бъдат Врачанската филхармония с маестро Христо Павлов, Йордан Тоновски джаз трио и цигуларката Зорница Иларионова.

Снимка: Личен архив на Васил Петров
Фотограф: Марина Чамуркова-Недекова

Богдана Карадочева: Съвременните музиканти трябва да знаят, че това е професия за цял живот

София, 23 септември 2021 г.
Богдана Карадочева в „София
лайв клуб“ на премиерата
на книгата „Безнадежден
случай“

Яница Христова

Богдана Карадочева е родена на 19 юли 1949 година. Кариерата ѝ стартира през 1965 година, когато става солистка на „Студио 5“, а малко по-късно реализира първия си концерт и първия си запис – на песента „Тази вечер аз съм хубава“.

През 1967 г. певицата е отличена с Първа награда на Международния фестивал за забавна песен в Сочи, Русия, а през 1969 година получава Голямата награда в Международния конкурс за изпълнители на фестивала „Златният Орфей“, като за първи път отличието е спечелено от българска певица.

Сред най-известните песни на Богдана Карадочева през годините са: „Дано“ („Ако до всяко добро съществува“), „Остаряваме бавно“, „Иване, Иване“ и други.

Г-жо Карадочева, началото на вашата музикална кариера е свързано с популярното преди десетилетия предаване „Микрофонът е ваш“ на Вили Казасян. Какви спомени пазите от онзи момент?

Спомням си всичко, понеже това е огромно събитие в моя живот. Бях много малка, около 14-годишна, когато се провеждаха концертите на оркестър „Студио 5“, чиито диригент беше Вили Казасян. Тогава имаше и рубрика, наречена „Микрофонът е ваш“, на която аз отидох с целия си клас, за да се явя. Това беше невероятно преживяване. Тогава Вили ми даде телефона си и ми каза: „Обади ми се в петък“. Аз не спях до петък. Когато му се обадох, той каза: „Я ми се обади другата сряда“. Обадох му се тогава и той отложи разговора ни за следващия понеделник. И така минаха доста месеци, докато накрая каза: „Ела сега да видим какво ще правим с тебе“.

Много ме хареса. Аз се явих с една френска песен на Франсоаз Арди, която се казваше „Всички момчета и момичета на моята възраст“. След това Вили ми намери песента на Силви Вартан, която хората помнят с припева: „Аз ще бъда с чудна рокля, ших си я сама“.

Вили от първия миг на моето появяване на сцена е бил плътно до мен. Дори се смеехме, че аз го наричах „Моят Колумб, моят откривател“. Това е най-интелигентният и добре възпитан аристократ. Имаше невероятно чувство за хумор, невероятно възпитание и поведение. Такива хора сега просто няма. След него София и музикалният свят не са същите.

През годините често работите заедно.

Много! Пътували сме заедно, когато аз пеях с Биг бенда, а той беше негов диригент. Били сме в Швейцария, Германия, Куба и къде ли не. Както и в България сме имали много, много турнета. Просто да си до Вили Казасян, да го слушаш и да говориш с него беше едно наистина огромно удоволствие.

Как се работеше с него?

Прекрасно, разбира се, той беше невероятен професионалист. Притежаваше интелигентност и премереност – всичко при него ставаше с мярка. Беше невероятен, надарен от Бога.

Кое е най-ценното нещо, което научихте от maestrото?

Много неща съм научила от него и не знам дали мога да кажа кое е най-ценното. Той ме научи най-вече на любов към музиката и да обичаш това, което правиш.

Кои качества според вас е наследила Хилда от Вили Казасян?

Аз помня Хилда, като се роди. Тя, както се смеехме със Стефан, ми седеше на коленете. Хилда беше любимо дете, което аз обожавах и си мислех, преди да родя сина си, че никога няма да обичам друго дете толкова много, колкото нея.

Хилда е взела от баща си и от майка си, разбира се, поведението, мярката, доброто възпитание и чувствителността към музиката.

Телевизионните формати днес могат ли да се превърнат в трамплин за младите изпълнители?

За голямо съжаление почти не съм чула, с изключение на едно-две имена, които след телевизионните формати са направили кариера. Моето мнение е, че малко ги забравят след това.

Какви качества е необходимо да притежава един съвременен музикант, за да постигне успех?

Талант – това е най-важното. След това музикалност и мярка, която също е много важна. Да има мярка във всичко – в поведението си и в музиката. Трябва също и да обича това, което прави, и да знае, че това е професия за цял живот – а не тази година да пее, а другата да прави нещо друго. Това е професия за цял живот, това е съдба.

София, 17 септември 2018 г. Васил Найденов, Богдана Карадочева и Владимир Пенев на тържествено заседание на Столичния общински съвет, на което 13 именити българи са отличени като Почетни граждани на столицата

Очаквайте през месец април броя на списание ЛИК,
посветен на българския поет и сценарист

КОНСТАНТИН ПАВЛОВ

Литература Изкуство Култура

ЛИК

125
години

БЪЛГАРСКА ТЕЛЕГРАФНА АГЕНЦИЯ

ИСТИНСКИТЕ НОВИНИ